

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

35-36-37-38-39-40-41-42

VERGADERINGEN VAN MAART 1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AFVALSTOFFENPLAN

AIDS-PREVENTIE

BRTN

CHARTER VAN DE WERKZOEKENDE

DECREET ADMINISTRATIEF TOEZICHT

DECREET MANAGEMENTSONDERSTEUNENDE ADVIESVERSTREKKING

DOPING IN DE WIELERSPORT

EUROREGIO

NFWO

ONDERWIJSDECREET IV

OPERA VOOR VLAANDEREN

OPVOEDERS

PHILIPS-HASSELT

VERSTAATSING VAN HET VLAAMSE BEDRIJFSLEVEN

VLAAMSE VERANKERING VAN VTM

VLAANDEREN-EUROPA 2002

Inhoud

Nr. 35 Donderdag 4 maart 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1361

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1361

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1361

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1361

Verslagen

Indiening, blz. 1361

Advies

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Geschilberaadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Beslissing van de Geschillenraad

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1362

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1362

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1363

Samenstelling van een commissie en een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1363

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrekkingen met Frans-Vlaanderen, blz. 1363

Sprekers : de heren F. Dewinter, P. Van Grembergen, F. Van den Eynde, S. De Clerck, J. Van Hauthem, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtbrekking van de transferten in de sociale zekerheid, blz. 1370

Sprekers : de heren F. Wymeersch, P. Van Grembergen, E. Van Rompuy, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1374

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bevoegdheidsafbakening tussen de Staat en het Vlaams Gewest, blz. 1374

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aan het Nationaal Fonds voor het Wetenschappelijk Onderzoek toegewezen middelen, blz. 1376

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de AIDS-preventie, blz. 1379

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren W. Seeuws, E. Van Rompuy, J. Caudron, minister L. Detiège

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven, blz. 1384

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, H. Candries, L. Barbé, P. Van Grembergen, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1391

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1391

Bijlagen

Vragen om uitleg, blz. 1393

Nr. 36 Donderdag 4 maart 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1401

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over vormingsdagen van de VZW Werklozenwerking in Sint-Niklaas, blz. 1401

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het schoonmaken van onbevaarbare waterlopen in Oost-Vlaanderen, blz. 1402

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het onderzoek van OVAM naar de bodemvervuiling op de Linkeroever

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van de Imalsterreinen op de Linkeroever, blz. 1402

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen-Europa 2002

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen-Europa 2002, blz. 1404

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de internaten en de semi-internaten voor jongeren met een licht mentale handicap en/of karakterstoornissen, blz. 1407

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de opvang van daklozen, blz. 1408

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een vierde rijstrook op de E 40 tussen Everberg en Sterrebeek, blz. 1409

Motie van aanbeveling van de heren F. Cauwenberghs, H. Lauwers en L. Peeters tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
– 168 (1992-1193) - Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1411

Sprekers : de heren F. Cauwenberghs, D. Ramoudt, L. Peeters, F. De Man

Motie van aanbeveling van de heer D. Ramoudt tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
– 168 (1992-1193) - Nr. 4

Hoofdelijke stemming, h17. 1413

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
— 168 (1992-1193) - Nr. 5
Hoofdelijke stemming, blz. 1414

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 18 februari 1993 door de heer E. Schuermans gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal
— 298 (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1416
Sprekers : de heren E. Schuermans, W. Verreycken, A. Denys, W. Seeuws

Actuele interpellatie (en bijgevoegde actuele vragen) (Regl. art. 75, 4,c)
Actuele interpellatie van de heer L. Peeters tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de dopingonderzoeken in de wielersport

Actuele vraag van de heer L. Pierco tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over dopingcontroles bij wielrenners, blz. 1417

Sprekers : de heren L. Peeters, L. Pierco, F. Cauwenberghs, J. Caudron, minister L. Detiège

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel, blz. 1421

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Rompuy, F. Van den Eynde, E. Van Vaerenbergh, V. Ancaux, minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1427

Actuele interpellatie van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verkoop van VTM-aandelen aan buitenlandse bedrijven

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Vlaamse verankering van VTM, blz. 1427

Sprekers : de heren H. Olaerts, H. Van Dienderen, P. Dewael, W. Seeuws, minister H. Weckx

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de voorstellen van de Interuniversitaire Commissie tot herziening van het milieurecht, blz. 1436

Sprekers : de heer H. Brouns en minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1439

Nr. 37 **Dinsdag 16 maart 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1441

Begroting
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Verslag
Indiening, blz. 1441

Moties
Indiening, blz. 1441

Besluiten van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 1442

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1443

Aanbeveling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Indiening en verwijzing, blz. 1443

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1443

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1443

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)
Indiening, blz. 1443

Samenstelling van een werkgroep
Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1443

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1443

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende

— 224 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 4
Algemene bespreking, blz. 1444

Sprekers : de heer F. Dielens, mevrouw M. Aelvoet, de heren A. Denys, J. De Roo, minister L. Detiège
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1448

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking
— 215 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1449
Sprekers : de heren G. Vermassen, A. Denys, F. Dielens, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, E. Schuermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1455

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1456

Bijlage
Vraag om uitleg, blz. 1457

Nr. 38 **Dinsdag 16 maart 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1461

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de slachtofferhulp, blz. 1461

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, F. De Man, M. Olivier, J. Geysels, W. Verreycken, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister W. Demeester-De Meyer

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gebrekkige uitvoering van het afvalstoffenplan

Interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van het afvalstoffenplan

Interpellatie van de heer M. Capoen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gescheiden inzameling van afvalstoffen, blz. 1467

Sprekers : de heer H. Brouns, mevrouw V. Dua, de heren M. Capoen, M. Verwilghen, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1479

Nr. 39 **Woensdag 17 maart 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1481

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van de Marina-jachthaven aan de Belgische oostkust, blz. 1481

Sprekers : de heer M. Maertens en minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de problematiek van het Hydrografisch Laboratorium, blz. 1485

Sprekers : de heer L. Hancké en minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de rechten van het kind in de sportwereld en bepaalde toestanden in sommige sportbonden, blz. 1488

Sprekers : de heren J. Caudron, L. Peeters, A. Denys, L. Pierco, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer D. Van Mechelen en minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1497

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de situatie van de personeelsleden van de Opera voor Vlaanderen, blz. 1497

Sprekers : de heer L. Dierickx en minister H. Weckx

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de niet-naleving door de Vlaamse Executieve van het verdrag tussen België en Frankrijk inzake de verbreding van de Grensleie tussen Deulemont en Menen en het niet-voorzien in de nodige kredieten tot uitvoering van de door de Vlaamse Executieve afgesloten protocollen, blz. 1501

Sprekers : de heren M. Olivier, H. Van Dienderen, minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1506

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Euroregio Brussel-Hoofdstad - Kent- Wallonië - Nord-Pas-de-Calais, blz. 1506

Sprekers : de heren F. Dewinter, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1509

Nr. 40 **Donderdag 18 maart 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1511

Mededeling van de voorzitter, blz. 1511

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië, blz. 1511

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het akkoord inzake het Center Parcs-project en het Fenix-project, blz. 1514

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de n.v. Plastiflex Europe, blz. 1515

Actuele vraag van de heer M. Capoen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de invoer van giftig slib uit Nederland, blz. 1516

Actuele vraag van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van het Maaswater, blz. 1517

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verdere uitbouw van de wegeninfrastructuur in de Antwerpse regio, blz. 1517

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de afwerking van de weg Pecq-Armentières, blz. 1519

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het onderzoek inzake een nieuwe bestuursvorm voor de stad Antwerpen, blz. 1520

Actuele vraag van de mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over overleg met de gemeentebesturen inzake de aanleg van het TGV-tracé, blz. 1521

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de werkgroep inzake de doorstoring van de aanvullende personenbelasting, blz. 1522

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over burn-out bij leraren, blz. 1523

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de programmatiebevoegdheid inzake zware medische ziekenhuisdiensten, blz. 1525

Sprekers : de heer J. Vandeurzen, minister W. Demeester-De Meyer

Motie van aanbeveling, blz. 1528

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende

– 224 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1529

Sprekers : de heren S. Platteau, F. Wymeersch, mevrouw M. Aelvoet

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking

– 215 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 1533

Sprekers : de heren E. Schuermans, F. Wymeersch

Hoofdelijke stemming, blz. 1533

Motie van aanbeveling van de heren L. Van Nieuwenhuysen en J. Van Hauthem tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer L. Van Nieuwenhuysen gehouden actuele interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en

Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel

— 294 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1534

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Rompuy, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck

Motie van aanbeveling van de heren F. Wymeersch, J. Van Hauthem en L. Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer F. Wymeersch gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtzekerheid

— 295 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1536

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, A. Denys

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven

— 296 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1538

Sprekers : de heren A. Denys, H. Candries, E. Van Rompuy, F. Dewinter

Actuele interpellatie en toegevoegde actuele vraag (Regl. art. 75, 4,c)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de acties van opvoeders en personeel uit de sectoren gehandicapenzorg, bijzondere jeugdzorg en kinderopvang

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het personeelsbeleid in de bijzondere jeugdzorg en gehandicapensector, blz. 1540

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren E. Van Rompuy, J. De Roo, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer E. Van Vaerenbergh, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afvloeiingsplannen bij Philips in Hasselt

Toegevoegde actuele vraag van de heer J.

Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse overheidssteun aan Philips-Hasselt, blz. 1549

Sprekers : de heren E. Schuermans, J. Geysels, J. De Mol, H. Olaerts, G. Vermassen, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1554

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1554

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1557

Nr. 41 **Woensdag 31 maart 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1565

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Voorstellen tot wijziging van het reglement

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Verslagen

Indiening, blz. 1565

Motie betreffende een belangenconflict

Indiening en verwijzing, blz. 1566

Moties

Indiening, blz. 1566

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1566

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1566

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1566

Ontwerp **van decreet** tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

— 154 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1567

Sprekers : de heren V. Vautmans, P. Van Grembergen, G. Vermassen, J. Geysels, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1568

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

— 280 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1568

Sprekers : de heer M. Van der Poort, verslaggever, de heren L. Pierco, E. Pinoie, P. Tant, L. Dierickx, J. Tavemier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1581

Sprekers : de heren A. Denys, P. Van Grembergen, L. Hancké, F. Dewinter, E. Van Rompuy, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

— 280 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1583

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, L. Dierickx, P. Tant, J. Tavernier, L. Pierco, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1590

Sprekers : de heren J. Tavernier, L. Pierco

Ontwerp van decreet betreffende het onderwys IV

— 292 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1597

Sprekers : de heren R. Swinnen, J. Eeman, J. De Meyer, J. Tavemier, E. Baldewijns, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1605

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1626

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1627

Nr. 42 **Woensdag 31 maart 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1631

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1631

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, J. Geysels

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de rol van de BRTN bij de uitzending van Vlaanderen-Europa 2002

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de

heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de BRTN-uitzending Vlaanderen 2002, blz. 1631

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, F. Dewinter, J.-P. Van Rossem, E. Van Rompuy , F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1640

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Hautem betreffende de motie, goedgekeurd in de Franse Gemeenschapsraad op 18 maart 1993 met betrekking tot een belangenconflict als gevolg van het voorstel van decreet van de heren H. Suykerbuyk en E. Van Vaerenbergh CS., houdende de mogelijkheid voor de gemeenten het woonrecht aan bepaalde voorwaarden te onderwerpen

– 311 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1640

Sprekers : de heren J. Van Hautem, A. Denys, H. Suykerbuyk

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1642

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Caubergs, L. Nelis-Van Liedekerke, J. Timmermans, F. Vermeiren : gezondheidsredenen ;

P. Deprez : buitenslands ;

G. Bossuyt, H. Coveliers, J. Devolder, P. Dewael, J. Laverge, J. Leclercq, G. Moens, M. Smet, L. Tobback, J. Valkeniers : ambtsverplichtingen ;

H. Suykerbuyk : familieverplichtingen.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Dames en heren, gelet op het groot aantal actuele vragen verzoek ik u de reglementaire spreektijd te eerbiedigen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren De Clerck, Annemans en Dierickx tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

De heer De Clerck heeft het woord.

De heer S. De Clerck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, naar aanleiding van

het recent bezoek van de minister-president aan Tsjechië zou ik graag een aantal vragen stellen.

Mijnheer de minister-president, welke waren de precieze objectieven van uw bezoek.

Ten tweede, heeft u de bedoeling om een verdrag af te sluiten tussen Vlaanderen en de onafhankelijke republiek Tsjechië of gaat het eerder om een vorm van uitwisselingsprogramma, een samenwerkingsakkoord ? Ik had graag vernomen of u nu reeds inspeelt op de komende mogelijkheid om een verdrag af te sluiten. Ik stel vast dat men erin geslaagd is om uw bezoek te herleiden tot een klassieke communautaire Belgische rel. Terwijl u in Tsjechië verblijft en twee andere personen op u te wachten staan in Namen, is het toch mogelijk dat er een rel ontstaat.

Mijnheer de minister-president, graag had ik van u enige toelichting gekregen.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, tijdens het bezoek van de minister-president aan Tsjechië heeft zijn collega Klaus zich over de interne Belgische verhoudingen uitgelaten. Minister-president Van den Brande doet dat ook regelmatig en wordt omwille van zijn uitspraken soms op het matje geroepen. Hoewel wij de heer Klaus niet op het matje kunnen roepen, vragen wij ons toch af wat hem geïnspireerd heeft om

Annemans

verklaringen over een al dan niet unitaire Belgische staat af te leggen. De heer Klaus is bijzonder slecht geplaatst om de eenheid van België en de niet-separatistische Belgische staatsstructuur te bepleiten. Beschikt u over informatie waaruit zou kunnen blijken dat Belgische diplomatieke kanalen, waaronder de Belgische ambassade te Praag, de heer Klaus verzocht hebben zulke verklaringen af te leggen ?

Mijn vermoeden is dat hetzij de ambassade in Praag, hetzij sommige andere kringen rechtstreeks vanuit Brussel de heer Klaus tot die verklaringen hebben geroept.

Mijnheer de minister-president, heeft u bepaalde aanwijzingen in die richting ?

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, door uw collega, Vaclav Klaus, werd verklaard dat de splitsing van België nog absurder zou zijn dan de splitsing van Tsjechoslovakije. Dit staat in De Standaard te lezen. Ik wil graag weten of hij deze uitspraak inderdaad heeft gedaan. Bovendien wil ik er nog volgende beschouwing aan toevoegen.

Wanneer door een persoon van het niveau van de heer Klaus wordt gezegd dat een scheiding van België nog absurder zou zijn, houdt zulks in dat hij ook de scheiding van Tsjechoslovakije absurd vindt. Via andere massa-media en niet via de BRTN, want die heeft zich al te omzichtig over de houding van de Tsjechoslovaken uitgedrukt in een uitzending van Panorama, namelijk in Oostenrijk en ook in Frankrijk heb ik vernomen dat ook heel veel gewone Tsjechen en Slovakken de scheiding absurd vinden. Wanneer nu zelfs de Tsjechische Luc Van den Brande zegt de splitsing absurd te vinden, is dat een zeer belangrijke uitspraak. Ik zou dus graag vernemen of hij dat inderdaad heeft gezegd en hoe u als minister-president tegenover deze uitspraak staat.

Ik zou ook graag vernemen of de Vlaamse regering op de hoogte is van de evolutie van de economische toestand onder andere in Slovaakije. Weet de Vlaamse regering hoe het in het Slovaakije na de scheiding bijvoorbeeld met de persvrijheid is gesteld ?

Ik meen dat een volledige informatie van de politieke verantwoordelijken van dit land en van de bevolking over die zogenaamde fluwelen scheiding hoogstnodig is.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal pogen binnen het normale tijdsbestek te antwoorden alhoewel toch een hele reeks vragen werden gesteld die een ietwat bredere toelichting vergen.

Allereerst wil ik de precieze draagwijdte van mijn bezoek weergeven. Voor de recente gebeurtenissen in het toenmalige Tsjechoslovakije, meer bepaald in mei 1992, had ik contact met de toenmalige minister van Economie om tot een aantal afspraken te komen tussen Tsjechoslovakije en Vlaanderen. Deze contacten zijn steeds blijven bestaan. Wij voelden ons niet gehinderd door de interne evolutie binnen de Tsjechische en de Slovaakse Republiek. Deze contacten hadden ook plaats in het verlengde van het bezoek van minister De Batselier in 1992, dat een aanzet gaf tot onder andere een samenwerking op economisch vlak.

Ik heb het bezoek aan Tsjechië afgelegd van zondagavond tot dinsdagavond. In het kader van een economisch bezoek — want dat was het wezenlijke kader — hebben wij de gelegenheid gehad een uitgebreid gesprek te voeren met de Tsjechische premier, Vaclav Klaus, met de minister van Buitenlandse Zaken, de minister voor Privatiseringen, de minister voor Economie, de minister van Handel en Industrie, de vice-minister van Financiën en de gouverneur van de Tsjechische centrale bank. Wij hebben ook nog een aantal andere contacten gehad. Ik ben op een bijzonder hartelijke manier onthaald.

De wijze waarop het bezoek werd voorbereid en de inhoud van de gesprekken was van die aard dat ik niet veel tijd nodig had om aan te geven wat Vlaanderen is en wie de Vlamingen zijn.

Er werd dus bevestigd wat ik in de voorbije periode had aangevoeld, met name dat niet alleen door de politieke beleidsverantwoordelijken maar ook vanuit het economisch leven in Vlaanderen, een prioritaire interesse werd geuit voor samenwerking met de Tsjechische Republiek.

Als minister-president van de Vlaamse regering en minister van Economie moet ik niet passief toekijken maar zelf een aantal initiatieven nemen. Ik heb gisteren in de commissie trouwens verklaard dat er in de toekomst behalve met staten ook met belangrijke regio's zoals Baden-Württemberg en Catalonië akkoorden moeten worden gesloten. Ik hoop — en dit is een van de redenen waarom de Vlaamse regering het Sint-Michielsakkoord positief benadert — dat het Sint-Michielsakkoord in de grondwettelijke teksten en wetswijzigingen kan worden teruggevonden zodat we binnen het kader van onze bevoegdheden verdragen kunnen afsluiten.

Dit bezoek stond in het teken van de economische samenwerking. Vermits ik er evenwel van overtuigd ben dat een sociale markteconomie de beste economische basis vormt — ik weet dat de heer Klaus dit misschien minder genuanceerd stelt als ik — is een samenwerkingsakkoord alleen relevant als er in partnership een echte economische activiteit wordt ontwikkeld tussen Vlaanderen en Tsjechië.

De Tsjechische regering meent dat akkoorden met lidstaten en regio's van belang zijn, maar dat het belangrijkste zich op het terrein afspeelt. We hebben op verschillende vlakken concrete aspecten kunnen bespreken. Mijnheer de voorzitter, als u het goedvindt, zal ik in een raadsbrief een overzicht geven van onze werkzaamheden en de resultaten die hieruit zijn voortgevloeid.

Of een verdrag in het vooruitzicht wordt gesteld, zal blijken uit de invul-

Van den Brande

ling van onze contacten. De mogelijkheid is reëel, maar ik zal zelf afwegen of een verdrag nuttig is. Zoals bij elke verdragsevolutie zijn er verschillende stappen. Allereerst wordt er een intentie geuit en vervolgens wordt er een gemeenschappelijke verklaring opgesteld. Deze is in ons geval reeds ondertekend. We zullen nu de concrete mogelijkheden nagaan. Ik heb overigens altijd gemeend — en ik heb dat gisteren ook in de commissie verklaard — dat het verdragsrecht een buitengewoon **belangrijk** ke principiële aangelegenheid is voor Vlaanderen. De externe relaties omhelzen evenwel veel meer materies. Men mag het verdragsrecht niet identificeren met een inhoudelijk goed buitenlands beleid.

Ik wil duidelijk stellen dat ik met geen enkele van mijn gesprekspartners, met premier Klaus noch met de andere ministers, heb gesproken over de interne Belgische aangelegenheden. Dit was niet de draagwijdte van mijn bezoek. Mijn gesprekspartners zijn verantwoordelijk voor de Tsjechische Republiek, ik ben verantwoordelijk voor Vlaanderen.

De heer Klaus heeft zijn uitspraken gedaan na een lang gesprek met mij. Wij hebben ondermeer gesproken over de toetreding van Tsjechië tot de Europese Gemeenschap. De heer Klaus heeft aan een aantal Tsjechische en Vlaamse journalisten verklaard dat hij geen scheiding aanraadt aan België noch aan Vlaanderen. Deze uitspraak is volledig voor zijn rekening. Mijnheer Annemans, ik antwoord duidelijk dat deze uitspraak een persoonlijke mening weergaf van de heer Klaus. Na onze contacten denk ik dat heel wat Tsjechen en Slovakken er aan twijfelen of de scheiding wel de beste oplossing was. Wij hoeven hierover geen oordeel te vellen. Op de persconferentie van dinsdagnamiddag heb ik verklaard dat ik akte heb genomen van de verklaringen van de heer Klaus. Ik heb letterlijk gezegd en ik citeer : Met een knipoog en met grote waardering voor de schrijver Franz Kafka is het misschien niet toevallig dat hij een Tsjech is, gegeven de uitspraak van de heer Klaus. Einde citaat.

Het punt dat aan de orde is, kan derhalve niet in relatie worden gebracht met de gesprekken die wij hebben gevoerd. Wij moeten onze eigen conclusies trekken. De agenda van Vlaanderen wordt niet bepaald door wat in Tsjechië over een aantal dingen wordt gezegd en gedacht. Wij hebben onze eigen evolutie en wij zijn de politieke verantwoordelijken die moeten aangeven wat al of niet aangewezen is. Men moet dit communautaire punt niet op het conto van de verklaringen van de heer Klaus plaatsen, met wie ik trouwens een zeer hartelijk en open gesprek had. De evolutie van de Belgische staatsstructuur is immers enkel onze eigen zaak en er moet dus geen link tussen de twee worden gelegd. Volledigheidshalve heb ik ten aanzien van de publieke opinie in Tsjechië wel gezegd dat men moet ophouden te stellen dat diegenen die hun land en in Vlaanderen opkomen voor de grootst mogelijke autonomie een separatistische houding aannemen. Wij zijn voorstanders van deze grote autonomie en wij zijn ervan overtuigd dat het Sint-Michielsakkoord een belangrijke stap in die richting is en dat er nog andere zullen volgen. Met betrekking tot de Belgische ruimte geloven wij dat de belangrijke besluitvorming in Europa en de invulling van Vlaanderen in de toekomst de Belgische context zullen bepalen. Ten aanzien van de publieke opinie ter plaatse heb ik gezegd dat vermits wij niet uitgaan van een idee die de scheiding in zich draagt maar wel de grootst mogelijke autonomie van de belangrijkste deelstaat verdedigt, onze Waalse landgenoten moeten begrijpen dat het Belgische gegeven rekening moet houden met de economische, culturele en sociale kracht van Vlaanderen. Wanneer zij in de toekomst de spelregels die ook wij moeten respecteren, overtreden, nemen zij het risico op zich dat er in een toekomstig Belgisch staatsverband moeilijkheden ontstaan.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, er is wat discussie geweest over het protocolaire niveau waarop

de minister-president in Tsjechië werd ontvangen.

Mijnheer de minister-president, werd u als staatshoofd ontvangen of niet ? Het is wel duidelijk dat u niet het staatshoofd van een soevereine staat bent. Uw trouwbetuiging aan het Belgisch feit verzekert er ons overigens van dat u ook niet van plan bent om het te worden. In Laken kan men dus gerust zijn.

Ik blijf beweren dat men in Belgische unitaire kringen, of beter in Belgische diplomatieke kringen zeer alert geweest is voor de sterke symboliek die uitging van uw keuze om onmiddellijk na uw verklaringen over het confederalisme betrekkingen aan te knopen met Tsjechië en, of Slowakije. Vanwege die symboliek staat mijn fractie ten volle achter de verdere uitbouw van die betrekkingen met Tsjechië en liefst ook met Slowakije. Die symboliek is niet ontsnapt aan de unitaire instellingen, maar evenmin aan het **Vlaams Blok**.

Mijnheer de minister-president, mag ik u aanmoedigen om nog meer naar Praag te gaan en u verzoeken ook Bratislava niet te vergeten.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de minister-president, u hebt blijkbaar het interview met de heer Wilfried Martens in **Knack** van gisteren gelezen.

Beweren dat wij onze mening niet mogen zeggen over wat gebeurt in andere landen, is nogal bevreemdend. Ik geloof dat wij onze mening mogen zeggen over wat er in Joegoslavië gebeurt, in de ex-Sovjetunie en ook in **Tsjechoslovakije**, vooral dan omdat er zo vaak naar wordt verwezen. In onze kleiner wordende wereld moet steeds meer worden verwezen naar wat in andere landen gebeurt. Onze wereld wordt een dorp. Mijnheer de minister-president, op mijn vraag hebt u echter niet geantwoord. Mijn vraag luidde : Heeft mijnheer Klaus die sterke uitdrukking gebruikt, die genoteerd werd in De Standaard ? Heeft hij gezegd dat

Dierickx

een splitsing van België nog absurder zou zijn dan de splitsing van Tsjechoslovakije ? Heeft De Standaard de waarheid geschreven of is wat in De Standaard werd gepubliceerd onwaar ? Heeft mijnheer Klaus zijn standpunt met redenen omkleed ? Het zou ook voor ons interessant kunnen zijn om kennis te nemen van deze redenen.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik was zelf niet aanwezig op het ogenblik dat de heer Klaus deze uitspraak heeft gedaan. Ik kan dus niet toetsen wat in één van onze vooraanstaande Vlaamse kranten werd neergeschreven. Ik ga er van uit dat deze krant en ook andere kranten de waarheid getrouw weergeven. Wat De Standaard schrijft, zal dus wel met de waarheid overeenstemmen. Ik heb de uitlating echter zelf niet gehoord.

Mijnheer Dierickx, u moet mijn woorden niet verdraaien. Wij kunnen vanzelfsprekend onze mening geven en wij moeten onze mening geven over alles wat in Europa en in de wereld gebeurt. Wel heb ik opgemerkt dat elkeen moet afwegen waartoe hij of zij constitutioneel geroepen en gelegitimeerd is. Zo simpel is dat.

Mijnheer Annemans, het bezoek is op een uitstekende wijze verlopen en alle contacten vonden in uitstekende omstandigheden plaats. U suggereert dat de zaken op instigatie van de Belgische ambassadeur in een bepaalde richting zouden zijn geëvolueerd. Ik kan u echter verzekeren dat de Belgische ambassadeur op een buitengewoon voorbeeldige en concrete manier het bezoek heeft voorbereid. Hij heeft me in staat gesteld om op 36 uren tijd de heer Klaus en alle belangrijke ministers van de Tsjechische regering te ontmoeten. Daarvoor heb ik ter plekke mijn waardering uitgesproken en ik heb eveneens mijn opvatting te kennen gegeven over de rol van onze Belgische ambassadeurs, die het koninkrijk vertegenwoordigen in het algemeen en, voor wat onze regio betreft, ook Vlaanderen in het bijzonder.

Mijnheer Dierickx, wat u met uw allusie op het vraaggesprek met de heer Wilfried Martens bedoeld, is mij niet duidelijk.

De heer L. Dierickx : Dat kunt u lezen in Knack, mijnheer de minister-president. (*Hilariteit bij verscheidene leden*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het akkoord inzake het Center Parcs-project en het Fenix-project

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vermassen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het akkoord inzake het Center Parcs-project en het Fenix-project.

De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Mijnheer de voorzitter, het zal u wellicht bekend zijn dat enige weken geleden enkele moeilijkheden waren ontstaan bij de realisatie van het Center Parcs-project op het grondgebied van Maasmichelen en deels ook op dat van Dilsen-Stokkem. De redenen van die moeilijkheden zijn u ook bekend.

Ik dacht dat op de vergadering met alle betrokken partijen die op 3 februari 1993 plaatsvond alle plooiën glad werden gestreken zoals aan de buitenwereld is kond gemaakt. Tot mijn verrassing verneem ik een paar dagen geleden dat er een nieuwe kink in de kabel zou zijn gekomen doordat sommige partijen aan de tafel afspraken hebben gemaakt, maar deze niet willen bekrachtigen met een ondertekening .

Mijnheer de minister-president, werd op 3 februari afgesproken dat de aangegane engagementen zouden worden ondertekend ?

Zo ja, kan u mij dan zeggen welke partij niet wil ondertekenen en waarom zij dat niet wil ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals u weet, is er op een bepaald ogenblik een moeilijkheid gerezen tussen het ene project en een gedeelte van het Fenix-project. Wij hebben alles in het werk gesteld om tot een oplossing te komen, zodat het ene het andere project niet zou in gedrang brengen.

Daartoe hadden gesprekken plaats tussen Center Parks en KS in aanwezigheid van onze vertegenwoordigers. De Vlaamse regering had immers gepland dat dit probleem moest worden opgelost.

Mijns inziens ligt er een goede afspraak voor die inhoudt dat wederzijds wordt rekening gehouden met de fasering van de uitvoering van de betrokken projecten.

Op deze vergadering werd uitdrukkelijk gesteld dat een aantal punten nog concreter moesten worden ingevuld. Men is daar thans mee bezig. Mijnheer Vermassen, sta mij toe u te zeggen dat geen enkel van de aanwezige groepen erop heeft aangedrongen om een geformaliseerd ondertekend sacraal akkoord ter zake uit te werken. Er werden afspraken gemaakt en wij gaan er dan ook van uit dat zij gehonoreerd worden. Wij zullen ons daar trouwens voor inzetten.

Ik herhaal het : het ene project brengt het andere niet in het gedrang. Indien er nog enkele praktische moeilijkheden zijn, zullen zij worden weggewerkt, zodat men tot een samenhang kan komen in het belang van de versterking van de Limburgse economie en ook van de werkgelegenheid.

De voorzitter : De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, moet ik er dan van uitgaan dat de berichten als zou er wel een document ondertekend worden uit de lucht zijn gegrepen ?

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe aan collega Vermassen te zeggen dat ik geen enkele indicatie heb dat iemand erop heeft aangedrongen om een formele verklaring te ondertekenen. Ik zie dit echter niet goed in. Na de beoordeling van de verschillende onderdelen van onder meer het Fenix-project hoeven wij geen handtekeningen te plaatsen ; wij moeten evenmin protocollen afsluiten. Als Vlaamse regering zullen wij, na onderzoek zowel op het vlak van de ruimtelijke ordening en van een aantal vergunningen als inzake de indiening van dossiers, die eventueel onder de expansiedecreetgeving vallen, daartoe overgaan. Maar, in dit geval wilden wij weten of er een afspraak mogelijk was tussen de twee initiatiefnemers en groepen, noch min noch meer.

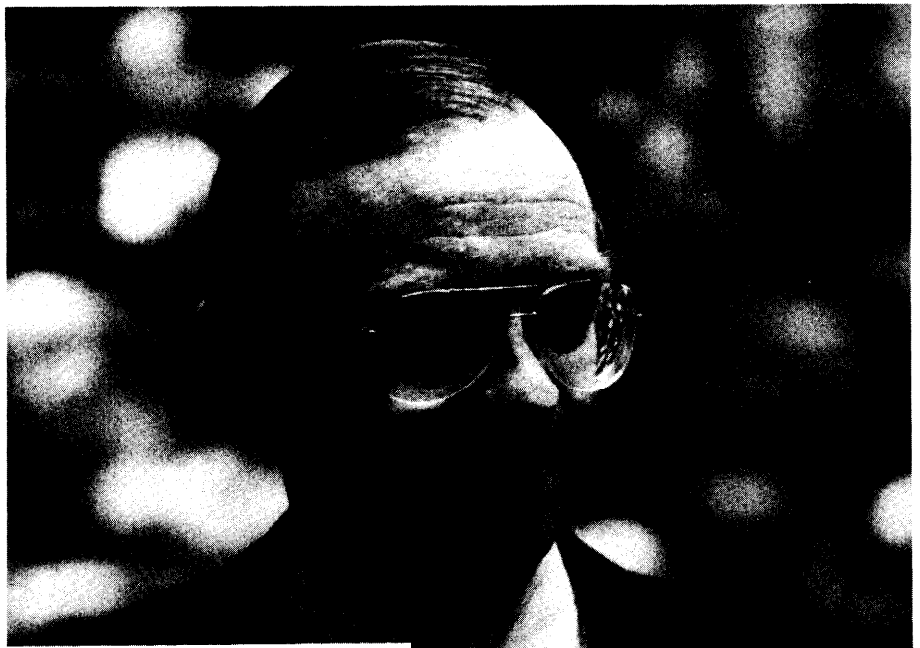
De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de n.v. Plastiflex Europe

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Jan Peeters tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de n.v. Plastiflex Europe.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer J. Peeters : Mijnheer de minister-president , enkel jaren geleden kregen vele Kempische bedrijfsleiders een brief van de toenmalige KS-

Minister-president L. Van den Brande (CVP) werd druk ondervraagd tijdens het wekelijkse vragenuurtje ; er waren verschillende actuele vragen over zijn bezoek aan Tsjechië, het Center Parcs-project en de n.v. Plastiflex-Europe

manager Geyselincx, waarin expliciet werd gewezen op de mogelijke financiële en logistieke ondersteuning en voordelen indien zij hun bedrijf, gevestigd in de Kempen, naar de Limburgse reconversiezones zouden overhevelen. Deze middelen zouden hen ter beschikking worden gesteld uit de KS-reconversiepot.

Er werd toen vanuit de Kempen eerder krachtdadig gereageerd tegen deze strategie en tegen deze nauwelijks verholen Limburgse verleidingsdans om, op overheidskosten, bloeiende bedrijven vanuit een economisch noodgebied naar een ander evenzeer economisch noodgebied te verhuizen. Dat de Kempen de laatste maanden vrij zwaar door rampspoed is getroffen, hoeft geen betoog : eenieder kent het dossier DAF waardoor in de Kempen een 1.000 tot 1.200 personen werkloos zijn geworden ; er is het dossier PRB in Balen ; er zijn de afdankingen bij Philips-Turnhout en in het laatste half jaar de sluiting van de Britse basis in de Kempen.

Ik meen dat ik u niet verder moet overtuigen.

De laatste weken wordt de Zuiderkempen geconfronteerd met een gelijkaardig, hoewel minder flagrant dossier van de n.v. Plastiflex Europe te Herentals. Dit is een bloeiend Kempisch bedrijf dat een tweetal maanden geleden volledig door brand werd verwoest en dat prospecteert voor beschikbare Kempense bedrijfsterreinen om het bedrijf opnieuw op te bouwen.

Wij stellen nu echter vast dat het bedrijf dreigt te verhuizen naar Beringen-Paal. Volgens de directie ligt deze beslissing zo goed als vast en hebben de Limburgse reconversietussenkosten daarin een belangrijke rol gespeeld.

Dit betreuren wij.

Mijnheer de voorzitter, sta mij toe twee vragen te stellen.

Ten eerste, staat de minister als, politiek voogd over de aanwending van de reconversiegelden voor Limburg, achter de strategie dat de verhuis van bedrijven naar andere economische reconversiezones moet worden bevorderd ?

J. Peeters

Ten tweede, — voor Plastiflex Europe is het waarschijnlijk reeds te laat —, maar zal de minister stappen ondernemen om een dergelijke aanwending van overheidsmiddelen in de toekomst te vermijden ?

De betrokken zones hebben nood aan een tewerkstellings- en reconversiebeleid en zijn niet gebaat met een transferpolitiek waardoor de bedrijven naar de meest biedende worden gelokt.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de NV Kempense Steenkoolmijnen is een naamloze vennootschap. Ik heb bij de KS gevraagd of er contacten zijn geweest met de NV Kempense Steenkoolmijnen en of er een participatie in het vooruitzicht werd gesteld. Men verzekerde mij dat dit niet het geval was. Het is mij dan ook niet duidelijk op welke informatie de heer Peeters zich beroept. Er zou een transferpolitiek worden gevoerd, bedrijven worden van de ene reconversiezone naar de andere gelokt. De heer Peeters stelt dat wij voor een dergelijke strategie behoedzaam moeten zijn. Ik ben het ermee eens dat het geen zin heeft bedrijven van de ene streek naar de andere te lokken, maar de overheid kan dit niet verhinderen. Ik kan trouwens een aantal voorbeelden aanhalen van bedrijven die, omwille van hogere tegemoetkomingen of bijkomende mogelijkheden, uiteindelijk de ene vestigingsplaats boven de andere verkiezen. Dit behoort tot het economische beleid van de betrokken onderneming. Tot op heden is er in dit dossier evenwel geen enkele aanwijzing bekend die in die richting wijst.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer J. Peeters : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord en neem akte van het feit dat hij erop zal toezien dat de reconversiemiddelen niet worden gebruikt om transfers van het ene eco-

nomische rampgebied naar het andere te organiseren. Ik neem dan ook aan dat hij erover zal waken dat wij in de toekomst niet meer met dergelijke dossiers zullen worden geconfronteerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer M. Capoen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de invoer van giftig slib uit Nederland

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Capoen tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de invoer van giftig slib uit Nederland.

De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen : Mijnheer de minister, mijn vraag betreft inderdaad de invoer van giftig slib uit Nederland onder het etiket bodemverrijkende compost.

De jongste weken zijn heel wat landbouwers het slachtoffer geworden van een frauduleuze invoer van een produkt dat onder het mom van compost, biomes, bodemverrijkende elementen, natte compost en andere werd ingevoerd. Die landbouwers zijn aan het produkt gekomen via tussenpersonen, meestal mensen die in de veevoedernijverheid werkzaam zijn. Bij verschillende landbouwers is dit produkt reeds ingewerkt in de grond.

Ik heb drie vragen.

Ten eerste, hoe is het mogelijk dat zoiets kan gebeuren ? Die invoer gebeurt onder valse papieren, want na analyse is gebleken dat het hier inderdaad gaat om giftig slib.

Ten tweede, wat moet er gebeuren met die landbouwgronden waar het produkt reeds is ingewerkt ?

En ten derde, gezien het een produkt is dat normaal niet mag worden gestort is de vraag en de vrees bij veel landbouwers : welke straffen hangen er ons boven het hoofd ?

Ik had graag op die concrete vragen een antwoord gekregen, mijnheer de minister.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Capoen, de in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen wordt geregeld door de bijzondere wet en is een nationale materie en wordt geregeld door het koninklijk besluit van 1987. De cel Leefmilieu bij de federale minister van Leefmilieu is bevoegd voor het afleveren van deze vergunningen. Het invoeren van dergelijke afvalstoffen zonder vergunning is een overtreding die strafbaar is, op grond van de wet van 9 juli 1984. Op het federale vlak is men op wetgevend vlak voldoende uitgerust om de nodige maatregelen te treffen.

Op de vraag wat er dient te gebeuren als giftig slib op landbouwgronden werd ingewerkt, kan ik antwoorden dat indien op basis van onderzoek op het terrein de giftigheid werd aangetoond en indien er risico's zijn voor milieu of gezondheid, de landbouwer op basis van artikel 21 van het afvalstoffendecreet kan worden verplicht tot het nemen van de nodige saneringsmaatregelen. Als hij dat niet doet, kan OVAM ambtshalve de sanering opleggen. U weet echter dat we voor dit laatste op juridisch vlak niet erg sterk staan. Natuurlijk zal de landbouwer de kosten van deze maatregelen kunnen verhalen op de verkoper van de compost die aansprakelijk is voor de gevolgen van zijn frauduleuze praktijken.

De voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen : Mijnheer de voorzitter, ik noteer dat ik mij moet wenden tot mevrouw Onkelinx voor deze materie.

Ik wijs er de minister echter op dat de draagwijdte van dit voorval toch niet mag worden onderschat. In land-

Capoen

bouwmiddens stelt men zich al niet te positief op tegenover compost. Landbouwers zijn eerder achterdochtig op dat vlak. Straks zal men ook worden geconfronteerd met het probleem van de recuperatie en de recycling voor de afzet van compost bij de landbouwers. Ik kan u verzekeren dat dergelijk voorval deze afzet zwaar hypothekeert. Ik vraag hem dan ook zijn departement de opdracht te geven het nodige te doen om dergelijke toestanden in de toekomst te voorkomen.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Capoen, ik ben het daar mee eens, maar het blijft alleszins een verantwoordelijkheid van het federale niveau, behalve wat betreft het inbrengen van afval op de bodem zonder vergunning. Dat is natuurlijk ook strafbaar op basis van het decreet over de milieuvergunning.

Het lijkt mij in dit geval nog weinig zinvol de landbouwer zelf te sanctioneren. Als ik de wet op de letter toepas, ben ik bevoegd om deze landbouwer, die in feite het slachtoffer is van heel deze bedoening, te straffen. De oorzaak ligt echter bij de invoerder en bijgevolg is het de nationale minister van Milieu die het nodige moet doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van het Maaswater

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Brouns tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van het Maaswater.

De heer Brouns heeft het woord.

De heer H. Brouns : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, recent verschenen er in de pers weer berichten over de vervuiling van de Maas. Tijdens het weekend van 13 en 14 maart 1993 werd door het meetstation in Eijsden -Nederlands Limburg opnieuw vastgesteld dat de Maas ernstig vervuuld was. De vaststellingen waren van die aard dat het station besliste om het water niet meer als drinkwater te gebruiken. Daarom werd door de dienst Rijkswaterstaat een klacht tegen onbekenden ingediend. Het verslag van de Rijkswaterstaat vermeldt dat de vervuiling zou voortspruiten uit de lozing van bepaalde stoffen in België. Deze vaststelling is ook belangrijk voor ons omdat België dit water ook gebruikt in de recreatie en in de tuinbouw. Is de minister op de hoogte van deze vervuiling en is zij ook vastgesteld door Belgische meetstations ? Zo ja, kan hij de gegevens dan doorgeven zodat tijdig maatregelen kunnen worden genomen om irrigatieprojecten te beschermen. Het Maaswater wordt, ondermeer ook in mijn eigen gemeente, gebruikt voor de bevloeiing van land- en tuinbouwpercelen. Zal de minister initiatieven nemen om nieuwe vervuiling te voorkomen ?

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, op 9 en 10 maart 1993 detecteerde de Rijkswaterstaat in zijn permanent meetstation te Eijsden inderdaad een aantal verontreinigende stoffen. Die stoffen waren afkomstig uit Frankrijk, maar vooral uit Wallonië. Volgens afspraak had de Vlaamse drinkwatermaatschappij Antwerpse Waterwerken -de AWW onmiddellijk verwittigd moeten worden door de Nederlandse instanties, namelijk door het Rijksinstituut voor de zuivering van afvalwater, het RIZA. Bij vroegere calamiteiten gebeurde dit ook effectief, toch om nog onbekende redenen is dat nu niet onmiddellijk gebeurd. De stoffen di-isopropylether en dichloorpropan, die men in Nederland heeft gevonden, zijn zeer vluchtig waardoor men er

vlug moet bij zijn om ze te meten. Tributylfosfaat is veel minder vluchtig maar goed biodegradeerbaar. Dat betekent dat deze stof bij de huidige temperaturen snel wordt afgebroken. De toxiciteit van dat produkt is nagenoeg nihil. Misschien is dat de reden waarom men de vervuiling niet heeft gemeld, maar zeker ben ik daar niet van.

De tweede reeks vragen van de heer Brouns lijkt mij belangrijker voor het beleid, structureel gezien toch. Het is zo dat wij met Nederland onderhandelen om een permanent meetstation operationeel te maken op de Maas. Het RIZA onderzoekt momenteel het nut van zo'n meetstation op het noordelijk eindpunt van de Grensmaas. Wij hebben ondertussen met het RIZA al een afspraak gemaakt om het Aqua-alarmsysteem en de Vlaamse milieudatabank onderling te verbinden. Zeer binnenkort zal de Vlaamse overheid dus ook de meetgegevens van het station te Eijsden on-line beschikbaar hebben. U weet ook dat de gegevens van het VMM-waterkwaliteitsmeetnet in Nederland openbaar zijn. De publikatie om de twee jaar van die gegevens in een rapport waarborgt de openbaarheid. De vervuilers bevinden zich ofwel in Wallonië ofwel in Frankrijk. Ik zal dus nogmaals aan mijn Waalse collega Lutgen vragen maatregelen te nemen opdat het Maaswater in de toekomst van dergelijke calamiteiten wordt gevrijwaard.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verdere uitbouw van de wegeninfrastructuur in de Antwerpse regio

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Beysen tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse

Voorzitter

Aangelegenheden, over de verdere uitbouw van de wegeninfrastructuur in de Antwerpse regio.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de voorzitter, door de openstelling van de havenweg is op een indringende manier aangetoond dat de Antwerpse regio nood heeft aan de uitbouw van haar wegeninfrastructuur. Desbetreffend zou ik aan de minister een aantal vragen willen voorleggen.

Ten eerste, waarom blijft de minister zich verzetten tegen de rechtstreekse aansluiting van de Liefkenshoektunnel op de E 17 en waarom blijft de minister voorstander van een tolheffing voor de Kennedytunnel ? Is deze heffing ingegeven door financiële of door verkeerstechnische overwegingen ?

Ten tweede, is deze aansluiting technisch realiseerbaar en wat zijn de kosten en baten ervan ?

Ten derde, is voor de heffing van tol aan de Kennedytunnel een afzonderlijk decreet nodig en kan er wel tot worden geheven op een infrastructuurwerk dat reeds financieel is afgeschreven ?

Ten slotte, is de minister van oordeel dat de Antwerpse bevolking en de Antwerpse regio worden gediscrimineerd door het feit dat alleen aan de Kennedytunnel tol wordt geheven en elders niet ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de verbinding die de heer Beysen bedoelt, namelijk de verbinding tussen de gewestweg 49, Antwerpen-Zelzate tot de E 17 volgens het tracé van de grote ring rond Antwerpen, de zogenaamde R 2, is wel opgenomen in het huidig gewestplan. Ik heb begrepen dat de heer Beysen aandringt op de invoering.

Ten tweede, een dergelijke weg – dit wordt ook duidelijk op het gekleurde kaartje – maakt deel uit van

een route die, vertrekkend vanuit Rotterdam langs het Antwerpse havengebied, een directe verbinding geeft via de E17 met Gent en Nord-Pas-de-Calais en bijgevolg een deel vormt van een internationaal wegenraster dat grote werkgelegenheidszones en haven- en industriegebieden bedient.

Momenteel gebeurt de verbinding met de E17 via de gewestweg nummer 49 en een deel van de ring, de R1, op de Linkeroever. Dit betekent voor het verkeer dat via de E17 richting Gent rijdt, een omweg van 9 kilometer op een totale afstand Rotterdam-Liefkenshoektunnel-Gent van ongeveer 160 kilometer, wat de omweg toch enigszins relativeert.

De gewestweg nummer 49 is inderdaad nog geen autoweg. Men heeft wel de beslissing tot de ombouwing genomen. Zo werkt men aan de aanleg van een kleine industrieweg langsheen de gewestweg. Mijnheer Beysen, u bent voldoende vertrouwd met de situatie. Indien het u interesseert, kan ik dit aan de hand van dit kaartje (**de minister toont een kaart**) illustreren. Bovendien is men ook bezig met de studie van de inrichting van een ongelijkvloerse kruising tussen het gedeelte van de ring R1, verbonden met de gewestweg nummer 49 en de Linkeroever. De totale kostprijs van deze beperkte verbeteringen met het oog op de omschakeling van gewest- naar autoweg en een betere doorstroming door de aanleg van ongelijkvloerse kruisingen wordt geraamd op ongeveer 350 miljoen frank.

Wil men de omweg van 9 kilometer wegwerken door een rechtstreekse verbinding door het doortrekken van de ring naar de E17, R2 genaamd, moet men rekenen op een investeringskost van 2,8 miljard frank tegen 1996. Daarbovenop komt dat de werken, voorbereiding en uiteindelijke uitvoering, vier jaar in beslag zouden nemen. Volgens een kosten-batenanalyse zou de opbrengst van zo'n investering zelfs onvoldoende zijn om de interestlasten te dragen.

Ik vind dus dat wij nu voorrang moeten geven aan de omschakeling van

de gewestweg nummer 49 naar autoweg en de verbetering van de aansluiting opdat men, de omweg van 9 kilometer niet meegerekend, een directe verbinding heeft met de Liefkenshoektunnel.

Er zal ongetwijfeld een decretale regeling voor de heffing van tolgelden nodig zijn.

De heer E. Beysen : Dat zal een boeiende discussie worden !

Minister T. Kelchtermans : U moet niet vooruitlopen op het plezier !

Ik antwoord op de vraag die u heeft gesteld, zonder bijbedenkingen van mijnentwege.

U vraagt zich af hoever het staat met dit dossier en waaruit het idee van een tolheffing is ontstaan. De reden hiervan is het reuzegroot financieel probleem in de Liefkenshoektunnel. De tolheffing betekent dus een alternatieve financiering, waardoor wij via een globale benadering een gemeenschappelijke oplossing willen bieden voor beide tunnels, vooral wat de trafiek betreft. Daarom werd nog geen beslissing genomen, deze voorstellen blijven in het dossier aanwezig op studieniveau en zijn uitdrukkelijk voorwerp van de mobiliteitsstudie die in samenwerking met de minister van Verkeer als opdracht is geformuleerd voor de regio Antwerpen. Uit deze studie zal eveneens blijken dat er mogelijkheden bestaan om de verkeersstromen beter te oriënteren. Ik herhaal dat er omtrent dit tweede gedeelte geen concrete beslissing werd genomen.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Ik ben het er niet mee eens dat men nu voorrang verleent aan een secundaire oplossing omdat men er rekening mee moet houden dat door het voortdurend uitstellen van de aansluiting van de Liefkenshoektunnel op het internationaal wegennet, de factuur steeds duurder wordt, ondanks de door de minister aangehaalde cijfers.

In 1988 bedroeg de raming van de uit te voeren investeringen 1,3 miljard

Beysen

frank. Ik verneem zopas dat deze raming voor de realisatie van de werken in 1996 intussen is opgelopen tot 2,8 miljard frank. Ik hoop dat de minister inderdaad het voornemen heeft om de aansluiting van de Liefkenshoektunnel op het internationaal wegennet rond het jaar 1996 te realiseren. Beter laat dan nooit !

Wat het aspect van de tolheffingen betreft, blijft de vraag of er tol mag worden geheven op infrastructuurwerken die reeds zijn afgeschreven ? Deze vraag heeft belang met het oog op het decreet dat desbetreffend door u werd aangekondigd.

Deze infrastructuur werd immers door de gemeenschap betaald. Meent u dat via een tolheffing een tweede betalingswijze kan worden ingevoerd om de financiering van een ander infrastructuurwerk te kunnen waarborgen dat op een ander principe is gebouwd, namelijk door middel van alternatieve financieringen ? Het succes van deze alternatieve financiering werd reeds gehypothekeerd door het niet aansluiten van de weg op het internationaal wegennet.

Minister T. Kelchtermans : De bijkomende vragen en overwegingen vormen een debat op zichzelf. De oorzakelijkheid van een aantal bijkomende infrastructuurwerken wordt in rechtstreeks verband brengt met het geringe succes van de Liefkenshoektunnel. Dit is trouwens de essentie van het hele dossier van de Liefkenshoektunnel.

U zal wellicht begrijpen dat ik geen standpunt kan innemen in deze zaak vermits ik deze causaliteit betwist.

De tolheffing kan worden ingevoerd wanneer de Vlaamse Raad daartoe de machtiging verleent, zeker wanneer men in de toekomst de mogelijkheid voorziet dat het beheer over de Liefkenshoektunnel door het Vlaams Gewest moet worden waargenomen om de problemen als geheel een financiële oplossing te geven. Ik onderstreep nogmaals dat de Vlaamse Raad hierin het laatste woord heeft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de afwerking van de weg Pecq-Armentières

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de afwerking van de weg Pecq-Armentières.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, hoewel dit feit niet de krantenkoppen haalde, kwamen wij vorige week toch te weten dat u een akkoord sloot met uw Waalse collega van Openbare Werken, minister Grafé. Dit akkoord voorziet aan Waalse kant in de afwerking van twee kilometer nog aan te leggen weg van de A17 tussen Kortrijk en Dottenijs. Op die manier wordt de weg Brugge-Kortrijk k-Doornik eindelijk afgewerkt. Dit vind ik een zinvol en economisch verantwoord feit voor zowel de Kortrijkse als de Doornikse regio.

Als tegenprestatie zou u erin hebben toegestemd de weg Pecq-Armentières af te werken. Deze weg vormt een snelle verbinding tussen de nu Waalse enclave in West-Vlaanderen, namelijk Komen en de rest van Henegouwen. Deze verbinding werd al in de jaren zeventig door de Walen gevraagd. Zij zien met lede ogen hoe de Komense bevolking sociaal-economisch nog steeds sterke banden met West-Vlaanderen onderhoudt, onder meer op cultureel en familiaal vlak. Die weg werd om twee redenen nog niet afgewerkt. Ten eerste, omdat het nut ervan nogal twijfelachtig lijkt, maar ten tweede, vooral omdat de Franstaligen tot nu toe altijd ge-

weigerd hebben hun wettelijke verplichtingen na te komen inzake de betaling van de werkingskosten voor de Vlaamse school in Komen. Mijn vraag ligt dan ook voor de hand.

Betekent uw toezegging om van de weg Pecq-Armentières toch werk te maken dat de Walen van hun kant ook verbintenissen aangaan inzake dit Komense schooltje ?

Zijn er ook toezeggingen gedaan in verband met de door de Vlaamse school destijds aangevraagde uitbreidingswerken ? Er zijn nu namelijk al meer dan vijftig leerlingen, en er is dus een nijpend plaatsgebrek. De vergunning werd trouwens onlangs nog afgewimpeld.

In verband met de weg zelf wil ik nog graag weten of het traject dat in 1980 werd gepland, nog steeds geldt ? De kranten die vorige week aandacht besteedden aan het onderwerp zijn daar nogal onduidelijk over. Sommige spreken van alternatieve mogelijkheden, andere beweren dat het traject onveranderd blijft. Als het oude plan wordt gevolgd, betekent dit dat de gemeente Wervik als het ware in tweeën wordt gekleefd en dat een gedeelte ervan aan de Waalse kant van de weg zal liggen, wat de verfransingsdruk zal doen toenemen. Wat doet u met de bezwaren van het gemeentebestuur ? Ik vernam ook via de pers dat de burgemeester van Wervik niet bepaald tevreden is met deze gang van zaken. Wat doet u bovendien met de bezwaren vanuit de landbouwsector ? Er gaat toch een tweetal hectare goede landbouwgrond verloren. Komt daarrond een milieueffectrapport of een landbouweffectrapport tot stand ? Bovendien vraag ik mij ook af of er geen alternatieven zijn in die zin dat men de bestaande weginfrastructuur tussen Komen en Moeskroen en Henegouwen verbetert door daar goede tweevakswegen van te maken.

Ten slotte vraag ik mij af of er in uw besprekingen ook sprake was van de verbindingen waarop de Voerenaars die lijdzaam moeten toezien hoe Voeren, vooral door het probleem van het openbaar vervoer, stilaan wordt geïsoleerd van de rest van Lim-

Van Nieuwenhuysen

burg, al lang wachten. Zijn er al besprekingen gevoerd inzake een verbetering van de infrastructuur aldaar ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de beslissing waar de heer Van Nieuwenhuysen naar verwijst, heeft geen grote krantekoppen gehaald. Dat was ook niet de bedoeling. De rationaliteit heeft het gehaald op de politieke benadering van het dossier in het verleden.

Het voorwerp van het protocol tussen het Waalse en het Vlaamse Gewest is de gelijktijdige uitvoering van de voltooiing enerzijds van de A 17 op het Waalse grondgebied, het traject Doornik- Kortrijk waar ik het grote economische belang van onderstreep, en anderzijds van het vak van de gewestweg N 58 als verbinding tussen Komen en de A 19. Het gaat niet over de vroegere verbinding Pecq-Armentières. Het gaat eigenlijk om een omleiding rond Menen. Er werd geen enkele relatie gemaakt met een mogelijke subsidiëring van een Vlaamse school. Ik heb terzake ook geen enkele bevoegdheid.

Voor de verbinding Komen-A 19 via de omleiding van Menen wordt het tracé gevolgd zoals het op het gewestplan staat. U heb terecht op een aantal mogelijke problemen gewezen. Omtrent deze verbinding werd door mijn administratie van de Wegeninfrastructuur, de buitendienst West-Vlaanderen een uitgebreide tracénota opgesteld waarin ondermeer de bezwaren van het gemeentebestuur van Wervik en deze van de landbouworganisaties aan bod komen. Als gevolg daarvan werd een variëte voorgesteld op het gewestplan. Het is mijn bedoeling om deze variëte te bespreken met het gemeentebestuur van Wervik, met de betrokken landbouworganisaties en andere belanghebbenden. Wij zullen onderzoeken of dit geen beter tracé is dan het huidige in het gewestplan opgenomen traject. De milieueffectrapportering zal daaromtrent ongetwijfeld

ook argumenten naar voren brengen. Verbeteringen of aanpassingen aan de bestaande wegen in plaats van de omleiding langs Menen en de verbinding met de A 19, is de slechtste investering die men kan doen en het is problemen zoeken op termijn. Deze optie wordt dus niet langer in overweging genomen.

De kalender van het protocol zal strikt worden gerespecteerd. Tussen beide zijden is er permanent overleg.

De verbinding naar Voeren is niet ter sprake gekomen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Ik stel vast dat die vermenging van appelen en peren vroeger wel is gebeurd. Volgens mij is het bijzonder erg dat de absolute voorwaarde, namelijk geld voor de Vlaamse school, nu wordt ingeslikt en dat daardoor die onwettelijke toestand in Komen blijft voortbestaan zonder dat de Vlaamse regering daaraan iets doet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het onderzoek inzake een nieuwe bestuursvorm voor de stad Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lauwers tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het onderzoek inzake een nieuwe bestuursvorm voor de stad Antwerpen.

De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is nu ongeveer twee maanden geleden dat u heeft aangekon-

digd een onderzoek te laten voeren naar een aangepaste bestuursvorm voor Antwerpen. Dit wordt gemeenzaam het defusie-debat genoemd. Ik had graag op dat vlak de stand van zaken geweten.

In de schoot van het schepencollege van de stad Antwerpen is volgens mij over dit thema ook een werkgroep opgericht. Bij mijn weten is die echter nog niet gecontacteerd door om het even welke andere studiegroep die door u is opgericht.

Mijn vraag is dan ook of die opdracht reeds is toegewezen, en zo ja, aan wie ? Wat is de omschrijving van de opdracht ? In welke mate zal het schepencollege daarbij worden betrokken, of is het er al bij betrokken ? Wenst het schepencollege daarop in te gaan ? Zal u de timing van vier maanden die u heeft aangekondigd kunnen aanhouden ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is juist dat conform de wet van 1976 een beperkte offerteaanvraag werd uitgeschreven om een beter inzicht te hebben over de vraag of deze ideeën ook in de praktijk kunnen worden omgezet. Tijdens het debat in de Vlaamse Raad bleek er trouwens bij de verschillende politieke partijen ook heel wat sympathie te bestaan voor dit onderzoek. Deze beperkte offerteaanvraag heeft ondertussen tot een aantal inschrijvingen geleid. Gelet op de gunningscriteria, de naleving van de wettelijke bepalingen en ook een gunstig advies vanwege de inspectie van Financiën zal deze opdracht door mij worden toegewezen aan de meest gunstige regelmatige inschrijving, met name de NV VB Consultants.

De studie zal de volgende opdrachten behelzen :

Ten eerste, een onderzoek naar de opportuniteit en haalbaarheid van een defusie.

Ten tweede, een onderzoek naar de opportuniteit en de noodzaak van een bovengemeentelijke structuur met aandacht voor de rol van het provinciale niveau.

Ten derde, een onderzoek naar vergelijkbare studies in het buitenland.

Kelchtermans

Ten vierde, een inventarisatie en ook voorstellen met betrekking tot de te wijzigen wetgeving in functie van de gekozen alternatieve oplossingen.

De onderzoeksopdracht zal op een volstrekt onafhankelijke manier worden uitgevoerd en in het kader daarvan zal er dus de medewerking gevraagd worden aan alle betrokken partijen en het stadsbestuur in het bijzonder. De offerte voorzag in een vaste termijn en wij zijn ervan overtuigd dat een debat op basis van deze studie in de door u geciteerde periode mei-juni zal kunnen worden gehouden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over overleg met de gemeentebesturen inzake de aanleg van het TGV-tracé

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Aelvoet tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over overleg met de gemeentebesturen inzake de aanleg van het TGV-tracé.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb vernomen dat er eind februari, een overleg heeft plaats gevonden tussen uzelf, de NMBS en de gemeenten die het tracé van de hogesnelheidslijn raken. Ik zou u graag drie vragen stellen.

Ten eerste, is dit overleg eenmalig of is het voor herhaling vatbaar ?

Ten tweede, welk soort beslissingen worden op soortgelijk overleg genomen ?

Ten derde, worden de eventuele beslissingen op een of andere wijze

openbaar gemaakt ? **Gemandateerden** van Agalev hebben in een aantal gemeenten de notulen van het **schenpocollege** erop nagelezen en kwamen tot de bevinding dat er nergens een spoor van dit overleg kan teruggevonden worden.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, collega Aelvoet verwijst naar het overleg met de burgemeesters van de gemeenten die betrokken zijn bij de aanleg van de hogesnelheidslijn. Dit overleg heeft plaatsgevonden op 11 februari 1993. Alle gemeenten, op twee verontschuldigungen (Zaventem en Drogenbos) na, waren op dit overleg aanwezig. Tijdens deze vergadering heb ik enerzijds de stand van zaken toegelicht en anderzijds gepeild naar de reacties van de gemeenten over de problemen in verband met het tracé.

Ik vat de conclusie van dit overleg samen.

Ten eerste, werd er een overzicht opgesteld van de stand van zaken met betrekking tot de definitieve technische uitwerking van het project in de gemeenten.

Vervolgens werd onderzocht welke weerslag de beslissing van 24 juli 1991 van de Vlaamse regering in verband met de ondertunneling te Lembeek, op andere gemeenten zou hebben. Men was de mening toegedaan dat men voor gelijkwaardige problemen, gelijkwaardige oplossingen moest vinden. Op uitdrukkelijk verzoek van de gemeente Halle werd op deze vergadering beslist dat men aan de nationale overheid zou vragen of de NMBS bijkomende middelen, buiten het SST-fonds, zou vrijmaken. De vergadering ging ervan uit dat het SST-fonds een solidariteitsfonds voor alle gemeenten was. Ik heb deze brief aan de minister van Verkeerswezen verstuurd. Hij heeft mij op 8 maart 1993 geantwoord. Ik zal de belangrijkste passus uit zijn antwoord samenvatten. **De** federale minister verklaart dat de overeenkomst over het SST-fonds dat de Belgische staat met de NMBS had afgesloten op 7 augustus

1991, de ten lasteneming van de bijkomende kosten voor de **ondertunneling** te Lembeek niet toelaat. Bovendien beschikt de staat momenteel niet over mogelijke **financieringsbronnen** en zal hij daarover in de toekomst evenmin beschikken. De minister besluit dat een bijkomende financiering door de federale overheid niet kan overwogen worden.

Op die manier kreeg ik een klaar antwoord op de bijkomende vraag van Lembeek.

Bijgevolg beschik ik nu over alle elementen om van zodra het dossier bij de administratie is neergelegd en op mijn kabinet is beland, het aan de Vlaamse regering ter beslissing voor te leggen.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de minister, uw antwoord bevat een aantal belangrijke elementen. Ik had er inderdaad geen idee van dat het dossier-Lembeek zo nadrukkelijk aan de orde is geweest. Twee zaken zijn nu zeer duidelijk.

Ten eerste, wanneer u ingaat op de problematiek van Lembeek zal u ongetwijfeld ter zake ook te maken krijgen met een aantal vragen van andere gemeenten.

Ten tweede, de Vlaamse regering zou hebben gepoogd na te gaan of er geen bijkomend nationaal geld ter beschikking kon worden gesteld, waarop de nationale regering duidelijk heeft laten verstaan dat daarvoor geen geld is.

Aldus komt er ook duidelijkheid ten opzichte van Lembeek. De politieke conclusie zal zijn dat er in Lembeek geen tunnel wordt gebouwd.

Steeds meer meeruitgaven geraken stilaan bekend. Naar aanleiding van een andere vraag van mijnentwege heb ik vernomen dat voor het eerste deel van het tracé een meeruitgave van meer dan 20 miljard frank is gepland. Dat zal uiteindelijk tot gevolg hebben dat het binnenlands openbaar vervoer zal moeten inboeten voor de realisatie van het **TGV-project**. Maar dat zeggen wij reeds ononderbroken sinds 1983 !

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de werkgroep inzake de doorstorting van de aanvullende personenbelasting

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lisabeth tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de werkgroep inzake de doorstorting van de aanvullende personenbelasting.

De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer C. Lisabeth : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de terugvordering begin 1993 van de 5 miljard frank ten nadele van de gemeenten heeft in elk geval de woede van diezelfde gemeenten opgewekt.

Het enige voordeel dat er misschien aan vastzit, is dat de hele problematiek van de doorstortingen van de aanvullende personenbelasting opnieuw in alle scherpheid is blootgelegd. Het is een problematiek die trouwens reeds gedurende jaren aanleiding geeft tot discussie tussen de gemeenten en het nationale ministerie van Financiën.

Mijnheer de minister, de laatste weken heeft het waarschijnlijk op uw kabinet moties geregend vanwege de verschillende gemeenten.

Ik meen dan ook dat het ogenblik is aangebroken om eindelijk komaf te maken met de problematiek inzake doorstortingen, in het bijzonder met de fluctuaties die zich inzake die doorstortingen voordoen.

Ter informatie van de Raad kan ik meedelen dat vorige week in de commissie voor de Financiën van de Kamer de bespreking van een wetsvoor-

stel werd aangevat dat ertoe strekt tot geregelde doorstortingen aan de gemeenten te komen.

Begin februari heeft de minister het initiatief genomen om aan de gemeenten een aantal gegevens te vragen in verband met de doorstortingen van het jaar 1992 teneinde die te vergelijken met de desbetreffende ramingen.

Er werd ook een initiatief genomen tot oprichting van een technische werkgroep tussen de gewesten en het ministerie van Financiën om deze problematiek te bestuderen, meer in het bijzonder om hiervoor een structurele oplossing te zoeken.

Mijnheer de minister, welke conclusies kunt u eventueel reeds trekken uit de door de gemeenten verstrekte gegevens, die waarschijnlijk alleen handelen over het jaar 1992 ?

Wat is de stand van zaken van de technische werkgroep die werd opgericht ? Welke zijn de vooruitzichten inzake de verdere werkzaamheden van die werkgroep.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, wij hebben op 1 februari 1993 bij alle gemeenten van het Vlaamse Gewest informatie opgevraagd conform de afspraak van eind januari, begin februari 1993. We wilden de precieze invloed nagaan van de recuperatie vanwege de nationale minister van Financiën op de begrotingen van de gemeenten. Er werd onderzocht of de doorstortingen inzake personenbelasting groter of lager waren dan de ingeschreven begrotingsramingen. Op deze manier kon het probleem onder controle worden gehouden. Onze vraag werd ruimschoots beantwoord door de gemeenten weliswaar niet altijd even volledig — zodat we een vrij correct beeld hebben van de toestand bij de gemeenten.

In veel gemeenten liggen de werkelijk ontvangen doorstortingen hoger dan de begrotingsraming. De situatie is globaal genomen nog beter wanneer eveneens rekening wordt gehouden met de onroerende voorheffing.

Samenvattend kan worden gesteld dat in veel gevallen het surplus van de personenbelastingen niet volstaat om de begrotingsramingen te halen. Wanneer men evenwel de personenbelasting samen neemt met de onroerende voorheffing kan men in vele gevallen spreken van een compensatie van de recuperatie.

Zoals aangekondigd hebben we op 24 februari 1993 een instructie naar de gemeenten gezonden waarin staat dat de gemeenten het gerecupereerde bedrag moeten inschrijven op de begroting 1993 bij de eerstvolgende begrotingswijziging en dit onder de rubriek die verwijst naar de vorige dienstjaren. Op deze manier kan samen met het rekeningsresultaat voor 1992 ook deze recuperatie in de gewijzigde begroting voor 1993 worden opgenomen.

De technische werkgroep heeft reeds een drietal vergaderingen gehouden. Op 19 maart 1993 vergadert deze werkgroep voor een vierde en hopelijk laatste maal. Ik hoop dat er op deze bijeenkomst definitieve conclusies kunnen worden getrokken. In ieder geval, het onderhavige voorstel van de Vlaamse regering houdt in via een stelsel van maandelijkse voorshotten een structurele oplossing voor de financiële problemen te bieden en bijgevolg geregelde inkomsten te waarborgen zodat een doelmatige planning mogelijk wordt. Zodra de concrete voorstellen in mijn bezit zijn, zal ik ze u bezorgen.

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer C. Lisabeth : Uit de gegevens voor 1992 blijkt dat de situatie van de werkelijke ontvangsten en van de doorstortingen iets gunstiger zijn dan de ramingen. Niettemin — en een aantal gemeenten hebben deze gegevens spontaan gegeven — neemt het probleem van de nog hangende invorderingsrechten soms schrikwekkende proporties aan. Tussen 1986 en 1992 kan men ten minste een verdubbeling vaststellen. Wordt deze problematiek nu of in de toekomst nog door de werkgroep besproken ? Dit probleem, dat in verband kan worden gebracht met de problema-

Lisabeth

tiek van de teruggevorderde 5 miljard frank, wordt steeds erger. Wordt er aan gedacht om die terugvordering ongedaan te maken ? Of overweegt men een oplossing door het actualiseren van het genummerde koninklijk besluit 202 in verband met de nog hangende invorderingsrechten ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Ik zal op de vergadering van 19 maart 1993 uitdrukkelijk vragen dat, indien deze problematiek onvoldoende werd behandeld, zij toch als discussiepunt in de conclusie voorkomt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over burn-out bij leraren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Pinxten tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over burn-out bij leraren.

De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de uitzending van NV De Wereld van vorige week werd er gefilmd in een aantal klaslokalen en werden er een paar leerkrachten ondervraagd. Uit deze vrij aangrijpende reportage bleek aan de ene kant dat er bij de leerlingen blijkbaar een grote schoolmoeheid heerst en dat aan de andere kant veel leerkrachten gedemotiveerd zijn. De makers van dit document hebben natuurlijk een vrij extreem scenario uitgekozen, wellicht om de bedoeling van de uitzending duidelijk te maken. Ik ben mij ervan bewust dat zij er niet naar hebben gestreefd een gemiddeld beeld op te hangen van de Vlaamse leerkracht en

de Vlaamse leerling in het middelbaar onderwijs. De bedoeling van de makers is zeer goed tot uiting gekomen. Iedereen weet dat het probleem van schoolmoeheid en demotivatie niet nieuw is. Ik herinner mij dat u enkele jaren geleden samen met uw voorganger, wijlen minister Coens, daarover een interview hebt gegeven aan het weekblad Knack. Het probleem is dus niet nieuw, maar dat neemt niet weg dat de uitzending er opnieuw de aandacht op heeft gevestigd. Het feit dat het gaat over een bestaand probleem mag echter niet betekenen dat het aan onze en uw aandacht kan ontsnappen. Uit een studie van de universiteiten van Gent en Brussel over het project schoolmoeheid blijkt op wetenschappelijke basis dat wat in de uitzending van NV De Wereld werd getoond ook effectief bestaat. Men stelde vast dat een vijfde van de leerlingen schoolmoe is. Uitgaande van die vaststellingen wil ik u vragen of u daar als minister van Onderwijs vat op hebt. U kent het probleem ongetwijfeld. Indien u er vat op hebt, wat onderneemt u dan binnen het kader van uw bevoegdheid en mogelijkheden om het immense probleem van enerzijds de schoolmoeheid en anderzijds de demotivatie aan te pakken ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met de uitspraak van de vraagsteller dat het hier om een extreme situatie ging. Het lijkt mij dat de uitzending eerder een spectaculair dan wel een objectief-informatief karakter had. Ze valt eerder te verklaren door het verlangen van de makers om in de actualiteit te komen dan door hun streven om een juist beeld op te hangen. Dat is natuurlijk een **hoogstpersoonlijke** interpretatie. De getoonde klassituaties en de geïnterviewde leraars gaven voor wie met de pedagogische wereld vertrouwd is een beeld van leerkrachten die niet opgewassen zijn tegen groepen ongemotiveerde leerlingen. Ik wil dus vooraf zeggen dat het uitermate voortvarend is om de door de uitzending gewekte indruk te generaliseren. Met andere

leerkrachten voor de klas zouden de getoonde klassituaties zonder enige twijfel een ander beeld hebben gegeven. Zij zouden normale maar weliswaar niet erg enthousiaste leerlingen hebben getoond. De verlenging van de leerplicht tot achttien jaar, ingesteld door wijlen de heer Coens, gekoppeld aan de goede bedoeling tot herwaardering van onder andere het beroepsonderwijs, met initiatieven zoals werkplaatsklassen, hebben het probleem van de schoolmoeheid van de leerlingen niet kunnen oplossen. De verlenging van de leerplicht heeft dit probleem integendeel als het ware gekwadeerd. Het probleem van de schoolmoeheid stelt zich vooral in het beroepsonderwijs, in mindere mate in het technisch onderwijs en in nog mindere mate in het algemeen vormend onderwijs.

Dit hangt waarschijnlijk grotendeels samen met het begrip tijd zoals het ervaren wordt door de leerlingen. In het ASO is een leerling door de band meer bereid om minder aangename dingen te aanvaarden in functie van een te verwachten beloning in de tijd, terwijl in het beroepsonderwijs de directe relatie tussen wat nu gebeurt en wat nu aangenaam of onaangenaam is, veel groter is.

Misschien moet — ik heb daar herhaaldelijk voor gepleit en zal opnieuw mijn woorden wikken en wegen opdat de pers in een poging om de werkelijkheid te vereenvoudigen mijn uitspraak niet anders zou interpreteren — de dialoog ten gronde over de verlenging van de leerplicht worden heropend. Ofwel moet de leerplicht tot 16 jaar in overweging worden genomen ; ofwel moet binnen de opleidingsvormen **BSO/TSO** gezocht worden naar oplossingen in samenwerking met de nijverheid zodat de opleidingen meer inspelen op de onmiddellijke belangstellings sfeer en de motivatie van de leerlingen. Ik meen dat dit de enige mogelijke weg is om de leerplicht tot 18 jaar te handhaven en terzelfder tijd gedeeltelijk een antwoord te formuleren op het probleem van de schoolmoeheid.

Dat betekent echter ook dat het onderwijs niet alleen voor oplossingen kan zorgen. Niemand kan ontkennen

Van den Bossche

dat de verlenging van de leerplicht een sociaal edelmoedige maatregel was. In de mate van het mogelijke moet hij dus maximalistisch worden gehandhaafd. Men zal echter evenmin kunnen ontkennen dat ondanks de huidige actiemiddelen het probleem ingevolge de **leerplichtverlenging** nog is gegroeid. Sommige jongeren keren inderdaad op reeds jeugdige leeftijd de school de rug toe en brengen dit ook duidelijk in hun gedrag, noem het wangedrag, tot uiting.

Er is bovendien het fenomeen van de veranderde normen in onze samenleving. Zowel in de familiekring als in de maatschappij zijn de normen verlegd. De ouders staan anders tegenover de school en weigeren de school te steunen in haar opvoedkundige werkzaamheden. Zij weigeren dus verlengstuk te zijn van wat door de school inzake opvoeding wordt aangereikt. Sommige gebeurtenissen — ouders lopen bijvoorbeeld naar de rechtbank omwille van 5 bladzijden straf — doen bij mij vragen rijzen over de wijsheid van de ouders. Mijns inziens wordt een schoolsituatie voor de leerkracht onmogelijk omdat zijn autoriteit wordt ondergraven door de wijze waarop ouders al dan niet reageren, met het gevolg dat hij nog onmogelijk goed kan functioneren. Medewerking van de ouders is dus nodig en hier kan ik alleen maar prediken en hopen dat het niet in de woestijn is.

Het is ook juist dat, wanneer in het gezin geen enkele norm meer wordt gehanteerd, een leerling in een cultuurvervreemdende situatie terechtkomt wanneer hij zich in de school plots moet richten naar normen en zich moet inpassen in een keurslijf. Het kan dan ook niet anders dan dat daaruit een conflict ontstaat. Ik blijf er bij dat tucht in een school noodzakelijk is, maar slechts houdbaar is mits de medewerking van de ouders.

Niet alle leerkrachten behoren tot de burn-outfiguren, die trouwens beperkt in aantal zijn. Ik geef echter toe dat het, hoe dan ook, een probleem is. Ik betreur dat er precies

extreme situaties in de media worden aangehaald en veralgemeend. Het gedragspatroon van de leerlingen in een klassituatie is overigens de resultante van het schoolklimaat en de wijze van optreden van de betrokken leraar ten aanzien van zijn leerlingen. Ik kom daar straks op terug wanneer ik het zal hebben over de voornoemde uitzending zelf.

Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen het **burn-out** syndroom en de tuchtsituatie in de klas. De beelden in het programma kunnen evengoed een klassituatie weergeven van een beginnende leerkracht als van een oudere leerkracht die het na jaren niet meer ziet zitten.

Er zijn leerkrachten, die zoals sommige mensen in de nijverheid, wel in het bezit zijn van het vereiste diploma maar hun taak niet aankunnen. Dergelijke leerkrachten zijn niet bekwaam om hun pedagogische taak te blijven vervullen. Ik besef dat de opleiding in de toekomst misschien meer belang moet hechten aan de menselijke waarden. Dat is een uitdaging voor de nieuwe lerarenopleiding.

De uitspraak van het Arbitragehof blijf ik betreuren ; het tuchtprobleem wordt er nog scherper door. Deze uitspraak bevat misschien een extreme juridische wijsheid, maar zet de leerkrachten in een onmogelijk parket.

Wanneer leerlingen in de loop van het schooljaar op hun achttiende verjaardag de school mogen verlaten en niet langer verplicht zijn zich dagelijks aan te melden, hoe kan een leerkracht tegenover deze jonge mensen zijn gezag dan nog laten gelden ?

Persoonlijk ben ik van oordeel dat de directeur die in het betrokken programma nogal buiten spel blijft, dichter bij deze kwestie betrokken moet worden. Het is zijn pedagogische verantwoordelijkheid om de tuchtsituatie ten aanzien van de leerlingen constructief te begeleiden en de betrokken leerkrachten te steunen, te helpen en zo nodig te sanctioneren. De wijze waarop de betrokken dame optreedt tegenover haar leerlingen, be-

vat, naar mijn mening, alle ingrediënten voor het uitlokken van een tuchtconflict. De wijze waarop ze de taken controleert en waarop ze een dialoog aangaat over het niet maken van taken, getuigt van een totale afwezigheid van normen en rechte-lijn-gevolgen. Zij duldt leerlingen op plaatsen die niet te rijmen zijn met een normaal klasgebeuren en daardoor maakt ze het zichzelf onmogelijk. Zij duldt gebrul bij de aanvang van de les en aarzelt om de pedagogische maatregelen te nemen die zich normalerwijze opdringen. Daaruit leid ik af dat ze niet opgewassen is voor haar taak als leerkracht. Dat is mijn beperkte mening, waaraan ik geen verdere gezagsmaatregelen wil koppelen. Ik denk dat zij dat zelf even zo aanvoelt, want ze komt naar school met angst voor de steeds terugkerende tuchtproblemen. Het gaat hier dus niet om een burn-outprobleem, maar om een tuchtprobleem dat zo oud is als het onderwijs zelf.

Ook het optreden van de leraar noopt mij tot een gelijkaardige conclusie. Ik heb zo mijn vragen bij zijn kledij en bij de manier waarop hij zijn contact met de leerlingen laat verloederen. De leerlingen staan reeds in de klas aan te schuiven om bij het eerste belteken naar buiten te stormen. Hier rijst duidelijk ook een tuchtprobleem.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mijnheer de minister, ik dank u voor dit zeer openhartige antwoord.

Onze fractie houdt vast aan de leerplicht tot 18 jaar, maar is tevens gewonnen voor de piste die u suggereert voor het secundair beroeps onderwijs, waar de problemen zich volgens de geciteerde studie het scherpst stellen. Het lijkt ons wenselijk dat het onderwijs daar iets dichter bij het arbeidsproces wordt gebracht.

De voorzitter : Het incident is gesloten

ACTUELE INTERPELLATIES

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de programmatiebevoegdheid inzake zware medische ziekenhuisdiensten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Vandeurzen tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de programmatiebevoegdheid inzake zware medische ziekenhuisdiensten.

De heer Vandeurzen heeft het woord.

De heer J. Vandeurzen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, met mijn actuele interpellatie in verband met de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap inzake de programmatie van zware medische diensten wil ik op een bescheiden wijze bijdragen tot het openen en verruimen van het debat over de noodzakelijke planning en programmatie van ziekenhuisdiensten en zware medische diensten.

Aanleiding tot deze interpellatie zijn de omzendbrief van 16 november 1992 van de minister gericht aan de voorzitters van de raden van bestuur van de algemene ziekenhuizen en het krantebericht in De Standaard van 11 maart 1993 met een eerste commentaar op de conceptennota Gezondheidszorg van minister Demeester-De Meyer. In haar omzendbrief kondigt de minister expliciet een moratorium aan voor de erkenning van diensten voor nierdialyse en hartcatheterisatie als zware medisch-technische diensten. Het kranteartikel suggereert dat een dergelijk moratorium scheefftrekkingen in de geldstroom van de ziekteverzekering bevordert.

Het is uiteraard niet de bedoeling in het kader van mijn bondige interpellatie deze problematiek ten gronde uit te diepen. Bij wijze van inleiding volstaat het eraan te herinneren dat

de bevoegdheid tot programmatie van zware medisch-technische diensten moet worden beoordeeld op basis van artikel 5, paragraaf 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In deze wet wordt uitdrukkelijk bepaald dat de basisregelen betreffende de programmatie en betreffende de financiering van infrastructuur, met inbegrip van de zware medische apparatuur, alsook de erkenningsnormen — voor zover deze een weerslag kunnen hebben op deze vermelde bevoegdheden — nationale materie blijven. Uit de samenlezing van een aantal artikels van de gecoördineerde ziekenhuiswet blijkt zonder enige twijfel dat de zware medische apparaten en de zware medisch-technische diensten het voorwerp kunnen uitmaken van een programmering. Dit gebeurde onder meer met de hemodialyseapparaten. Bij koninklijk besluit van 6 maart 1979 werd een moratorium op het erkennen van dergelijk zware medische apparatuur ingevoerd. Bij koninklijk besluit van 4 april 1991 werd dit moratorium opgeheven. In toepassing van artikel 44, laatste lid van de gecoördineerde ziekenhuiswet, heeft de Koning een aantal erkenningsnormen voor de dialysecentra voor de behandeling van chronische nierinsufficiëntie vastgelegd, doch hierbij werd geen programmatie voorzien.

Het is niet de bedoeling van mijn interpellatie om specifiek de problematiek van de erkenning van de diensten voor hemodialyse te behandelen. Het voorbeeld van de diensten voor hemodialyse noem ik illustratief, omdat het hier precies gaat over een zware medisch-technische dienst, waarvoor destijds een nationaal moratorium werd ingesteld dat later door de nationale minister werd opgeheven. Door haar omzendbrief van 16 november heeft de Vlaamse minister gemeend in Vlaanderen een nieuw moratorium te moeten afkondigen. Dit moratorium geldt niet voor de Franse of Duitstalige Gemeenschap.

Mevrouw de minister, ik weet dat uw beslissing, zoals vervat in uw omzendbrief van 16 november 1992, onder meer het gevolg is van een advies

dat werd uitgebracht door de Vlaamse Adviescommissie voor ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding. Ik weet ook dat u onmiddellijk het initiatief heeft genomen om in overleg te treden met de nationale minister over maatregelen die op het nationaal niveau zouden moeten genomen worden.

Met u ben ik ervan overtuigd dat het absoluut noodzakelijk is om te komen tot een veel betere planning en programmatie van de ziekenhuisvoorzieningen in ons land. In feite bestaat er op dit gebied, en zeker op het gebied van de planning van zware medisch-technische diensten, een zeer onduidelijk beleid. Omwille van kwalitatieve argumenten, maar ook omwille van de financiële toestand van de ziekteverzekering, is het absoluut noodzakelijk dat deze programmatie en planning zo snel mogelijk realiteit worden.

Mijn interpellatie is vooral geïnspireerd door het feit dat het formele standpunt dat door u werd ingenomen en onder andere verwoord werd in uw omzendbrief van 16 november — en nu blijkbaar ook expliciet in uw conceptennota — een fundamentele wijziging betekent ten opzichte van de houding van de vroegere gemeenschapsministers.

Bovendien is door het invoeren van een eenzijdig, zelfs tijdelijk Vlaams moratorium een merkwaardige toestand gecreëerd : aan de Vlaamse ziekenhuizen wordt de mogelijkheid ontnomen om nog een nieuwe dienst voor nierdialyse op te richten, terwijl in andere landsgedeelten nog erkenningen worden toegekend. Als men daarbij overweegt dat de **scheefftrekkingen** in de uitgaven van de ziekteverzekering onder meer worden veroorzaakt door de kwantitatieve aanwezigheid van zware medische diensten in de verschillende landsgedeelten, dan ligt het voor de hand dat hier een situatie is ontstaan die, alleen al vanuit deze overweging, toch de nodige aandacht verdient.

De vragen die bij dit alles rijzen zijn, mijns inziens, van tweeëlei aard. Eerst en vooral is er de vraag naar

Vandeuren

de juridische grondslag van het gewijzigde standpunt van de minister. De koninklijke besluiten waarin de erkenningsnormen voor de zware medisch-technische diensten zijn vervat, geven aan de gemeenschapsminister geen bevoegdheid om ter zake nog bij komende **opportuniteitsoverwegingen**, zoals een regionale spreiding en dergelijke, te maken bij het erkennen van diensten. Integendeel. In het hierbovenvermelde voorbeeld van koninklijk besluit met betrekking tot de dialysecentra voor de behandeling van chronische nierinsufficiëntie, wordt duidelijk aangegeven dat degene die aan de erkenningscriteria voldoet, wordt erkend. De nationale overheid heeft van haar bevoegdheid tot programmering dienaangaande geen gebruik gemaakt. Een vroeger bestaand nationaal moratorium werd zelfs expliciet opgeheven.

Ofschoon er uiteraard een verschil is tussen een moratorium en een echt programmatorisch beleid, impliceert de beslissing van de gemeenschapsminister om althans tijdelijk geen enkele dienst meer te erkennen, ook al **voldoet** die aan de voorwaarden, dat hij bevoegd is om ook op het programmatorische vlak bij komende voorwaarden te stellen voor het als dusdanig erkennen van een zware medisch-technische dienst door de Vlaamse Gemeenschap.

Hierbij rijzen er echter vragen met betrekking tot de juridische situatie van degenen die, overtuigd zijnde van het feit dat zij zodra zij aan de voorwaarden zouden voldoen op een erkenning mochten rekenen, thans moeten vaststellen dat de gemeenschapsminister een ander standpunt wordt ingenomen. Sommige ziekenhuizen hebben investeringen gedaan om een erkenning inzake hartcatherisatie te bekomen. Nu stellen zij echter vast dat deze verwachting vooralsnog niet kan worden ingelost.

Kortom, het lijkt mij dus zeer nuttig dat iedereen op de hoogte is van de juridische elementen die de houding van de gemeenschapsminister kunnen funderen wanneer een moratorium wordt afgekondigd.

Een tweede reeks vragen heeft betrekking op de opportuniteit van het door de minister ingenomen standpunt. Een ernstige programmering en planning zijn slechts mogelijk wanneer voorafgaandelijk ook een aantal belangrijke randvoorwaarden voorafgaandelijk zijn vervuld. Een aantal van deze randvoorwaarden kunnen niet door de minister worden ingevuld. U kan wel, in overleg met de nationaal bevoegde minister, initiatieven ontwikkelen opdat er in ons land uiteindelijk een ernstig, objectief en regionaal gespreid programmeringsbeleid zou kunnen worden gevoerd.

Een van de meest voor de hand liggende randvoorwaarden die op het ogenblik niet is gerealiseerd, heeft betrekking op de **financieringsmechanismen** die thans voor de ziekenhuizen gelden. Een eerlijke programmering, gebaseerd op de constructieve medewerking van de ziekenhuizen is op een ogenblik niet mogelijk en zelfs moeilijk bespreekbaar. De **financieringswijze** van de ziekenhuizen laat dit niet toe. Op het ogenblik dat de meeste ziekenhuizen kampen met ernstige exploitatieverliezen, zijn zij geneigd die medische activiteiten te ontwikkelen die het best worden gehonoreerd. Enerzijds denk ik hierbij aan de diensten voor hemodialyse of hartchirurgie, anderzijds aan de daghospitaal- of revalidatiediensten.

Bovendien is de financiering veel te eenzijdig op medische prestaties afgestemd en wordt er geen rekening gehouden met de noodzakelijke verpleegkundige verzorging. Zonder een herijking van het financieringsstelsel kan er mijns inziens geen sprake zijn van een voor de ziekenhuisbeheerders aanvaardbare planning.

Een tweede randvoorwaarde heeft betrekking op de erkennings- en eventueel programmeringsnormen, zoals vervat in de diverse koninklijke besluiten. In het koninklijk besluit van 27 oktober 1989 met betrekking tot de erkenning van diensten voor medische beeldvorming waarin een MNR kan worden opgesteld, lees ik bijvoorbeeld dat het ziekenhuis, gelegen moet zijn in een stad die meer dan 65.000 inwoners telt. De relevan-

tie van een dergelijk criterium voor de erkenning van een apparaat in de medische beeldvorming is voor mij een compleet raadsel. Als dergelijke, naar de in het ziekenhuis behandelde pathologie totaal irrelevante criteria, de erkenningsnormen blijven beheersen, is het onmogelijk een programmeringsbeleid te voeren.

Zonder de volledigheid na te streven, beperk ik mij tot het formuleren van een laatste randvoorwaarde. Een toestand waarbij het nationale niveau verantwoordelijk is voor de financiering, en de gemeenschappen elk autonoom een programmering van de zware medisch-technische diensten kunnen organiseren, lijkt mij onhoudbaar. Een dergelijk systeem cultiveert de scheeftrekking in de uitgaven van het Riziv. Zonder mij uit te spreken over de noodzakelijkheid om de uitgaven in de gezondheidszorg naar de gemeenschappen over te hevelen — een debat dat geregeld opnieuw de politieke actualiteit haalt — meen ik dat er op zeer korte termijn een aantal maatregelen noodzakelijk zijn. De vraag rijst of een moratorium, zoals thans voor sommige diensten wordt afgekondigd bij gebrek aan maatregelen, wel opportuun is.

Mijnheer de voorzitter, hiermee schetste ik de context van mijn vragen. Het was niet mijn bedoeling de minister over de grond van de zaak en over haar pleidooien voor meer planning en programmering te bekritisseren. Het was wel mijn bedoeling informatie te krijgen over de argumenten die haar ertoe brengen om, in afwachting van de realisatie van een aantal randvoorwaarden voor planning en programmering, toch eenzijdig een aantal initiatieven te nemen.

Mijn vragen aan de minister zijn dan ook de volgende :

Is de Vlaamse Gemeenschap binnen de huidige wetgeving bevoegd om in Vlaanderen een autonome programmering van ziekenhuisdiensten of zware medisch-technische diensten of een moratorium te organiseren ?

Worden door deze autonome programmering, die federaal niet is ge-

Vandeurzen

coördineerd, de scheeftrekkingen in de geldstroom van het Riziv niet gestimuleerd ? (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Vandeurzen voor zijn interpellatie en ik feliciteer hem voor zijn maiden speech in dit Vlaamse parlement (*Applaus*)

De heer Vandeurzen heeft het over het bericht van 16 november 1992 dat ik, op basis van diverse adviezen die mij werden verstrekt door de VAZA, de Vlaamse Adviescommissie voor ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding, heb gestuurd naar de ziekenhuizen.

Ik zal u uitleggen hoe dit advies tot stand is gekomen. In februari 1992, op een ogenblik dat de jonge Vlaamse regering aantrad, bracht de VAZA een advies uit over zware medisch-technische diensten : hartcatheterisatie-fasering in de besluitvorming en algemene evaluatie der normen. De VAZA meldt mij in dit advies dat zij de optie, die is genomen in het koninklijk besluit van 18 april 1991 met betrekking tot de erkenningsnormen van hartcatheterisatiediensten, betreurt en pleit ervoor zo snel mogelijk programmatorische normen in te voeren.

Het koninklijk besluit van 18 april 1991 zou leiden tot het ontstaan van te veel diensten, wat, omwille van een te grote spreiding van patiëntenaantallen, dan weer ten nadele uitvalt van de kwaliteitsgeneeskunde.

Ik ben op dat advies niet onmiddellijk ingegaan. Ik was trouwens van mening dat ik mij, gelet op mijn geringe ervaring, nog meer moest laten voorlichten.

In maart van 1992 richt de VAZA mij een tweede brief waarin wordt geschreven dat de ombuiging van programmering van de zware medisch-technische apparatuur naar erkenning van zware medisch-technische diensten op het vlak van radio-

therapie, dialyse en hartcatheterisatie, niet de verwachte resultaten oplevert.

De VAZA schrijft het volgende, ik citeer : Men is ervan uitgegaan dat elk ziekenhuis een gepland investeringsbeleid zou voeren, dat rekening houdt met de behoeften van de patiënten en de financiële rendabiliteit. Dit blijkt in de praktijk niet steeds te gebeuren.

Erkenningsnormen alleen — die geen programmatorische elementen in zich dragen — zijn niet bij machte om een wildgroei van diensten te verhinderen. . . Ook de normen inzake minimum activiteitsniveau na een overgangperiode, zijn niet in staat om het opstarten van nieuwe diensten tegen te gaan. Einde citaat.

Tot zover enkele elementen uit de brief van VAZA van maart 1992.

In april 1992 bezorgt de VAZA mij een advies met betrekking tot de algemene evaluatie van erkenningsnormen voor chronische dialysediensten. De VAZA zegt daarin onder meer dat er in Vlaanderen geen behoefte is aan nieuwe chronische hemodialysediensten en dat er programmatiecriteria dienen te worden opgesteld.

De VAZA zegt ook dat het noodzakelijk is om nu beperkende maatregelen in te voeren, ook in het belang van de ziekenhuizen die anders node-loze investeringen zullen doen voor de oprichting van een hemodialyse-dienst. De onmiddellijke invoering van een moratorium wordt noodzakelijk geacht. Dit advies bevat tevens concrete voorstellen tot programmatie- en aangepaste erkenningsnormen. Ik moet zeggen dat ik toen een langdurig gesprek heb gehad met de voorzitter en de ondervoorzitter van de VAZA. Het rapport dat zij toen hebben gemaakt, aansluitend bij de verschillende gegevens die mij schriftelijk werden toegestuurd, heeft op mij een bijzonder sterke indruk gemaakt. Ik heb dit advies dan ook overgemaakt aan de federale minister van Volksgezondheid, de heer Moureaux. De VAZA werkt op dit ogenblik, op mijn verzoek, aan een voorstel tot aangepaste alternatieve

reglementering inzake hartcatheterisatiediensten. Intussen heb ik via de administratie aan de verschillende ziekenhuizen, die bezig waren met de voorbereiding van de oprichting van een nierdialysecentrum, het advies van de VAZA meegedeeld. Ik heb die ziekenhuizen toen ook tot voorzichtigheid aangemaand. Ik heb op dat ogenblik trouwens ook aan de VAZA, aan de voorzitter en de ondervoorzitter, gezegd dat men mij niet zou moeten vragen de centra, die op dat moment functioneerden, niet te erkennen. Ik vind dat men het recht heeft om op voorhand te weten waar men aan toe is. Ik heb dus via de inspectie, de geneesheren-inspecteurs, laten weten dat een zekere voorzichtigheid aan de dag moest worden gelegd. Via de omzendbrief van november 1992 heb ik er dan de ziekenhuizen willen over informeren dat deze problematiek was voorgelegd aan minister Moureaux en dat ik, in afwachting van een beslissing hieromtrent, mij van nieuwe beslissingen inzake erkenning zou onthouden. Inmiddels heeft minister Moureaux trouwens een advies gevraagd aan de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen over de noodzaak al of niet een moratorium inzake dialysediensten in te voeren.

Nu wil ik heel graag ook concreet antwoorden op de vragen die u hebt gesteld. In verband met de bevoegdheden van de gemeenschappen, verwijs ik hierbij naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Overeenkomstig deze wet behoort het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Dat is dus een duidelijk principe. Op dit principe zijn er volgens de bijzondere wet een aantal uitzonderingen, maar die uitzonderingen moeten dan ook restrictief worden geïnterpreteerd. Ook het Arbitragehof bevestigt deze stelling. De Vlaamse Gemeenschap beschikt dus duidelijk over een bevoegdheid inzake erkenningsnormen en kan bijvoorbeeld aanvullende erkenningsnormen uitvaardigen, zonder er evenwel enige financiering voor te kunnen geven of eisen. Dit laatste gebeurt trouwens niet, aangezien het hanteren

Demeester-De Meyer

van strengere normen door de gemeenschap integendeel een financiële besparing is voor het nationaal budget. De Vlaamse Gemeenschap reduceren tot een loutere uitvoerder van de nationaal besliste regels druist helemaal in tegen de tekst en de geest van de bijzondere wet. Op basis van de bevoegdheden die de bijzondere wet aan de gemeenschap verleent, kan zij derhalve bij de toepassing van de nationaal uitgevaardigde erkenningsnormen in de koninklijke besluiten van 4 april 1991 — dat over de dialyse — en 18 april 1991 — dat over de hartcatheterisatie — strengere criteria hanteren.

In dezelfde besluiten wordt gepreciseerd dat dialyse-apparatuur enkel mag worden geïnstalleerd in of door een dienst die als een zwaar medisch-technische dienst is erkend en dat uitrusting voor hartcatheterisatiediensten voor invasief onderzoek of interventionele cardiologie niet mag worden geïnstalleerd indien de betrokken dienst niet erkend is door de bevoegde Vlaamse minister. Deze regelen zijn gebaseerd op artikel 44 van de ziekenhuiswet.

Het hanteren van strengere normen is ook inhoudelijk én beleidsmatig gemotiveerd, gezien de hoger geciteerde adviezen van de VAZA. Ook de Waalse gezondheidsraad betreurt het ontbreken van kwantitatieve programmatiën — maar doet er toch niets aan — en voegt er aan toe dat alleen de federale minister de wildgroei van diensten kan tegen gaan. Voor de verschillende benadering van Vlaanderen en Wallonië, moet ik wel verwijzen naar de eigen autonomie, de eigen inzichten. Het zou bovendien uitermate onlogisch en ineffectief zijn om bij de federale minister te pleiten voor het op korte termijn invoeren van een algemeen moratorium, en tegelijkertijd elk kandidaat-ziekenhuis reeds een erkenning te verlenen nog alvorens er een standpunt werd ingenomen over dit algemeen moratorium.

Over de tweede vraag betreffende de scheeftrekkingen in de geldstromen van het RIZIV zou ik het volgende willen meedelen.

Het is correct dat de ongelijke geldstromen in de gezondheidszorg onder meer worden veroorzaakt door kwantitatieve verschillen in de aanwezigheid van zware medisch-technische diensten. Iedereen erkent dat. Het zou volgens ons echter kortzichtig zijn én niet in het belang van de Vlaamse bevolking, noch in het belang van de Vlaamse ziekenhuizen, om deze reden in Vlaanderen in te stemmen met een duidelijk overtal van medisch-technische diensten. Budgettair gezien is het geen oplossing dat Vlaanderen de Waalse of Brusselse gewoonte van overconsumptie inzake medisch-technische prestaties over zou nemen. Men mag niet vergeten dat de tekorten op het Riziv-budget ook voor bijna 60 procent te laste komen van de Vlaamse bevolking.

De erkenningsvoorwaarden bevatten zowel voor de dialysediensten als voor de diensten voor hartcatheterisatie zeer concrete normen inzake het te behalen activiteitsniveau per dienst, namelijk het aantal dialyses per jaar en het aantal hartcatheterisaties per jaar.

Erkende diensten verliezen hun erkenning indien zij vanaf hun tweede of derde activiteitsjaar dit activiteitsniveau niet halen.

De Vlaamse overheid bewijst de ziekenhuizen geen dienst door het verlenen van erkenningen voor diensten **waarvan nu reeds vaststaat** dat een aantal van hen na drie tot vier jaar zal moeten sluiten.

De zware financiële inspanningen die dan werden geleverd — zowel door de ziekenhuizen zelf als door de subsidiërende overheid — zouden dan volkomen verloren gaan en nutteloos worden. Artsen, verpleegkundig en technisch personeel zouden hun werkerrein zien verdwijnen.

Het belangrijkste argument voor de Vlaamse bevolking is het risico van ernstig kwaliteitsverlies in deze hoogtechnologische en gespecialiseerde diensten.

Alle experts ter zake, zowel in binnen- als in buitenland, zijn het erover eens dat een dialyse- of hartcatheteri-

satiedienst een minimum aantal patiënten per jaar moet behandelen — de minimum kritische massa —, niet alleen om economische redenen, maar vooral om hun gespecialiseerde kennis en know how te kunnen behouden en voortdurend te kunnen aanpassen aan nieuwe inzichten.

Kwaliteitsverlies op dit vlak is in het nadeel van de Vlaamse patiënten en leidt op langere termijn tot meer medische complicaties en pathologieën en dus tot meer sociaal en menselijk leed, enerzijds, en tot meer uitgaven in de gezondheidszorg, anderzijds.

Door mijn beleid houd ik ook rekening met deze lange-termijneffecten, in het belang van de Vlaamse bevolking.

Ik zal er bij de federale minister, bevoegd voor de Volksgezondheid, blijven op aandringen dat zo spoedig mogelijk een aangepaste reglementering wordt uitgevaardigd op nationaal vlak, in overeenstemming met de inzichten die ik hier heb verwoord.

Als Vlaams minister, bevoegd voor de erkenningen en dus voor de kwaliteitsgaranties, zal ik echter mijn volle verantwoordelijkheid blijven nemen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Vandeurzen heeft het woord.

De heer J. Vandeurzen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord. Ik moet echter vaststellen dat de Vlaamse en de Waalse Gemeenschap een verschillende kijk hebben op de bevoegdheden. Wij zullen een motie van aanbeveling indienen waarin wij pleiten voor het organiseren van een programmatiebeleid door samenspraak van de federale overheid met de gemeenschappen.

Motie van aanbeveling

De voorzitter : Door de heren Hancké, Candries en Van Rompuy werd tot besluit van deze actuele interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de

Voorzitter

sluiting van de vergadering zijn ingediend .

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende — 224 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Laverge op artikel 2 houdende wijziging van artikel 3 van het charter.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
101 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.

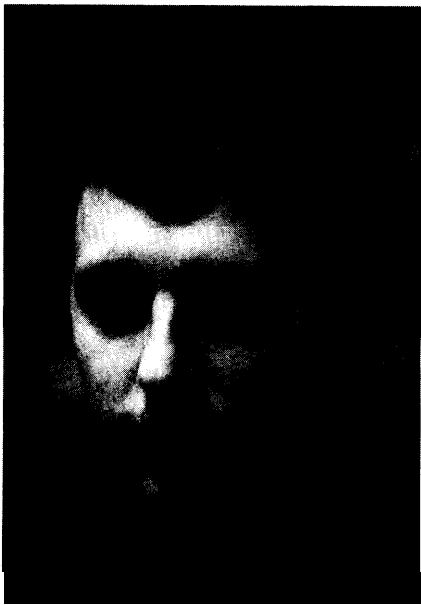
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Flamant E.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A .
Neyts-Uyttbroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J .
Taelman W.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord

Aelvoet M.
Anciaux V.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.

Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.

Voorzitter

VB-Kamerlid J. Van Hauthem, mede-indienaar van de motie van aanbeveling over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel

Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau S.
Standaert L.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de mevrouw Aelvoet op artikel 2 houdende wijziging van artikel 10 van het charter.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

148 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
9 leden hebben ja geantwoord ;
137 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Bourgois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Buissereet X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Creyf S.
Daems R.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.

Denys A.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dillen M.
Dupré J.
Eeman J.
Flamant E.
Gabriels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuus W.
Sleecx J.
Spinnewyn J.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.

Voorzitter

Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wallegghem R.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Weckx H.
Weyts J.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau S.
Standaert L.

Het amendement is niet aangenomen.

Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden voor zijn onthouding kenbaar te maken.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Jan Leclercq.

De voorzitter : Geen opmerkingen meer ? **(Neen)**

Dan is artikel 2 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 59bis :

149 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
93 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
55 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwetsartikel 107quarter :

143 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
90 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
52 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cortois W.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.

Desmet P.
Detiège L.
Dielens F.
Dupré J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.

Voorzitter

Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weckx H.
Weyts J.

NEEN heeft geantwoord :

Goossens W.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Annemans G.
Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Cordeel M.
Daems R.
De Boeck A.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Eeman J.
Flamant E.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A.
Maertens M.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Standaert L.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Vergote F.

Verhofstadt G.
Verlinden A.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan, het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok heeft zich onthouden om volgende redenen. Wij vinden dit charter uiteraard een lovenswaardig initiatief. Wij zouden het echter beter hebben gevonden dat er initiatieven zouden zijn uitgewerkt zodat er op termijn minder werkzoekenden zouden zijn. Uit het terwerkstellingsdebat dat over veertien dagen zal worden gehouden zal blijken dat de meerderheid gebukt gaat onder het juk van de nationale overheid.

In een antwoord op een amendement aan collega Laverge hebt u zelf gezegd dat de **werkloosheidsreglementering** een nationale bevoegdheid is. Er is echter nergens sprake van een verplichting voor de werkzoekenden een beroepsopleiding te volgen ten einde terug ingeschakeld te kunnen worden in het arbeidscircuit. **Daarom** hebben wij het amendement niet goedgekeurd. **Degenen** die zich niet aan die opleidingen onderwerpen, moeten niet verwachten over dezelfde rechten te beschikken als **degenen** die zich daaraan wel onderwerpen.

In artikel vijf wordt duidelijk genivelleerd. In een periode van werkloosheid lijkt het meer aangewezen dat eerst werk wordt verschaft aan de Vlaamse bevolking. Het is de taak aan de overheid om eerst de eigen mensen aan een menswaardig bestaan te helpen. Het verstrekken van een arbeidsplaats hoort daar bij. Dat is een uitvoering van het eigen volk eerst principe van het Vlaams Blok. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, bij de bespreking van het voorstel van decreet hebben wij reeds duidelijk gemaakt waarom wij ons bij de stemming zouden onthouden. Ik wil hier de kern van de zaak nog even aanraken.

Momenteel is bij de VDAB het in de vorm van een decreet gieten van het Charter van de Werkzoekende niet het grootste probleem. De problemen die zij ondervinden bij de uitvoering van het begeleidingsplan van nationaal minister Smet zijn veel groter. Daar heeft de VDAB te kampen met een negatief imago dat opnieuw de richting uitgaat van een repressie van de werkzoekenden.

In dat verband vinden wij het erg dat, in tegenstelling tot wat het Vlaams Blok hier zojuist heeft gezegd, in het artikel 10 wel degelijk wordt gesproken over een vormingsplicht terwijl iedereen weet dat er een enorme arbeidsreserve is van ongeveer één miljoen mensen. Er is zelfs een reserve van hooggeschoolden die geen werk vinden. Er bestaat het probleem van het verdringen van laaggeschoolden door hooggeschoolden. Het heeft geen zin personen opleidingen op te leggen wanneer zij geen perspectief hebben om arbeid te vinden. Bij zeer veel laaggeschoolden bestaat er een grote bereidwilligheid tot werken. Zij willen geen opleidingen volgen waarvan zij weten dat ze voor hen geen oplossing zullen bieden. Dat is een groot minpunt in dit charter.

Wij vinden anderzijds dat een aantal principes die daarin zijn bevestigd wel degelijk positief zijn. De grote problematiek in dit verband is echter dat ze niet afdwingbaar zijn. De huidige situatie maakt dit meer dan duidelijk. Wij vinden het dan ook cynisch om hier in deze context het over een vormingsplicht te hebben terwijl het recht op arbeid niet eens kan worden gegarandeerd. Om die reden wensten wij ons te onthouden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer E. Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking
- 215 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over artikel 5 en het amendement van de heer Verreycken hierop en over het amendement van de heer Verreycken op het opschrift van het voorstel van decreet van de heer Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat de heer Verreycken met zijn amendement geen inhoudelijke wijziging voorstelt. Volgens ons kunnen wij dan ook een tekstcorrectie aanbren- gen, wat eigenlijk op hetzelfde zou neerkomen en de tekst wellicht ook kan verbeteren. Kan de heer Verreycken ermee instemmen dat we dit bij wijze van tekstcorrectie zouden doen ?

De voorzitter : Collega's, de heer Schuermans vestigt de aandacht op het feit dat de heer Verreycken inderdaad tekstverbeteringen aanbrengt. Kunnen wij deze beschouwen als een technisch amendement of een technische verbetering van de tekst ? Is iedereen het daarover eens ? **(Ja)**

Dan worden de consultants voor managementsondersteunende advies- verstrekking vervangen door be- drijfsadviseurs en wordt consultancy vervangen door bedrijfsadviezen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 5 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voor- stel van decreet van de heer Schuer- mans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine on- dernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende ad- viesverstrekking.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch (op de tribu- ne) : Mijnheer de voorzitter, colle- ga's, het Vlaams Blok zal tegen stem- men.

Hier wordt voorbijgegaan aan de ei- genheid van bedrijven en sectoren die onmogelijk allemaal kunnen ge- kend zijn door de verschillende exter- ne consulenten. Bovendien zijn er op dit ogenblik reeds een overvloed aan consultatiemogelijkheden onder an- dere bij de VDBH, de GOM en het VISO. Deze instellingen zijn meestal onbekend bij starters en KMO's in het algemeen.

De budgettaire impact zou volgens sommigen te verwaarlozen zijn. De cijfers zijn evenwel niet meteen dui- delijk, men heeft het over een bedrag van 60 tot 200 miljoen frank. Volgens ons zou men beter een **bedrijfvrien- delijk** klimaat scheppen in plaats van nogmaals een druppel op de hete plaat te gooien.

Er zijn twee mogelijkheden. Omdat het weinig of geen impact heeft en niet te duur is kan men het goedkeu- ren onder het mom van baat het niet, dan schaadt het niet. Of juist omdat het toch geen zoden aan de dijk brengt, kan men het gewoon afkeu- ren. Dit laatste zullen wij dan ook doen.

De voorzitter : Begin van de stem- ming .

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

146 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

101 leden hebben ja geantwoord ;

43 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bourgois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goye T.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.

Voorzitter

Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Croo H.

De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau S.
Standaert L.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren L. Van Nieuwenhuysen en J. Van Hauthem tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer L. Van Nieuwenhuysen gehouden actuele interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel — 294 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de

hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Nieuwenhuysen en Van Hauthem tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer Van Nieuwenhuysen gehouden actuele interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, in vier van de zes Vlaamse randgemeenten rond Brussel bestaan er twee kabeldistributiemaatschappijen die reeds enkele jaren ongestraft het Vlaamse kabeldecreet aan hun laars lappen. Het Vlaams Blok verheugt zich dat Coditel, na de aanmaningen in april 1992 en februari 1993, toegezegd heeft om een aantal Franstalige zenders, waarvoor nooit toelating werd gevraagd, in Wemmel en Drogenbos van de kabel te nemen. Mijn fractie betreurt echter dat Iverlec in Kraainem en Wezembeek-Oppem deze stap nog niet gezet heeft. Het Vlaams Blok maakt over de meeste Franstalige zenders niet zoveel bezwaar, mits men het principe van de wederkerigheid hanteert. Een tweetal weken geleden heb ik tijdens mijn interpellatie de problematiek aangekaart van de tienduizenden Vlamingen die zich in Wallonië bevinden. Onze fractie beperkt zich met haar motie uitdrukkelijk tot Télé-Bruxelles, de gewestelijke zender voor de Franstaligen te Brussel. Deze zender slaat dezelfde toon aan als het blad Carrefour. In Halle-Vilvoorde is slechts plaats voor één regionale zender, die Vlaams moet zijn zoals decretaal voorzien is. Deze motie wil aan de Franstaligen duidelijk maken dat hieraan niet kan getornd worden. Op die manier versterken we de positie van de minister van Cultuur bij zijn onderhandelingen met de voorzitter van de Franse Gemeenschapsraad. Indien de Vlaamse Raad deze motie goedkeurt, zal de minister aan de heer Anselme kunnen voorhouden dat er geen onderhandelingsruimte voor Télé-Bruxelles overblijft. De

Van Nieuwenhuyseu

zender moet uit alle gemeenten van Vlaams-Brabant weg.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, het decreet van 1991 op de regionale televisie laat geen twijfel bestaan : de zendgebieden zijn afgebakend en er kan maar een zender per zendgebied erkend worden. Voor **Halle-Vilvoorde** betekent dit concreet dat alleen de zender die de vergunning zal krijgen ook zal mogen uitzenden. Het is niet de taak van de Vlaamse Raad om aan haar regering te vragen de decreten toe te passen. De executieve moet de decreten toepassen. De minister heeft dat trouwens bevestigd. Télé-Bruxelles kan niet uitzenden op ons grondgebied. Mijn fractie ziet het nut van een motie van aanbeveling niet in.

De voorzitter : Mevrouw Neyts heeft het woord.

Mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, onze fractie is het er volkomen mee eens dat er geen enkele reden is waarom welkdanige televisiezender zou menen zich aan decretale verplichtingen te moeten onttrekken. Dat is evident. Het is ook evident dat wordt opgetreden wanneer zulks niet het geval is.

Wij mogen echter niet voorbijgaan aan het feit dat de beschikkingen van artikel 59bis van de Grondwet van die aard zijn dat decreten van de Vlaamse Raad — en wij kunnen dit misschien betreuren — niet toepasselijk zijn op diensten waarvan de organisatie en de activiteiten zodanig zijn dat ze niet kunnen worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter : Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

152 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

17 leden hebben ja geantwoord ;
116 leden hebben neen geantwoord ;
19 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Bosman R.
Buisseret X.
De Man F.
Dewinter F.
Dillen M.
Goossens W.
Peeters W.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Verreycken W.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appekans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bourgois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Creyf S.
Daems R.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Groot E.
De Keersmaeker P.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.

De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eeman J.
Flamant E.
Gabriels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kempinaire A.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Standaert L.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Aperen A.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.

Voorzitter

Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Verwilghen M.
Weyts J.
Wierinckx R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Batselier N.
De Boeck A.
Detiège L.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Maertens M.
Platteau S.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Van houtte M.
Vogels M.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren F. Wymeersch, J. Van Hauthem en L. Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer F. Wymeersch gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister

van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtstrekking van de transferten in de sociale zekerheid
— 295 (1992/1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Wymeersch, Van Hauthem en Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer Wymeersch gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtstrekking van de transferten in de sociale zekerheid.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, leden van de Vlaamse regering, collega's, 14 dagen geleden werd in de Vlaamse Raad een interpellatie gehouden over de rechtstrekking van de transferts in de sociale zekerheid, de ultieme fopspeen om de Volksunie ervan te overtuigen toch maar de Sint-Michielsakkoorden goed te keuren. Over de wijze waarop dit alles moet gebeuren, heerst de grootste verwarring.

Een Volksunie-voorstel om de Hoge Raad voor Financiën met deze opdracht te belasten werd afgewezen.

De Vlaamse regering heeft zelf een werkgroep in het leven geroepen om die niet verklaarbare transfers, zoals dat heet, te onderzoeken. Op 30 maart aanstaande zou de Belgische regering een soort Raad voor de ziekteverzekering in het leven roepen die ook op zijn beurt deze niet-verklaarbare transfers van noord naar zuid binnen de sociale zekerheid zou onderzoeken. Dus, verwarring alom !

Wat onze partij betreft, wij hebben

geen vertrouwen in wat de Belgische regering hiermee van plan is.

Niet alleen hier, maar ook in Kamer en Senaat werd herhaaldelijk verwezen naar het zinnetje van het nationaal regeerakkoord inzake de objectieve toepassing van de normen en verplichtingen binnen de sociale zekerheid. Wij weten intussen wat er soms met zinnetjes uit een regeerakkoord gebeurt ! Inderdaad, tijdens de vorige legislatuur stond er ook een zinnetje in over amnestie !

In een vorige legislatuur hebben wij ook ervaren dat door minister Busquin, toenmalig minister van Sociale Zaken — want dit departement is blijkbaar altijd in veilige PS-handen — de belofte werd gedaan iets te ondernemen inzake de overconsumptie in het zuiden in de sector van de klinische biologie. Daarvan is ook niets in huis gekomen.

We kunnen trouwens moeilijk vertrouwen hebben in een werkgroep die binnen het Riziv wordt opgericht en waarin bijgevolg de vakbonden zijn vertegenwoordigd. We weten allen welk standpunt de vakbonden innemen over de splitsing van de sociale zekerheid. Bovendien staat de werkgroep onder de auspiciën van de minister van Sociale Zaken, een minister die zich ooit afvroeg of er wel scheeftrekkingen bestonden.

Er heerst dus de grootste verwarring. Wat zal er gebeuren indien bijvoorbeeld het verslag van de werkgroep die door de Vlaamse regering werd opgericht, vroeger klaar is dan dat van de werkgroep binnen het Riziv ? Wat zal er gebeuren indien de resultaten van elkaar verschillen ? Niemand weet wat er dan moet gebeuren.

Trouwens, zowel minister Moureaux als eerste minister Dehaene hebben al duidelijk laten verstaan dat het resultaat van de studie in opdracht van de Vlaamse regering misschien wel interessante lectuur is, maar niet bindend is. Premier Dehaene heeft verklaard dat de studie van de Vlaamse regering zal worden gelezen, maar geen bindende kracht zal hebben. Men kan dit vergelijken met een si-

Van Hauthem

tuatie waarbij de VLD een studie ter zake zou bestellen. Waarschijnlijk zouden ook deze resultaten interessant zijn, maar geen bindende kracht hebben.

Wij willen met onze motie van aanbeveling duidelijkheid scheppen. Wij hebben geen vertrouwen in de Belgische regering en ook niet in haar werkgroep die de transfers onderzoekt. Wij spreken uit ervaring. Desnoods kan men wachten tot **Sint-Juttemis**. Wij vragen met deze motie van aanbeveling dat alleen de resultaten van de studie die werd uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse regering door de Vlaamse onderzoeksgroep sociale zekerheid 2002 zouden worden beschouwd als de enige basis tot rechtttrekking van de niet-objectief verklaarbare transfers in de sociale zekerheid. Indien deze motie niet wordt goedgekeurd, zullen we op de rechtttrekkingen binnen de sociale zekerheid mogen wachten tot **Sint-Juttemis**. (**Applaus bij het VB**)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de arrogante wijze waarop de heer Moureaux als federaal minister heeft gereageerd op het initiatief dat ter zake door de Vlaamse regering werd genomen, noopt er ons toe deze motie goed te keuren. Vanuit de Vlaamse Raad moet er desbetreffend een signaal worden gegeven.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

152 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
46 leden hebben ja geantwoord ;
98 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.

Bril L.
Buisseret X.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Kempinaire A.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anciaux V.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bourgois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.

Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Standaert L.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.

Voorzitter

Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Platteau S.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer A. Denys tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven
– 296 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Denys tot besluit van de op 4 maart 1993

door de heer Denys gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, deze interpellatie werd gehouden naar aanleiding van de verklaringen van de heer Van den Brande met betrekking tot de oprichting van een overheids-holding om een soort Vlaamse verankering te verzekeren. Deze interpellatie viel nogal laat op de middag, maar het is toch een vrij interessant debat geworden. We kregen toen te maken met de maatschappelijke tegenstelling in het economisch beleid tussen aan de ene kant de verstaatsingsvisie van de minister-president en aan de andere kant onze visie van de vrije markt. De heer Van den Brande heeft duidelijk gezegd dat hij belastingsgelden wil draineren door het oprichten van een overheidsholding die moet dienen als instrument om het probleem van het gebrek aan risicodragend kapitaal in Vlaanderen op te lossen. Onze aanpak is anders. Wij willen met bepaalde maatregelen een economisch klimaat creëren dat het investeren in risicodragende projecten aanmoedigt. Ik moet vaststellen dat wij hierin niet alleen staan. In een hoofdartikel in het weekblad Trends heeft de heer Paul Maertens van Cepass net hetzelfde gezegd. Ook de heer Peeters, hoofd van de NCMV-studiedienst is dezelfde mening toegedaan. Hij vindt dat er geen overheidsholding moet komen en dat de zaken moeten worden geregeld via het creëren van een gezond klimaat. Collega's, de stemming over deze motie zal aantonen welke weg wij willen inslaan. We kunnen kiezen voor de weg van de stille verstaatsing die heer Van den Brande voorstelt. Wij zijn daar tegen. U hebt ook kunnen vaststellen dat de GIMV en de KS-holding terzake geen enkele oplossing hebben opgeleverd. Wij zijn voor een klimaat waarin bedrijven

die risico's nemen beter kunnen gedijen. Wij zullen deze motie uiteraard goedkeuren.

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer H. Candries (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, onze collega Denys heeft weer een verwarringscheppend nummertje opgevoerd. De dubbelzinnigheid in de woordkeuze in verband met de begrippen verankering en verstaatsing duurt naar mijn mening reeds te lang. Ik vind het veel erger dat men pleit tegen verstaatsing maar via omwegen onze privatiseringsdrang misbruikt om onze eigen bedrijven in de armen van andere staten te drijven. Wij zien hoe via allerhande financiële manoeuvres, overheidsbedrijven in handen van privébedrijven kunnen vallen. wij zouden dit kunnen toejuichen, maar wanneer men ziet wie er achter die privébedrijven schuilgaat, stelt men vast dat men zo onze overheidsbedrijven in de armen van bijvoorbeeld de Franse staat drijft. Ook dat is verstaatsing. Ik vind dat de dubbelzinnigheid daaromtrent al lang genoeg duurt.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, wij zullen de motie van aanbeveling van de heer Denys niet goedkeuren omdat het debat veel te vroeg is gekomen. Ik herinner eraan dat de commissie voor Economie zich momenteel buigt aan de opstelling van een mission statement van de GIMV, waarin meteen een antwoord wordt geboden op de vraag welke rol de overheid in het industriebeleid kan spelen.

Mijnheer Denys, als u spreekt over etatisering, dan wil dit zeggen dat de staat meerderheidsaandelen zou nemen om zo meer greep te krijgen op de investeringen en derhalve de economie te verstaatsen. Ik heb de interpellatie en het antwoord van de minister-president gehoord. Welnu, nooit heeft deze laatste verklaard dat

Van Rompuy

het in de bedoeling van de Vlaamse overheid ligt om bedrijven over te nemen en ze via **meerderheidsparticipaties** te verankeren.

Wèl is men van plan om kleine en middelgrote ondernemingen in Vlaanderen die op de Europese en internationale markt wensen te werken, maar niet in staat zijn om daartoe voldoende privé-kapitaal te mobiliseren, via de GIMV — een ander instrument is de fiscaliteit maar ter zake is de nationale overheid bevoegd — te helpen. Het is geenszins de bedoeling geld vrij te maken om bepaalde overnames te beletten.

Dat is dus absoluut geen verstaatsing noch de verankering waarover u het hebt. Het gaat hier om een middel dat de Vlaamse economie de kans moet bieden te groeien in Europees verband. Uw motie van aanbeveling formuleert precies het tegenovergestelde, mijnheer Denys. Wij zullen ze dan ook wegstemmen. **(Applaus)**

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

146 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
32 leden hebben ja geantwoord ;
83 leden hebben neen geantwoord ;
31 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Beysen E.
Bril L.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Eeman J.
Flamant E.
Gabriels J.

Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Kempinaire A.
Pierco L.
Ramoudt D.
Standaert L.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Verwilghen M.
Wierinckx R.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Olaerts H.

Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Barbé L.
Bosman R.
Buisseret X.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Maertens M.
Peeters W.

Voorzitter

Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Verreycken W.
Vogels M.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Reden voor onthouding ?

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, mijn fractie heeft zich onthouden omdat wij het debat over enerzijds de verstaatsing anderzijds de Vlaamse verankering te belangrijk achten en wij menen dat wij het debat niet kunnen voeren op basis van een dergelijke simplistische motie van aanbeveling. Wij zullen in de loop van de volgende weken uiteraard een veel betere mogelijkheid hebben om ter zake de discussie te houden. Wij zullen inderdaad beter naar aanleiding van het tewerkstellingsdebat een standpunt over voornoemd onderwerp kunnen formuleren.

ACTUELE INTERPELLATIE en TOEGEVOEGDE ACTUELE VRAAG (regl. art. 75,4,c)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de acties van opvoeders en personeel uit de sectoren gehandicaptenzorg, bijzondere jeugdzorg en kinderopvang

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot me-

vrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het personeelsbeleid in de bijzondere jeugdzorg en gehandicaptensector

De voorzitter : Aan de orde zijn de actuele interpellatie van mevrouw Vogels over de acties van opvoeders en personeel uit de sectoren gehandicaptenzorg, bijzondere jeugdzorg en kinderopvang en de toegevoegde actuele vraag van mevrouw Merckx-Van Goey over het personeelsbeleid in de bijzondere jeugdzorg en gehandicaptensector tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb de indruk gekregen – verontschuldigd mij voor mijn beeldspraak – dat de minister de jongste weken als een olifant door de porseleinen winkel van de sociale sector loopt en daarbij serieuze brokken maakt, waardoor de broze vrede die na de acties van 1989 in de zachte sector werd afgekondigd, nu twee jaar later grondig wordt verstoord.

Politiek blijkt dikwijls een korte termijnbedoening. Dikwijls handelt men niet alleen op korte termijn zonder rekening te houden met de toekomst, maar schraapt men bovendien in de recente geschiedenis.

Ik kan niet uit ervaring spreken, maar men heeft me verteld dat ministers vooraleer hun kabinet te verlaten een snippermachine inhuren om alle documenten te laten verdwijnen voor hun opvolger.

Mevrouw de minister, misschien is bij de overdracht van de bevoegdheid van collega Lenssens de snippermachine wat te overvloedig gebruikt en zijn een aantal wetenswaardigheden van de acties uit 1989 verdwenen ? Dat is spijtig want met een beetje meer respect voor de recente geschiedenis had men de huidige acties kunnen voorkomen.

De heer E. Van Rompuy : Mevrouw

Vogels, tegen de akkoorden van 1989 was u ook gekant, nee ?

Mevrouw Vogels : Dat klopt, mijnheer Van Rompuy. (**Onderbreking door de heer Van Rompuy**)

Mag ik alsjeblieft uitspreken, mijnheer Van Rompuy.

Mijnheer Van Rompuy, windt u zich toch zo niet op ! Ik zal u onmiddellijk uitleggen waarom ik het in 1989 bij het rechte eind had toen ik dat akkoord een onvoldoende gaf.

Waar draaide het om in 1989 ?

De argwaan bij de werkers van de zachte sector was zeer groot. De sector was wakker geworden en had gedurende een zeer lange tijd acties gevoerd vooraleer een akkoord tot stand kwam. Pas na het aanwenden van heel wat overtuigingskracht van vakbonds zijde, en nadat de voorganger van de huidige minister de streefbaremas's als uitgangspunt had aanvaard en in de programmatie als principe had vastgelegd, werd de actie opgeheven.

Mijnheer Van Rompuy, waarom waren de mensen uit deze sector en ook ik zelf zo argwanend ? Omdat dit deel van het akkoord nooit op papier werd gezet. Destijds waren er nochtans redenen te over.

De heer J. De Roo : Mevrouw Vogels, er is heel wat op papier gezet, en achteraf ook uitgevoerd. Maar daarover spreekt u niet.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer De Roo, de laatste alinea van het akkoord, die uiteindelijk in 1989 de opvoeders tot het staken van hun acties hebben doen besluiten, hield in dat dat de streefbarema's die in de onderwijssector worden gehanteerd als principe werden aanvaard en verder dat deze barema's via een programmatie uiteindelijk voor de volle 100 percent zouden worden toegepast. Dat was de sleutelparagraaf waarmee een meerderheid van de werkers over de streep werd gehaald.

De heer J. De Roo : Mevrouw Vogels, ik begrijp uw argument, maar in dit debat wordt nooit herhaald wat

De Roo

er wel op papier is gezet en wat er wel gehonoreerd is.

Mevrouw Vogels : Maar dat heeft ook geen belang, mijnheer De Roo.

De heer J. De Roo : Dat heeft wel belang, mevrouw Vogels.

Mevrouw M. Vogels : Dit conflict draait om de paragraaf die nooit is uitgevoerd en ook nooit letterlijk in het akkoord werd opgenomen. Daaruit precies vloeide de argwaan van de werkers voort.

Verklaren dat de programmatie er zal komen na 1990-1991 zonder het op papier te zetten, moest leiden tot loze beloften. Pas na veel overtuigingskracht van de vakbonden hebben de mensen dat aanvaard, hoewel zij vreesden dat het ging om loze beloften. Nu krijgen de mensen echter gelijk, want die laatste paragraaf is er inderdaad nooit gekomen.

Nu verklaart de minister dat ze van niets afweet en geeft de werkers en mijzelf gelijk. Onze argwaan was terecht.

Mevrouw de minister, collega Lenssens heeft daarover hier in de Raad herhaaldelijk toezeggingen gedaan. Die zijn zeker in de verslagen terug te vinden.

Ik heb een brief teruggevonden die minister Lenssens op 13 april 1989 aan het ACW te Lier heeft geschreven. Hij schrijft daarin duidelijk, ik citeer : Tegen eind 1991 stel ik voor een gesprek te hebben over de subsidiëring van de loonkost in de betrokken sectoren na 1 januari 1991. Einde citaat. Als wij daarop terugkwamen, herhaalde de minister telkens dat hij dat niet op papier kon verklaren, omdat hij niet bij machte was een volgende regering te binden.

Het hele politieke bedrijf bestaat uit niets anders dan verbintenissen die de ene regering op de volgende regering afschuift. U zal mij allicht eens te meer van demagogie beschuldigen als ik een vergelijking maak met een dossier als dat van de SST ; toch is het de realiteit.

Als een bepaalde regering haar akkoord geeft in het kader van een investeringsdossier, waarbij engagementen worden aangegaan, dan belast ze de volgende regeringen.

Als het daarentegen gaat over investeringen in personen, dan kan dit zo gezegd niet bij voorbaat worden vastgelegd of dan mag een volgende regering daardoor niet gebonden zijn. **(Onderbreking door de heer Van Rompuy)**

Mijnheer Van Rompuy, er zijn een reeks andere projecten die 20 jaar geleden werden afgesloten en waarvoor wij nu afbetalen.

Investeerders zijn slim genoeg om in de contracten clausules in te bouwen, waarvoor ingeval van contractbreuk zeer zware boetes worden bepaald.

Waarom kan dat nooit wanneer het gaat over investeringen in mensen ? Blijkbaar kan dit alleen maar wanneer het gaat om investeringen in projecten.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Vogels, ik zal zeer gedetailleerd op uw vele vragen antwoorden. Wanneer u spreekt over investeringen waar vastleggingen aan verbonden zijn, meen ik dat u – ik hoop dat het onbewust is – twee zaken vergeet. Vanzelfsprekend is dat iets anders. Inderdaad, dan wordt er in het budget een bedrag vastgelegd, gekoppeld aan een schriftelijk contract.

Wat u de investeringen in mensen noemt, ook de engagementen die in 1989 zijn aangegaan, deze zijn volledig uitgevoerd. Tot en met dit jaar is er nog een bijkomend percentage van 2 percent, wat sindsdien gemiddeld 27 percent loonsverhogingen betekent. Mijns inziens is er geen enkele sector die, weliswaar – en ik onderstreep dat steeds – rekening houdend met een enorme achterstand, deze gemiddelde verhogingen heeft gekregen. Het zou een onjuiste benadering zijn te beweren dat er engagementen werden aangegaan die niet werden gehonoreerd. Alle aangegane engagementen zijn inderdaad gehonoreerd.

Mevrouw M. Vogels : Mevrouw de minister, ik heb dit nooit betwist ; ik heb enkel gezegd dat de argwaan in 1989 vooral bestond ten aanzien van de engagementen voor de toekomst, de programmatie, de streefbarema's. Het feit dat er mondelinge engagementen werden aangegaan tussen uw voorganger en de werkers van die sector, wordt bewezen door de technische werkgroep die meer dan twee jaar aan de uitwerking van programmatie, van streefbarema's, heeft gesleuteld. De betrokken personen menen nu logischerwijze dat zij in de kou blijven staan.

Minister W. Demeester-Demeyer : Mevrouw Vogels, vorige week dinsdag, om zes uur s'ochtends staan de betrokkenen aan mijn deur en vragen zij hoe het gesteld is met de streefbarema's. Ik heb toen gezegd dat ik niet graag zou hebben dat, indien mijn opvolger bijvoorbeeld mevrouw Vogels, een lid van de VLD of van het Vlaans Blok zou zijn, ik bloemen zou krijgen en u dan 's morgens om zes uur geconfronteerd zou worden met de vragen. Ik heb toen duidelijk gezegd dat ik ook geen mondelinge engagementen zou aangaan waarvan ik weet dat niemand ze in deze periode kan realiseren. Het is misschien een recente evolutie in de politieke cultuur, namelijk dat wij enkel een engagement aangaan dat mogelijk is, zodat wij het dan schriftelijk kunnen bevestigen en het ook zullen uitvoeren. Ik zal u straks uitleggen hoe dat zal gebeuren. Met wat ik meen niet te kunnen realiseren wegens de inzichten die ik ter zake heb, wil ik mijn opvolger niet belasten.

Mevrouw M. Vogels : Ik hoop dat u dat, als minister van Financiën, deze optie ook doortrekt naar investeringsdossiers.

Mevrouw W. Demeester-De Meyer : Dat doe ik, mevrouw Vogels !

Ik herhaal het : ik ga geen engagementen aan, ik geef geen principiële akkoorden waarvan ik op budgettair vlak weet dat ik ze niet kan honoreren.

Mevrouw M. Vogels : Mevrouw de minister, dat is een kwestie van politieke prioriteiten !

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Vogels, ik ga geen engagementen aan die ik niet kan honoreren. Politieke prioriteiten leg ik ook !

Mevrouw M. Vogels : Het gaat hier precies over politieke prioriteiten !

Minister W. Demeester-De Meyer : De engagementen inzake investeringsdossiers betreffen ook de gehandicaptenzorg, de gezondheidssector, de bejaardenflats, de rustoorden. Ook ter zake is, wat mij betreft althans, een nieuwe politieke cultuur ontwikkeld. Inderdaad en ik herhaal het eens te meer — ik ga geen engagementen aan wanneer er daarvoor geen budgetten gepland zijn. Er werden duidelijke keuzen gemaakt. De budgetten die aan investeringen in mensen, aan welzijn, werden besteed, zijn veel ruimer dan wat wij aan gebouwen in die sector investeren.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, dit is een kwestie van politieke prioriteiten. In vergelijking met de prioriteiten tijdens de vorige regeerperiode is een duidelijke verschuiving merkbaar.

Ik ben het met de minister eens dat het inderdaad niet leuk is 's morgens om zes uur te worden wakker gemaakt. Dit kan evenwel ook gebeuren bij iemand die geen minister is. Het heeft alles te maken met actiebereidheid en mentaliteit.

De minister heeft bepaalde engagementen van de vorige executieve zomaar van de tafel geveegd. Dit getuigt van weinig inzicht of fijngevoeligheid. In bepaalde interviews krijg ik zelfs de indruk dat zij de opvoeders voorstelt als een stelletje onverantwoordelijken die in deze barre tijden nog opslag durven vragen. Dit betekent alleen maar olie op het vuur.

De minister zegt dat nu moet worden gekozen tussen loonsverhoging en tewerkstelling -wat in dit dossier een valse keuze is- en dat zij heeft gekozen voor tewerkstelling. Ondertussen is er voor de nieuwe voorzieningen een voorstel voor 350 extra plaatsen uitgewerkt. De behoeften voor de opvang van volwassen mentaal ge-

handicapten zijn groot. Dit blijkt ook uit een studie van het HIVA volgens dewelke er vanaf nu tot in het jaar 2000, 4.000 extra plaatsen zullen nodig zijn. Het is dan ook terecht op die nood in te spelen.

Ook zijn er 350 extra plaatsen gepland in het kader van de programmatie van de bestaande instellingen. Hierbij wordt echter een verband gelegd tussen de programmatie van de noden in de welzijnssector en de tewerkstellingsconferentie die gisteren op het Vlaamse niveau is afgerond.

Mijnheer de voorzitter, sta mij toe hierover een aantal vragen te stellen.

De bedoeling van de tewerkstellingsconferentie is een oplossing te vinden voor de jeugdwerkloosheid en de langdurige werkloosheid. Via de pers verneem ik dat een tijdelijk tewerkstellingscontract met langdurig werklozen het eindpunt in de Weer-werkactie zal zijn. Het gaat om jobs voor één jaar, waardoor men opnieuw leert werken en waarna een aantal van deze arbeidskrachten naar de welzijnssector zullen overgaan.

Hoe zal de minister in 2000, het magische jaar, tot een kwalitatief hoogstaande welzijnssector komen ? Aan de ene kant is het tewerkstellen van langdurig en jonge werklozen het doel, maar aan de andere kant moet de kwaliteit in de welzijnssector worden verhoogd. Misschien is een combinatie van beide doelen mogelijk, maar dan wel op basis van een inhoudelijke discussie en niet omdat een aantal beleidsdoelstellingen toevallig samenlopen.

Een van de grote gevaren is dat op sluipende wijze de inhoud en de prioriteiten in de zorgenverstrekking zouden worden gewijzigd. Er wordt zeer veel geschreven over de integrale kwaliteitszorg in de welzijnssector. Men gaat ervan uit dat de opvoeder of de welzijnswerker een globale taak heeft en dat die taak niet kan worden versnipperd. In een ziekenhuis is het bijvoorbeeld met het oog op het verlenen van integrale kwaliteitszorg ook niet aangewezen dat iemand met lage kwalificatie de bedden opmaakt, de patiënten wast terwijl de medische

taken door een echte verpleegkundige worden uitgeoefend.

Ook in de gehandicaptensector is het niet aangewezen iemand het meer fysieke werk te laten doen en een andere het psychische werk. Dat is de idee integrale kwaliteitszorg ondergraven. Er kan wel worden gediscussieerd of men die benadering moet aanhouden of niet, maar een verandering mag niet op een sluipende wijze worden geïnstalleerd, op basis van toevallige prioriteiten.

Ik zal u uitleggen waarom mij dit bang maakt. Regeringen zijn nogal onderhevig aan modetrends. Men vindt altijd wel geld om in het kader van bepaalde modetrends iets te doen. De vorige regering had geld voor het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen. Al wat te maken had met kansarmoede was op dat ogenblik in en kon geld krijgen. Bepaalde decreten die projecten in de richting van kansarmoede wettelijk ondersteunden, krijgen al jaren niet de nodige budgettaire middelen. Via kansarmoedeprojecten dwong men de sector om de normale werking aan te vullen. Ik vrees nu dat er, parallel met deze werkwijze allerlei projecten voor langdurige werklozen zullen worden opgestart. Zij zullen de in de programmatie geplande personeelsnormen moeten opvullen. Ik heb daarover nogal wat vragen en ik hoop daar een antwoord op te krijgen.

Een derde punt is dat u blijkbaar veranderingen en reorganisaties wil invoeren op meerdere terreinen. Ik wijs dit niet per definitie af. Niemand in de sector zal veranderingen afwijzen, integendeel zelfs. In het verleden kwamen de nieuwe initiatieven niet van de overheid, maar vanuit de sector zelf. Het echte vrije initiatief, buiten caritas zeg maar, is begonnen met nieuwe opvangvormen zoals begeleid wonen, dagcentra, nieuwe vizies op gezinsbegeleiding, enzovoort. De dynamische gehandicaptensector is altijd zelf de motor geweest van de veranderingen.

Mevrouw de minister, ik vond het dan nogal ongelukkig dat u het nodig vond om in een interview in De Standaard van 17 februari 1993 te

Vogels

zeggen dat de vakbonden bang zijn voor veranderingen. Ik citeer u : De vakbonden zijn daarentegen ouderwets. Zij houden vast aan wat bestaat. Ze zijn bang voor veranderingen. Dat vind ik jammer. Ik ben helemaal niet pessimistisch over het werk van de opvoeders. Zij doen dat op een schitterende manier. Ik heb daar veel respect voor. Het zijn zorgende mensen. Laat duidelijk zijn dat ik geen enkele opvoeder bedreig in zijn job. Ik vraag alleen wat soepelheid om in te pikken op de noden die er zijn. Ik ervaar in gesprekken met de opvoeders dat zij aangezet worden om mee te doen met vakbondsacties in naam van solidariteit met de anderen. Maar er is geen acuut ongenoegen. Het personeel wil een verbetering, maar er is een algemene tevredenheid. De vakbondsleiders staan volgens mij niet voor wat er leeft in de sector. Einde citaat.

Ik denk dat dit perfect illustreert dat u de recente geschiedenis bij de opvoeders onvoldoende hebt ingeschat. De acties van 1989 waren er niet alleen voor meer loon, maar ook tegen de betutteling. De sector was de betutteling meer dan zat. Ik verwijs ten overvloede naar wat de heer De Ridder daarover zei, namelijk, ik citeer : In de welzijnssector wordt de helft van het loon uitgekeerd hier en nu en de andere helft in het hierna-maals. Einde citaat. De acties van 1989, die voor een groot deel werden gedragen door de vakbonden, hebben het syndicaal bewustzijn in de sector enorm vergroot. Het is niet zo dat er een aantal uit de bol geslagen vakbondsmilitanten zijn en een aantal opvoeders die het helemaal anders bekijken. Die twee zitten bij elkaar. Natuurlijk zijn er ook in de vakbonden discussies over de herorientatie in de sector en is er een breuklijn tussen grootschalig en kleinschalig. Er wordt echter over gepraat in de vakbond zelf en het systeem van verdeel en heers dat u installeert, is helemaal niet van aard om in de sector de gemoederen te kalmeren. Men steekt er intengendeel het vuur maar mee aan de lont. Met de acties van 1989 eiste men meer inspraak van het

personeel, niet alleen voor loonbarema's, maar ook voor de inhoudelijke evolutie van de sector.

Mevrouw de minister, met wat u hier komt te zeggen, bewijst u met die visie geen rekening te houden en de gevolgen onvoldoende te hebben ingeschat. Uw voorstel voor een wijziging van het besluit inzake bijzondere jeugdzorg — het zoveelste — is daar een mooi bewijs van. Ook uw laatste voorstel, wordt allesbehalve gunstig onthaalt, niet alleen door de sociale werkers en de opvoeders maar ook door het verbond van instellingen, door Caritas zelf dus, zo las ik op de Belgatex van gisteren.

Ik denk dat het dringend nodig is om het geweer van schouder te veranderen. Het beleid moet voortbouwen op de mentaliteit die er in 1989 is gekomen. Het wordt tijd dat u de welzijnssector als een volwaardige sector ziet, dat u op een volwassen manier met de mensen uit die sector praten.

Ik wil besluiten met een aantal concrete vragen.

Ten eerste, hoe moet het nu verder ? Hoe kan de rust, die dringend nodig is, zo vlug mogelijk terugkeren ?

Ten tweede, erkent de minister de streefbarema's, uitgewerkt door de technische werkgroep, en het principe van de programmatie ? Is het tussenvoorstel dat u eergisteren formuleerde nu het definitieve voorstel ? Zo ja, hoe moet het dan verder met de overlegdemocratie waar de minister bij mijn weten in gelooft ? Hoe moeten de doelstellingen van de tewerkstellingsconferentie enerzijds en de bijzondere jeugdzorg anderzijds, worden verzoend ? Wat zal er gebeuren met de op stapel staande hervormingen in de sector bijzondere jeugdzorg nu ook blijkt dat de aangepaste versies door alle partijen in de sector worden verworpen. Dank u. *(Applaus)*

De voorzitter : Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord om haar actuele vraag te stellen.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, sedert vorige week maandag wordt er in de bijzondere jeugdzorg en in de gehandicaptensector gestaakt. Naast personeelsuitbreiding eisen de actievoerders meer loon. Nu de staking scherpere vormen begint aan te nemen, wordt het moeilijker de minimumbezetting te garanderen. In een sector waar 24 uur permanenties verzekerd moeten worden, rijst het probleem van aanwezigheden en toegang tot de instelling drie maal per dag. Ik denk dat deze toestand niet te lang mag aanslepen, willen gehandicapten en jongeren uit de bijzondere jeugdzorg daar niet het slachtoffer van worden.

Uiteraard kunnen wij ons in dit debat slechts tot één van de drie partners richten, namelijk tot de minister, vertegenwoordiger van de subsidiërende overheid. Om een eerlijk debat te krijgen, zouden we ook andere partners, namelijk de vakbonden en de werkgevers erbij moeten betrekken. Dit debat met slechts één aanwezige partij, kan dus maar een half debat worden genoemd.

Via de pers vernemen wij dat wat de opvoeders van Kind en Gezin betreft, een belangrijk initiatief door de minister werd genomen. Voor het overige lijkt de situatie muurvast te zitten. In het kader van een mondelinge vraag kan ik daar nu niet uitgebreid op ingaan, gelukkig heeft mevrouw Vogels dat al gedaan. Toch wil ik er even op wijzen dat in de media te veel wordt veralgemeend. We moeten een duidelijk onderscheid moeten maken tussen de drie sectoren die momenteel bij het probleem betrokken zijn, namelijk Kind en Gezin, de bijzondere jeugdbijstand en de gehandicaptenzorg. Velen hebben een substantiële loonsverhoging gekregen, een terechte inhaalbeweging waarmee wij het zeker eens zijn.

Dit heeft voor gevolg gehad dat de afstand tussen heel wat beroepscategorieën is verkleind, maar de vergelijking met gelijkwaardige beroepsgroepen wordt echter nog steeds gemaakt en de streefbarema's zijn niet vergeten,

Merckx-Van Goey

In de gehandicaptensector wordt de onrust nog aangescherpt door het feit dat het Vlaamse Fonds zijn kinderziekten nog niet is ontgroeid. Er bestaat nog altijd een onduidelijke grijze zone. De onzekerheid omtrent de inschrijvingsprocedure voor gehandicapten wakkert het wantrouwen aan en er bestaat nog veel onzekerheid over tewerkstelling. Voor de gehandicaptenzorg ziet de toekomst er nog altijd niet rooskleurig uit. Werknemers en werkgevers voelen er zich nog onzeker. De minister verklaarde bij haar aantreden dat de achterstallen zouden worden weggewerkt. Het wegwerken van de achterstallen was aan voorwaarden gebonden, ik meen dat die voorwaarden in vele instellingen zijn nagekomen, maar de sector weet op het ogenblik nog niet of deze achterstallen inderdaad zullen worden uitbetaald.

De personeelsstop afkondigd in 1983 lijkt mij moeilijk houdbaar voor vele sectoren, ook voor de gehandicaptensector. Een zekere nuancering lijkt mij hier op zijn minst gewenst.

De onrust wordt ook nog in stand gehouden door het feit dat een verschuiving van de gehandicaptenzorg naar de psychiatrie in het vooruitzicht wordt gesteld waardoor verworvenheden in het gedrang komen.

Los van de onderhandelingen rond loonsverhoging en nieuwe aanwervingen, heerst ook onrust in de bijzondere jeugdzorg omwille van uw ontwerpbesluit inzake een nieuwe wijziging in deze sector. Sommigen vrezen ook hier — misschien ten onrechte — een verlies van banen. Ik zal hier nu niet verder op ingaan omdat de precieze overlegprocedure nog niet vastligt. Dit overleg moet plaatsvinden met alle betrokkenen. Mevrouw de minister, dit overleg is niet alleen uw verantwoordelijkheid. Het is evenzeer de verantwoordelijkheid van de erkenningscommissie en van haar deelnemers.

Het is niet mijn bedoeling om alle elementen aan te halen die bijdragen tot deze sfeer van onrust. U heeft in de Vlaamse Raad reeds duidelijke

standpunten ingenomen. Zo heeft u onder meer gezegd dat de grijze zone voorbij is.

Nu moet u inspanningen doen om de onrust in de sector weg te nemen

Ondertussen heeft de werkgelegenheidsconferentie plaatsgevonden. In dit kader wil ik nog enkele bijkomende vragen stellen.

Hoe verlopen de besprekingen met de betrokken partijen? Via de pers vernemen wij dat de standpunten zich lijken te verstrakken. Graag zou ik het antwoord rechtstreeks van de minister vernemen.

Wat houden uw voorstellen in?

Welke voorstellen werden op de werkgelegenheidsconferentie voorgelegd en welke voorstellen werden weerhouden?

Op welke wijze wordt beantwoord aan de correct verwoorde noden in de welzijnssector?

Op welke wijze wordt rekening gehouden met de talrijke nepstatuten die in deze sector nog altijd bestaan en die het tekort aan personeel ten gevolge van de personeelsstop een tijd hebben verdoezeld.

In het kader van de tewerkstellingsconferentie kan een omzetting van deze nepstatuten in vaste contracten een grotere zekerheid bieden.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (up de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister-president, collega's, ik zal niets toevoegen aan wat de vorige sprekers hebben gezegd over de verhouding tussen de subsidiërende overheid en de personeelsleden.

Samen met mevrouw Merckx wil ik de aandacht vestigen op enkele elementen die het debat kunnen verruimen. Bij de eerste stakingsgolf werd een halt toegeroepen aan de uitbreidingsdrift van de sector. Er vond een heroriëntering plaats door een betere subsidiëring van het personeel, wat beperkingen tot gevolg had inzake nieuwe erkenningen.

Ik wijs op het probleem van de kostprijs, dat eveneens door mevrouw Merckx en door de heer Van Rompuy werd aangehaald.

Een tweede belangrijk probleem ligt bij het personeel en dan meer specifiek bij de kwalificaties ervan. Op een zeker ogenblik moeten wij vastleggen welke kwalificaties voor welke jobs in deze sector worden vereist. Daarbij rijst de vraag of bepaalde jobs niet door lager gekwalificeerd personeel kunnen worden uitgevoerd.

Een derde probleem stelt zich in verband met de loonmassa en de kosten die een gehandicapte met zich brengt. Hier vestigen wij ook de aandacht op het probleem van de laattijdige betalingen.

Uiteindelijk beland ik dan bij het onderwerp dat ook de twee vorige sprekers aanhaalden, namelijk het grote aandeel van particuliere initiatieven in deze sector. Velen merkten de problemen op en stichtten v.z.w.? om de nood te lenigen. Dit vereist een enorme hoeveelheid vrijwilligerswerk. Plots zien die mensen dan dat zij vechten tegen de bierkaai. Daar gaat het hem nu net om. Naast de problemen van de werknemers, moeten wij ook het probleem van de inrichtende machten erkennen, van al de vrijwilligers die zich hebben ingezet. Zij vragen zich op het einde van het jaar af hoe zij de eindjes aan elkaar kunnen knopen. Zij dienen dan allerlei initiatieven, zoals tombola's, op het getouw te zetten, wat na een tijdje toch op de zenuwen werkt. Daarom vraag ik om aandacht voor die inrichtende machten, om er voor te zorgen dat het particuliere initiatief en de inzet van die vrijwilligers kan blijven bestaan en opdat mensen zouden durven toetreden tot de raden van beheer. Daar kunnen zij dan in de toekomst verantwoordelijkheden dragen en er voor zorgen dat de mensen aan het werk kunnen blijven. In de eerste plaats echter zien zij er dan op toe dat de gehandicapten kunnen worden geholpen. (*Applaus*)

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister W. Demeester — De Meyer

(op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, in tegenstelling tot wat sommigen beweren, wil ik eerst even zeggen dat ik een bijzondere waardering voel voor zeker 98 procent van de mensen die in de opvoederssector en in de tehuizen werkzaam zijn. Mijnheer Van Vaerenbergh, ik behoor tot die groep vrijwilligers die 25 jaar geleden dit soort instellingen in het leven hebben geroepen. Wanneer ik het over deze sector heb, is dat dus nog altijd met diezelfde bekommernis en waardering. Sommigen beweren dat dit niet het geval is. Iedereen heeft het recht voor zijn eisen en wensen op te komen. Ik vind het echter bijzonder jammer dat tijdens betogingen ook agitatoren aanwezig zijn, die naar mijn weten niet in de sector thuishoren. Vandaag nog hebben zij de deuren van het gebouw waar mijn kabinet is gevestigd met grote balken ingebeukt. De sector verdient dit soort slechte publiciteit niet. Na ondervraging van de rijkswacht bleek dat er wel degelijk zekere infiltraties waren. Ik betreur dit ten zeerste. Opvoeders zouden hun eisen nooit op deze manier afdwingen.

Ik wil even de aandacht vestigen op een aantal veranderingen die in de loop van de jaren in deze sector hebben plaatsgegrepen. Gedurende de laatste 25 jaar is de begeleiding van kinderen in tehuizen geëvolueerd naar een begeleiding van volwassenen. Kinderen kunnen vandaag gelukkig in het gezin worden begeleid. Zij hoeven minder en minder, tenzij de draagkracht van het gezin niet groot genoeg is, in internaten of in medisch-pedagogische instituten te worden opgevoed omdat ook het onderwijs een zeer grote dienst bewijst.

Mevrouw Merckx heeft eigenlijk verwezen, maar dan in omgekeerde zin, naar het feit dat er heel wat minder psychiatrische patiënten zijn dan vroeger omdat de mentaal gehandicapten nu in tehuizen worden ondergebracht. Haar vrees dat wij terug in omgekeerde zin zullen evolueren, mocht er niet genoeg ruimte zijn, is terecht. Dat kan natuurlijk niet.

De actuele interpellatie van mevrouw M. Vogels (AGA LE V) en de toegevoegde actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey (CVP) tot minister W. Demeester-De Meyer (CVP), in gesprek met haar fractiegenoten L. Goutry en T. Merckx-Van Goey, groeiden uit tot een debat over de aanhoudende acties van de opvoeders in de welzijnssector

Een derde belangrijke verschuiving in de sector van de gehandicapten is dat er een evolutie is van volwassen gehandicapten naar bejaarde gehandicapten. De gehandicapten worden ingevolge het feit dat zij langer thuis blijven, dat zij goed worden begeleid en dat zij een goede verzorging krijgen ouder. Een nieuwe uitdaging voor de overheid is dat men zal moeten evolueren van tehuizen voor volwassen gehandicapten naar tehuizen voor bejaarde gehandicapten. Er moeten kleine tehuizen worden opgericht waar 6 tot 8 bejaarde gehandicapten kunnen samenleven. 25 jaar geleden waren er in België geen monogolen van 65 jaar of ouder. In Zweden en in Denemarken waren die er al wel omdat hun verzorging daar al een heel stuk verder stond. Nu zijn er in België ook. Zij voelen zich goed. Door een betere medische en ook pedagogische begeleiding worden zij ouder. Dat doet nieuwe uitdagingen rijzen.

Een vierde belangrijk element is dat men van een institutionalisering terug is geëvolueerd naar een desinstitutionalisering. Met andere woorden,

dat het begeleiden in instellingen is overgeheveld naar het begeleiden in tehuizen en thuis. Er zijn allerlei nieuwe vormen van begeleiding ontstaan.

Een laatste belangrijk element is de verandering van de kwalificatie van het personeel. Vroeger had 70 procent van de personeelsleden die de gehandicapten begeleidten een niveau 3, terwijl nu 70 procent een niveau 1 heeft. Dit is niet alleen te danken aan de opleiding in de scholen maar ook aan de opleiding in de VL0D, de Vormingsleergangen voor Opvoeders in Dienstverband. Mensen van niveau 3 kunnen daar naar een niveau 1 evolueren mits een opleiding tijdens de werkuren. Dat zijn enorme veranderingen die met zich hebben meegebracht dat de zorg ook duurder is geworden.

Deze veranderingen hebben enorm veel invloed gehad op de kwaliteit van de zorg ten aanzien van de gehandicapten binnen de instellingen. Zij die 25 jaar geleden als vrijwilliger dergelijke instellingen hebben opgericht en zich daarvoor hebben inge-

Demeester-De Meyer

zet, weten dat de subsidiëring toen ongeveer 70 tot 80 percent van de kosten dekte. Met een goed management is vandaag 100 percent van de kosten gedekt, met inbegrip van afschrijvingen, huur en volledige subsidiëring. Er is dus een enorme evolutie. Als er hier en daar nog acties gebeuren dan is dat omdat men nog een meerwaarde aan die instellingen wil geven.

Er stelde zich nog een probleem en daarmee pik ik in op de vraag die mevrouw Merckx-Van Goey heeft gesteld. De uitbetalingen gebeurden immers niet snel genoeg en de afrekening van de dagprijzen kwam met een enorme vertraging tot stand. De sector heeft kunnen vaststellen dat daar het laatste jaar veel verbetering is ontstaan. Wij trachten de voor-schotten op te trekken en de uitbetaling sneller te laten geschieden. De eerste gelden voor de achterstallen van de vorige jaren zijn vrijgemaakt en worden op dit ogenblik uitbetaald. Dit alles wordt gekoppeld aan maatregelen die een efficiëntie van de sector mogelijk moeten maken. Voor het jaar 1991 is men volop bezig de uitbetalingen te verrichten van de 2 miljard frank achterstallen. De opdracht is in elk geval gegeven, na een beslissing van de regering vorige week, om daarvoor 350 miljoen frank vrij te maken. Voor de tweede schijf die noodzakelijk is, zullen nog een aantal maatregelen moeten worden geformuleerd.

Vandaag hebben we een aantal acties gezien van het personeel. Wij hebben een voorstel geformuleerd nadat de vakbonden een aantal eisen op papier hebben gezet. Dit voorstel bestaat uit vier punten. Ten eerste, de creatie van 350 nieuwe banen in de gehandicaptensector in het kader van het tewerkstellingsplan. Ik ben mij ervan bewust dat dit niet enorm veel is, maar het is een belangrijke stap. Deze 350 banen moeten in eerste instantie ook een uitbreiding van het aantal plaatsen mogelijk maken, en in tweede instantie ook de kwaliteit van de zorg verbeteren. Deze banen, die deel uitmaken van een plan van 700 banen in de welzijnssector, zijn

het enige recurrente onderdeel van heel het tewerkstellingsplan. Met andere woorden, deze 700 miljoen frank leveren vandaag 700 banen op en in het jaar 1996 zal dit ook nog het geval zijn. Voor alle andere onderdelen van het tewerkstellingsplan is dit niet het geval.

Mevrouw Vogels heeft de vraag gesteld hoe dit nu gaat gebeuren en of dit de kwaliteit niet zal benadelen? U weet dat mevrouw Detiège heeft gepland dat laaggeschoolde jongeren een kans moeten krijgen.

Deze sector biedt daartoe de mogelijkheden. Het mag u niet onbekend zijn dat in deze sector heel veel mensen, dankzij de cursussen die zij hebben kunnen volgen, van klasse III naar klasse 1 geëvolueerd zijn. Wij worden op dit ogenblik met een enorme jeugdwerkloosheid geconfronteerd. Is het niet goed dat er een instroom van jongeren gepland wordt, die in 1996 zal resulteren in 700 effectieve banen die kwaliteitsvol en recurrent in deze sector gegarandeerd kunnen worden? Ik zie werkelijk niet in wat er aan deze maatregel verkeerd is en ik zie evenmin in waarom de kwaliteit van deze sector hierdoor zou afnemen. Ik ben ervan overtuigd dat men vandaag onvoldoende opvoeders kan vinden die over de vereiste kwalificaties beschikken om in klasse 1 tewerkgesteld te worden.

Een tweede onderdeel van mijn voorstel aan de vakbonden heeft tot doel alle IBF-statuten, in de gehandicaptensector goed voor 700 ambten, in de mate van het mogelijke en in overleg met de federale overheid, om te zetten in reguliere banen. Dit betekent dat de wervingsstop voor een deel wordt opgeheven.

Een derde maatregel wil de achterstand in de barema's van hen die tewerkgesteld zijn in instellingen van Kind en Gezin, geleidelijk wegwerken. Deze instellingen werken nog steeds volgens een forfaitair systeem. Dit systeem bestond 25 jaar geleden in de bijzondere jeugdzorg en in de gehandicaptenzorg. De achterstand van de barema's zal stapsgewijze moeten ingelopen worden omdat de-

ze sector ook moet onderworpen worden aan een aantal reglementen die noodzakelijk zijn om de volledige betaling van de lonen te kunnen uitvoeren. Een verhoging van de middelen zal aanleiding geven tot een verhoging van de lonen in die sector.

Het vierde en laatste element uit het voorstel wil, naar aanleiding van de jaarlijkse bepaling van de enveloppes die de Vlaamse regering aan de welzijnssector kan toekennen, ook de programmering 1994-1995 invullen.

De vakbonden gaan niet akkoord met de voorstellen maar erkennen niettemin een aantal positieve punten. Zij verklaarden tevens dat de voorstellen nog een paar onduidelikheden inhouden. Ik kan hiermee akkoord gaan vermits de enveloppe voor 1994 en 1995 nog moet ingevuld worden. Zodra de Vlaamse regering hiertoe in staat is, moet het mogelijk zijn om gesprekken te voeren met de vakbonden om uit te maken welke hun keuzes voor hun eigen barema's zijn.

Ik kom nu tot het punt dat mevrouw Vogels heeft aangehaald. Men vertrekt natuurlijk van het streefbarema — en ik heb nooit iets anders beweerd — waarover een technische commissie zich heeft gebogen, waarover gesprekken werden gevoerd, maar waaromtrent bij de afronding — en collega Lenssens heeft dat ook duidelijk bevestigd — nooit een akkoord werd gesloten. Daarover bestaat geen enkel meningsverschil. U heeft daarstraks gesproken over een mondeling, als het ware een moreel engagement. U heeft ook niet gesproken over een effectief engagement. Mijns inziens is het een juiste benadering de enveloppes voor 1994 en voor 1995 vast te leggen en daarna te bekijken over welke elementen moet worden genegocieerd.

Het is iedereen bekend dat binnen de sector de verscheidenheid van de barema's groot is, te beginnen bij het onderhoudspersoneel, over de opvoeders tot en met de licentiaten en de directies; zij zijn niet te vergelijken en door te trekken naar andere sectoren.

Wanneer er sprake is van het streef-

Demeester-De Meyer

barema, spreekt men altijd van die ene opvoeder klasse 1 die men linkt. Ik heb trouwens gelezen dat één van de vakbondsdelegués heeft verklaard binnen de sector een eigen barema te willen ontwikkelen. Wij hebben dit een vorm van welzijnsbarema genoemd, een eigen barema dat niet aan een of andere sector moet zijn gelinkt. Ik meen dat zulks een redelijk voorstel is waarover kan worden onderhandeld. Ik voeg er wel aan toe dat de budgettaire beperkingen zeer groot zijn. Men moet geen beloften doen die ik of iemand anders niet kunnen waarmaken.

Mevrouw Vogels, in deze sector worden effectief investeringen gedaan. Principiële akkoorden voor een bedrag van 3,5 miljard frank liggen ter tafel. Men moet ook willen toegeven dat sommige mensen kost wat kost initiatieven willen nemen, of het noodzakelijk is of niet. Ik kan deze principiële akkoorden niet invullen omdat daarvoor een budget bestaat ten bedrage van 320 miljoen frank per jaar.

Om zoveel mogelijk aan de eisen tegemoet te komen, heb ik tijdens de tewerkstellingsconferentie gevochten om 650 miljoen frank extra te bekommen om zowel in 1994 als in 1995 een impuls te kunnen geven om aan bepaalde noden te kunnen tegemoetkomen. Ik denk — maar ik durf het bijna niet meer zeggen — dat ik ongeveer weet wat er leeft. Ik weet ook dat de 4.000 zogenaamde tekorten aan arbeidsplaatsen tegen het jaar 2000, vooropgesteld door het HIVA, zijn gebaseerd op vragen die door alle sectoren zijn gesteld. Alleen in de provincie Antwerpen bestaat een centrale commissie die dergelijke vragen registreert.

U weet ook zeer goed dat ouders die ongerust zijn over de toekomst van hun kind, het soms op vijf plaatsen tegelijk laten inschrijven. Een behoefte van 4.000 arbeidsplaatsen, zoals hierboven vermeld, is niet meetbaar. Dat er misschien meer nodig zijn dan 200 of 500, daarmee ben ik het eens. Wetenschappelijke studies moeten echter permanent aan de rea-

liteit worden getoetst. Uit ervaring weet ik bijvoorbeeld, naar aanleiding van het uitvoeren van een paar steekproeven, dat wanneer bijvoorbeeld ten gevolge van een overlijden in een instelling een plaats vrij komt, men aan zeven, acht of nog meer betrokkenen de vraag mag stellen om in de instelling te worden opgenomen, en dat de keuze door de ouders nog niet wordt gemaakt of intussen reeds voor een andere instelling werd gemaakt.

De wachtlijsten zijn geen voorbeeld. Het aantal van 4.000 geeft geen correct beeld van de realiteit, zeker niet als men rekening houdt met de tendens dat jonge gehandicapten tussen de 25 en 40 jaar langer in het eigen thuismilieu willen worden begeleid zodat ze daar een eigen ontwikkeling kennen.

Er moeten in samenspraak met de sector politieke prioriteiten worden vastgelegd. Uit deze prioriteiten zal er een keuze moeten worden gemaakt, niet alleen in vergelijking met andere sectoren, maar ook binnenin de sector.

In verband met de tewerkstellingsconferentie en de voorstellen die ik heb geformuleerd, heb ik reeds een groot aantal vragen beantwoord. Ik wil er nog aan toevoegen dat management in de sector een belangrijke factor is. In een artikel verklaarde een vakbondsafgevaardigde dat ik gelijk had wanneer ik zei dat de ontevredenheid in het ene tehuis anders is dan in het andere tehuis. De ontevredenheid heeft veel te maken met het management in de sector. Ook in het verleden zijn er fouten gemaakt omdat het management in de sector in handen was van mensen die daar niet de nodige opleiding voor hadden gekregen. Veel organisatorische materies, keuzen voor de juiste arbeidsreglementering, voor de wijze waarop een instelling wordt opgebouwd, bepalen sterk de tevredenheid die nog bij veel opvoeders aanwezig is. Het is niet omdat 2.000 tot 3.000 opvoeders in Brussel betogen dat deze mensen niet effectief vreugde aan hun werk beleven. Ik wil benadrukken dat de opvoeders inderdaad niet werken om in het hiernamaals te worden betaald. Ze moeten vandaag

worden betaald. De jongste vier jaar werd er door een verhoging van 25 percent tegemoetgekomen aan de tekorten en de noden in de sector.

Mevrouw Merckx, de Vlaamse Raad heeft het decreet op het Vlaams Fonds gestemd. Het Vlaamse parlement heeft gekozen voor een pararegionale instelling. Ik zal u niet verhalen dat ik persoonlijk liever had gehad dat deze dienst in handen bleef van de administratie. Eens een keuze gemaakt, aanvaard ik deze ook. Daarom werk ik zeer actief mee om dit Vlaams Fonds, dat nog een aantal kinderziekten vertoont, volwassen te laten worden. Er moeten nog enkele problemen worden opgelost. De opvoeders noch de gasten mogen het slachtoffer worden van deze problemen. Ik wens geen resultaatverbintenis aan te gaan — ik zou u immers moeten vragen of u het huidige decreet wenst te wijzigen — maar indien u meent dat op dit ogenblik de beoordeling van wie wel of niet gehandicapt is niet behoorlijk functioneert, dan weet u dat het initiatief bij de Raad ligt.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Indien noodzakelijk, moet het decreet worden gewijzigd !

Minister W. Demeester-De Meyer :

Er werd me zopas meegedeeld dat de beroepscommissie de stelling van een aantal provinciale evaluatiecommissies op basis van het decreet bevestigt en dat de stelling van een aantal aanvragen om ingeschreven te worden in het Vlaams Fonds, volgens de beroepscommissie op basis van het decreet blijft gehandhaafd. Of dit voor de gehandicapten een correcte keuze is of niet, kan ik vandaag niet beoordelen. Ik heb ter zake een onderzoek ingesteld. De resultaten ervan zullen, getoetst aan datgene wat in de sector en in de instellingen leeft, eind juni 1993 bekend zijn.

Ik denk dat het de taak van het parlement is om de keuze te maken of het decreet al dan niet moet worden aangepast. Om geen misverstanden te laten bestaan, wil ik eraan toevoegen dat noch de gehandicapten noch het personeel tot en met eind augustus van dit jaar hiervan hinder zullen

Demeester-De Meyer

ondervinden. Wij zijn van oordeel dat iemand die in een school is ingeschreven voor het einde van het schooljaar niet kan worden gedwongen om een andere school te kiezen. Als dit schooljaar voorbij is, zal het parlement deze keuze moeten maken, uiteraard in overleg met de Vlaamse regering.

Met betrekking tot de bijzondere jeugdzorg spreekt mevrouw Vogels over voortdurende wijzigingen in de voorstellen. Dit is de geëigende procedure van een erkenningscommissie. Er wordt een ontwerp voorbereid door de administratie dat wordt voorgelegd aan de minister die het aan de erkenningscommissie bezorgt. In de erkenningscommissie zijn alle delen van de sector vertegenwoordigd, zowel werknemers als werkgevers en adviseurs. Iedereen kan dan zijn beoordeling geven. Het is normaal dat er intussen op basis van een eerste verslag van de erkenningscommissie wijzigingen aan de tekst worden aangebracht. Er worden immers altijd vragen geformuleerd waarmee we rekening moeten houden. Ik kan mij best voorstellen dat zoals u zegt zelfs een werkgeversorganisatie het niet helemaal eens is met het ontwerp dat nu aan de orde is. De dag dat er keuzes moeten worden gemaakt en dat er limieten aan de budgetten worden gesteld, zal ook de werkgeverssector het beste uit het ontwerp moeten kiezen. Wat de bijzondere jeugdzorg betreft, weet ik waar de problemen liggen en ik zal dat aan de hand van cijfers illustreren. Het ontwerp dat nu voorligt en dat volgende week bij het bespreken van de beleidsnota aan de orde zal komen, vormt een evenwicht tussen wat belangrijk is voor het kind, voor het personeel en voor de werkgever.

Mijnheer de voorzitter, om af te ronden wil ik erop wijzen dat dit een bijzonder delicate sector is. Er worden immers kinderen begeleid en volwassenen die altijd een kinderlijk element blijven behouden. Er is heel veel emotie mee gemoeid omdat elke ouder, zus of broer steeds emotioneel betrokken blijft bij de persoon zelf, hoe oud die ook wordt. Het is fundamenteel dat het parlement de verantwoordelijkheid neemt om ten overstaan van 2.000 opvoeders te durven opkomen voor het belang van het kind. Mevrouw Vogels, mijnheer Landuyt, het volstaat niet om een aantal demagogische uitspraken te doen.

menteel dat het parlement de verantwoordelijkheid neemt om ten overstaan van 2.000 opvoeders te durven opkomen voor het belang van het kind. Mevrouw Vogels, mijnheer Landuyt, het volstaat niet om een aantal demagogische uitspraken te doen.

'De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, het laatste wat de minister zei, begrijp ik niet goed. Ik zal dus misschien best niet spreken over de demagogie rond 2002.

Minister-president L. Van den Brande : Ik hoef van u geen lessen te krijgen.

Mevrouw M. Vogels : Nee, maar ik hoef van u ook geen lessen te krijgen. De waarheid kwetst natuurlijk.

Ik zou nog snel op twee punten willen reageren. De minister heeft het gehad over de arbeidsvreugde van de opvoeder. Dat is natuurlijk nog moeilijker meetbaar dan het aantal plaatsen. Maar uit mijn persoonlijke ervaring in contacten met de sector blijkt dat de arbeidsvreugde nauw samenhangt met de schaal van de instelling waarin de mensen werken. Ik heb de indruk dat de arbeidsvreugde groter is in kleinschalige instellingen. Dan komen we bij het moeilijke huwelijk tussen de efficiëntie van het management en de schaal van de instelling. Daarover gaat het hele debat binnen de welzijnssector. Ik hoop dat we daar later nog eens grondig op terug kunnen komen, want dit is voor mij niet zo evident. Ik heb de indruk dat uw beleid reeds ingesteld is op een schaalvergroting voor verschillende instellingen, wat positief kan zijn als men de autonomie kan behouden.

Mevrouw de minister, die schaalvergroting — daarmee kom ik tot mijn tweede opmerking — is een absolute voorwaarde opdat uw scenario waarbij mensen uit de Weer-werkprojecten doorstromen naar deze sector zou lukken, precies omdat zij in grote instellingen kunnen rekenen op een uitgebreide opvang.

Mevrouw de minister, u hebt mij niet helemaal overtuigd. Ik ken een beetje de Weer-werkpopulatie en weet dat langdurige en ook jongere werklozen in dat kader een jaar in sociale werkplaatsen tewerkgesteld worden waar zij arbeidsattitudes aanleren en ondermeer meewerken aan recyclageprojecten, wat ook tijdens de rondetafelconferentie duidelijk werd vooruitgeschoven. Ik zie de personen die bijvoorbeeld in de Kringloopwinkel in Antwerpen arbeidsattitudes worden aangeleerd, niet doorstromen naar de welzijnssector. Hoewel binnen de welzijnssector werknemers van niveau A1, A2 en A3 — ik ken er velen die de VLOD hebben gevolgd — aan het werk kunnen, moet men toch tenminste vrede met zichzelf hebben om met mensen te werken. De problematiek van heel veel Weer-werkklanten is zo complex dat het bijna onmogelijk is om hen te laten doorstromen naar sectoren als de bijzondere jeugd- en gehandicaptenzorg waar zij mensen moeten begeleiden.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Vogels, het plan is niet zozeer bedoeld voor de langdurige werklozen uit de Weer-werkactie zoals u ze beschrijft. Het is eerder een jongerenbanenplan bestemd voor jongeren die voor het eerst in de werkloosheid terechtkomen en die wij vooral in de welzijnssector zullen laten starten. Ik herinner eraan dat de recurrente 700 miljoen frank bedoeld zijn om vanaf 1996 700 banen te bekostigen. Nochtans zullen er ook financiële middelen ten belope van 500 miljoen frank vanaf het eerste jaar, dus vanaf 1994, worden vrijgemaakt om een klein aantal jongeren een kans — die zij niet krijgen op de arbeidsmarkt — te geven om in de zachte sector te werken.

Het gaat hier om een verzoenbaar gegeven. Het is uiteraard mogelijk om een bepaling dat de kleine instellingen waar men niet de gelegenheid heeft om de betrokkenen effectief te begeleiden, geen gebruik kunnen maken van deze groep, maar wel van de groep die een regulier ambt zal vervullen, in het plan in te lassen. Het moet echter wel kunnen in grote-

Demeester-De Meyer

re instellingen die wel een opleiding kunnen geven. Die instellingen kunnen zich daartoe overigens engageren.

Mevrouw Vogels, u ziet een verschil in de tevredenheid van personeelsleden van kleinere ten opzichte van die van grote instellingen. Wanneer ik spreek over schaalvergroting, dan heb ik het niet over grootschalig werken, maar over een iets of wat efficiënter en rationeler organisatorisch functioneren. Met andere woorden, het administratieve werk kan voor meer dan 1 kleinschalige project centraal worden verricht, wat ik netwerkvorming noem. Dat is een idee waarvan de administratie reeds lang voorstander was en waarvoor ik steeds heb gepleit. Die samenwerkingsverbanden hebben niets te maken met het kleinschalig werken, maar wel met efficiëntie en rationalisatie van de sector.

Mevrouw M. Vogels : Ik hoop dan wel dat het niets te maken heeft met verzuiling in plaats van ontzuiling, maar dat is weer een heel ander debat.

Ten slotte bedank ik de minister voor haar uitgebreid antwoord. Ik heb begrepen dat ook van haar kant de deur niet dicht is en dat er verder gesprekken zullen worden gevoerd. Ik hoop dat die in de beste omstandigheden kunnen verlopen zodat het probleem zo vlug mogelijk wordt opgelost.

De voorzitter : Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, dank zij het uitgebreide antwoord van de minister en de discussie die wij hier konden voeren, moet het mogelijk zijn om bepaalde wrevels in de sector weg te nemen. Uiteraard moet het debat in de bevoegde commissie worden voortgezet omdat de vele facetten van het welzijnbeleid, inzonderheid wat de bijzondere jeugd- en gehandicaptenzorg betreft, nog moeten worden uitgediept.

Ik neem er nota van dat recent de opdracht werd gegeven om de achter-

stallen te betalen en verder ook dat er blijvende jobs bijkomen. Mevrouw de minister, omwille van de verstaanbaarheid verkies ik de term blijvend boven de term recurrent. Wanneer u een inspanning doet om lager geschoolden in de sector een definitieve job aan te bieden, zal u ook in een begeleiding door hoger geschoolden moeten voorzien. Dat is een aanvullende, maar noodzakelijke maatregel voor het verstrekken van kwaliteitszorgen.

Door de omzetting van IBF-contracten in vaste banen wordt een aanvang gemaakt met de opheffing van de personeelsstop. Onze fractie juicht dat toe.

Mevrouw de minister, u hebt gezegd dat bij de toekenning van de jaarlijkse enveloppe ook de programmatie zou worden ingevuld. Kan u reeds zeggen welke de omvang van deze enveloppe zal zijn ?

Tenslotte neem ik akte van de opdracht die voor de commissie is weggelegd bij de evaluatie van het decreet op het Vlaams Fonds van zodra de resultaten van de door u bestelde studie bekend zijn.

Ik hoop alleszins dat wanneer een definitieve regeling voor het verloningsprobleem is gevonden, de verzorgingssector ons minder zorgen zal baren. Deze regeling moet verder strekken dan de termijn van één jaar.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Merckx, het spreekt voor zich dat wanneer ik een rapport krijg dat antwoorden bevat op vragen die u heeft gesteld, dat onmiddellijk aan de leden van de commissie en, zo nodig, aan het hele Vlaamse parlement wordt bezorgd.

De omvang van de enveloppe is nog niet gekend. De Vlaamse regering moet het bedrag nog bepalen, rekening houdend met de beperkte budgettaire middelen waarover we beschikken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afvloeiingsplannen bij Philips in Hasselt

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse overheidssteun aan Philips-Hasselt

De voorzitter : Aan de orde zijn de actuele interpellatie van de heer Schuermans tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afvloeiingsplannen bij Philips in Hasselt en de daaraan toegevoegde actuele vraag van de heer Geysels tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse overheidssteun aan Philips Hasselt.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, collega's, bij voorbaat mijn verontschuldigingen voor de bondigheid van mijn betoog. Ik neem aan dat u dat niet als een gebrek aan belangstelling voor de thematiek zal interpreteren. Het kan om andere redenen ook zinvol zijn om mijn uiteenzetting kort te houden.

Mijnheer de minister-president, de drastische afvloeiingsplannen bij Philips treffen ook Vlaanderen. Zo wordt aangekondigd dat bij Philips-Hasselt binnen circa twee jaar 800 banen zullen worden geschrapt. Dit betekent dat van de oorspronkelijk 5.000 werknemers van de jaren zeventig er amper 1.200 zullen overblijven.

Dit komt vanzelfsprekend hard aan

Schuermans

in een provincie waar hoe dan ook moet worden geknokt om een belangrijk werkloosheidsoverschot weg te werken. In afwachting dat de onderhandelingen op ondernemingsvlak, die wellicht vandaag plaatsvinden, nieuwe elementen opleveren, kijken wij uit naar de houding van de Vlaamse regering ter zake.

Zo is door minister Detiège, bij de bekendmaking van de afvloeiingsplannen van Philips, gewag gemaakt van een onderzoek inzake de eventuele al dan niet vermeende tewerkstellingsengagementen vanwege Philips, naar aanleiding van renteloze voorschotten voor bepaalde onderzoeksprogramma's.

Met deze interpellatie wens ik niet in te gaan op de vraag of het zinvol is om aan bedrijven tewerkstellingsverplichtingen op te leggen in ruil voor overheidssteun. Dat is mijns inziens een ander debat. Toch heb ik enig onderzoek gedaan naar aanleiding van de uitspraken van minister Detiège, voornamelijk inzake het geviseerde dossier van het ter beschikking stellen van ruim 198 miljoen frank als renteloos voorschot in 1991, wat toch vrij recent is.

In de voorliggende documenten is er inderdaad sprake van tewerkstellingsengagementen en niet enkel van het behoud van de huidige tewerkstelling — wat slaat op 1991 — maar zelfs tot einde 1993. Het gaat om het verder uitbouwen van de tewerkstelling bij Philips-Hasselt.

Dit blijkt uit alle documenten van werkgeverszijde, alsook uit deze die in dit verband circuleren — en dit is toch belangrijk — op ondernemingsvlak als zijnde documenten van de Vlaamse regering.

Het is dan ook verrassend te moeten vaststellen dat in de uiteindelijke beslissing, in de vorm van een contract tussen uw voorganger op het economische departement en Philips, met geen woord meer gerept wordt over dit tewerkstellingsengagement. Het is verrassend omdat in alle voorafgaande documenten in een andere zin wordt gesproken.

Hoe kan dit worden verklaard? Welke denkpijpe werd ter zake gevolgd? Hoe komt het dat, in tegenstelling tot heel wat Vlaamse bedrijven en KMO's, die wel degelijk hun engagement op het vlak van méér tewerkstelling moeten nakomen en ook degelijk nakomen wanneer het bij voorbeeld gaat om rentetoelagen en kapitaalpremies, het in dit concreet dossier met een multinational niet is gebeurd.

Deze interpellatie heeft niet tot doel een zondebok te zoeken voor het Philipsdossier. Toch meen ik dat na de resolute maar jammer genoeg niet echt waar te maken aankondigingen van minister Detiège, dit moet worden uitgeklaard.

Uiteraard blijven wij vragende partij — en dat is de grond van de zaak — voor de evolutie van het dossier als zodanig. Wij kijken nu bijna twee weken uit naar de dramatische aankondigingen op het vlak van de tewerkstelling, naar de mogelijkheden van de Vlaamse overheid en ook concreet van u, als minister-president. Welke zal uw mogelijke aanpak zijn? Zijn er pogingen om de ontwikkeling van zeer geavanceerde technieken en consumentenprodukten, die bij Philips-Hasselt tot nu toe plaatsvindt, alsook de productie van technologisch hoogstaande apparaten, in de toekomst veilig te stellen? Uiteraard zijn wij bekommerd om wat er vandaag op korte termijn gebeurt, alsook voor het aantal banen dat ermee betrokken is. Wij moeten echter ook verder naar de toekomst kijken en al peilen naar de mogelijkheden van een gedeeltelijke Vlaamse verankering op het vlak van ontwikkeling en onderzoek van deze **hoogtechnologische** materies.

Mijnheer de minister-president, dit zijn enkele bedenkingen over de huidige stand van het dossier.

De voorzitter: De heer Geysels heeft het woord voor het stellen van zijn actuele vraag.

De heer J. Geysels (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, sta mij toe het dossier van de expansiewetgeving te situeren en vervolgens een aantal vragen te stellen aan de minister.

De aanleiding van de discussie over Philips-Hasselt heeft ook te maken met het algemene dossier en de problematiek rond de toepassing van de verschillende expansiewetten. Ik zal mij vandaag beperken tot de wetten van 1959 en 1970, de wet van 1978 inzake de KMO's laat ik buiten beschouwing.

Tussen 1962 en 1978 werd aan grote bedrijven voor 70 miljard frank steun verleend. Minister De Batselier diende bij de Vlaamse Raad een document in, waarin stond dat hij soms twijfelde aan de effectieve resultaten van deze steunverlening. Ook in verschillende boeken van het Rekenhof staan opmerkingen in verband met de modaliteiten en problemen met betrekking tot de uitgekeerde bedragen. Bijvoorbeeld in het kader van de gewestwaarborg die vooral aan bedrijven in moeilijkheden wordt uitgekeerd, ging er volgens het Rekenhof 1,4 miljard frank verloren. In een interpellatie tot minister De Batselier op 8 maart 1990, heb ik aangetoond dat een aantal grote bedrijven wel zeer creatief te werk gingen. Zij behoorden tot groep met een coördinatiecentrum en konden gebruik maken van gunstmaatregelen inzake fiscaliteit. De kost hiervan aan de schatkist is bekend. Toch slaagden deze bedrijven erin deze fiscale voordelen te cumuleren met maatregelen, rentetoelagen of kapitaalpremies in het kader van de wetten van 1959 en 1970. Minister De Batselier stelde toen dat deze cumulatie onmogelijk moest worden gemaakt en dat nauwlettend moest worden toegekeken op de voorwaarden en de resultaten die met deze rentetoelagen te maken hadden.

De actualiteit bewijst hoe gering deze resultaten soms zijn. Zo ontving Delacre in 1982 en 1989 rentetoelagen. Wij weten allen wat er met Delaize ondertussen is gebeurd. Ik zou ook het dossier van DAF hierbij kunnen betrekken. Nu is er het concrete geval van Philips dat dramatisch is voor Limburg. Via de pers verneem ik dat de meningen hierover verschillen. In de Financieel Economische Tijd lees ik dat een medewerker van de minister verklaart dat er geen terugbeta-

Geysels

ling zal worden gevraagd, maar in een andere krant lees ik dan weer dat een lid van de regering verklaart dat zij een onderzoek zal instellen.

Zijn er voorwaarden gestipuleerd, en zo ja, welke, met betrekking tot de tewerkstelling en andere modaliteiten? In de Financieel Economische Tijd verklaart één van uw medewerkers namelijk, ik citeer: Wij beschikken niet over spijkerharde garanties. Einde citaat.

Kunt u daarover duidelijkheid geven? Als Philips, het betrokken bedrijf, niet beantwoordt aan deze voorwaarden — in de veronderstelling dat ze zijn gesteld — is er dan geen mogelijkheid om het bedrag terug te vorderen? De wetten van 1959 en 1970 zijn daarover toch zeer concreet. Zij bepalen zelfs de modaliteiten van deze terugvordering.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij de interpellaties van de heren Schuermans en Geysels voor wat betreft de vestiging Philips-Dendermonde, waar zich gelijkaardige problemen voordoen. Wij hebben een voorstel van resolutie ingediend en waren van plan daarvoor de hoogdringendheid te vragen, maar een aantal collega's die mee hadden ondertekend, gaven er de voorkeur aan daaraan een grondige discussie te besteden. Dit belet natuurlijk niet dat het probleem nu aan bod komt, omdat niet alleen de sluiting van Philips belangrijk is in Dendermonde. De totale economische toestand in Dendermonde begint immers te verslechteren. In 1990 hadden wij 5.380 uitkeringsgerechtigden. In 1992 zijn er dat 6.042. In januari 1992, dat is toch nog heel recent, is de werkloosheid in de streek van Dendermonde gestegen met 28 percent voor de mannen en 18 percent voor de vrouwen. In januari 1993 waren er reeds 6.982 mensen volledig werkloos; dat is voor de regio Dendermonde een absoluut dieptepunt. Men kan natuurlijk zeggen dat in andere regio's gelijkaardige cijfers naar voren komen, maar de sluiting van Philips volgt ei-

genlijk op een hele reeks andere sluitingen en/of herstructureringen in de streek zoals Ola Baasrode, Trefil-Arbed, Firma De Pauw, Le Lis Hamme, Coulier Hamme, spinnerijen van Eecken Zele, Technochrom Wette-ren, enzovoort. De tewerkstelling daalde in de periode 1988 tot 1992 van ± 1.100 naar ± 700 jobs. De nu voorgestelde herstructurering heeft betrekking op nogmaals 197 jobs. Zowel in Philips-Dendermonde als in Hasselt vraagt men zich af waar dit naartoe gaat. Zij vragen zich af of het hier enkel gaat om een voorbode van volgende afdankingen of dat men de volledige vestiging, met uitzondering van een aantal hoogtechnologische delen, gaat sluiten. Men zal bijvoorbeeld het laboratorium in Dendermonde, dat met concrete investeringssteun is opgericht, behouden om de technologie die daar wordt ontwikkeld uit te voeren naar andere landen.

Mijnheer de minister-president, wanneer u, namens de Vlaamse regering, een onderhoud zal hebben met de directie van Philips moet dit punt worden uitgeklaard. De onzekerheid voor de werknemers is van aard om garanties te vragen voor de toekomst en vooral om te weten in welke mate nieuwe activiteiten in de toekomst in Dendermonde kunnen ontplooid worden.

Een tweede punt handelt over het impulsgebied Dendermonde-sint-Niklaas. Er werden daarvoor een dertigtal projecten ingediend. U hebt de tekst van de resolutie gekregen. Vijftien gunstige geadviseerde projecten liggen al een jaar bij u.

Minister-president L. Van den Brande :

Mijnheer De Mol, ik heb uitvoerig geantwoord op het probleem van de impulsgebieden. Het Vesoc heeft, op mijn vraag, de zaken geëvalueerd. Ik heb willen voortzetten wat collega De Batselier was begonnen. Ik zal dit eventueel corrigeren, samen met de Vlaamse regering, omdat wij een duurzame werkgelegenheid moeten creëren. Wat kan in de impulsgebieden moet worden gerechtvaardigd voor andere streken die het ook niet gemakkelijk hebben en die dit niet kunnen. Ik ben het met u niet eens als u zegt dat er een jaar overheen is gegaan. Dit hangt samen met de

nieuwe procedure en de streekvisie die moet worden ontwikkeld. Op basis daarvan moeten de verschillende projecten worden getoetst. Ik heb enkele weken terug kunnen antwoorden dat al de ingediende dossiers een beslissing hebben gekregen en dat de laatste dossiers voorliggen om een beslissing te krijgen.

De heer J. De Mol : Mijnheer de minister, ik ben er vast van overtuigd dat deze projecten kaderen in de streekvisie. Ik pleit niet zomaar voor deze 15 projecten. Er zijn er vermoedelijk een paar bij die niet door de beugel kunnen, maar dat is een ander verhaal. Ik wil alleen vragen dat men sneller beslist en dat men een project goed- of afkeurt. Ik zou ook nog willen vragen de reeds geleverde inspanningen in het kader van het impulsgebied voort te zetten. In diezelfde optiek zouden de noodzakelijke subregionale tewerkstellingscommissie vanuit de regering voldoende steun moeten krijgen. Men zou de verschillende bevoegde diensten moeten aanzetten om er op een actieve manier aan deel te nemen. Dat is niet altijd een zo voor de hand liggende kwestie. Ik hoop met dit betoog, en dat was ook de bedoeling van deze resolutie, voor de werknemers duidelijkheid te krijgen over de toekomstplannen van Philips. Wij vragen u dan ook, mijnheer de minister-president, in uw onderhandelingen met Philips al deze problemen aan te snijden. De werknemers willen nu éénmaal duidelijkheid.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, de uitzonderlijk slechte toestand in verband met de werkgelegenheid in Limburg alsook de problematiek rond Philips-Hasselt nopen mij ertoe uw aandacht te vragen. Ik zou bijna durven stellen dat de werkloosheid in Limburg werkt. Bovenop het vroeger werkloosheidsoverschot groeit namelijk nieuwe werkloosheid. Zoals de n.v. Sylvania in Tienen 100 werknemers laat afvloeien, zo schijnt Philips-Hasselt 800 nieuwe werklozen te willen toevoegen aan de al ellenlange lijst. De wereldwijde Philipsgroep,

Olaerts

met groot geconsolideerd verlies, geconfronteerd met de problemen van stagnerende exportmarkten, industriële overcapaciteit, prijserosie, aanslepende laagconjunctuur en een loonkostenhandicap die het grootst is in België, kiest bedrijfsstrategisch voor de uitbesteding van de laagtechnologische massaproductie aan de laagloonlanden. Alleen de hoogtechnologische produktie-eenheden als ook de afdelingen voor onderzoek en ontwikkeling blijven behouden in de kernlanden, dit vanwege het kapitaalintensieve gegeven. De bedrijfsstrategie van een multinational is in feite moeilijk te beïnvloeden. Het beslissingscentrum van Philips is in Eindhoven gevestigd, zodat er van een zogenaamd Vlaams anker eigenlijk geen sprake is.

De Vlaamse regering is geen brandweerman en blussen zou overigens niet veel helpen. Wat nodig is, is wederopbouw.

Aansluitend bij de vorige sprekers zou ik willen vernemen of Philips zich correct houdt aan de afspraken en verbintenissen inzake expansiesteun en tewerkstelling. Volgt Philips-Hasselt de geplogenheden inzake bedrijfscultuur? Aan Philips zou ook kunnen worden gevraagd specifieke beleidsmaatregelen te treffen voor de collectieve ontslagen zoals dat voor de Antwerpse expeditie-sector is gebeurd. Groeps-outplacement voor arbeiders, bedienden en kaderleden zoals dat gebeurd is bij Philips-Leuven, is ook in Hasselt aangewezen. Minister-president Van den Brande, tevens bevoegd voor Economie, zal op 25 maart aanstaande, als mijn informatie juist is, een onderhoud hebben met de Nederlandse minister-president, de heer Lubbers. Wellicht is dit een gelegenheid om het Philips-dossier ter sprake te brengen, zodat aan de werknemers van Philips-Hasselt op hun concrete vragen een concreet antwoord kan worden gegeven.

Mijnheer de minister-president, mag ik u vragen samen met de Vlaamse regering de talrijke mistgordijnen versneld op te trekken en niet alleen die rond Philips, maar ook die rond

het Toekomstcontract Limburg, rond de KS in al zijn gedaanten, rond de tewerkstelling en de diversificatie, ten einde accuraat en positief mee te helpen aan de omzetting van oude beloftes in daden. Ook in de Vlaamse Raad en al zijn commissies — dat moet me van het hart — moet een einde komen aan de onterechte beschuldigingen en de valse verdachtmakingen.

Daarom zeg ik op zijn Limburgs: Limburg aan de Limburgers! Limburg ten bate!

De voorzitter: De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik sluit mij aan bij de interpellanten en situeer mijn uiteenzetting in het breder kader van de globale economische context van de provincie Limburg.

De werkloosheid in Limburg is schrikbarend hoog. Eind 1991 werden er ruim 30.000 werklozen geteld, eind 1992 bedroeg het aantal werklozen 35.000, wat een toename van meer dan 4.000 werklozen betekent. Eind 1992 waren 9 procent van de mannen en 28 procent van de vrouwen werkloos. Bij de mannen constateerden wij een stijging van 1 procent en bij de vrouwen een stijging van 4 procent in een periode van een jaar.

Rekening houdend met het feit dat Limburg een reconversiegebied is, dat de sluiting van KS nog lang niet heeft verteerd, weten we dat iedere arbeidsplaats zijn gewicht in goud waard is.

Bovendien bedroeg het werkloosheidssurplus van de provincie Limburg eind 1992 nog altijd 11.349 personen, enkele honderden eenheden meer dan eind 1991.

Daarom kan Limburg de afdanking van 800 personen bij Philips-Hasselt missen als kiespijn. Ook door de afdankingen bij DAF werden honderden Limburgers getroffen. De toestand kan dus enkel nog verergeren.

Mijnheer de minister, ik pleit er dan

ook voor dat u de nodige impulsen geeft en onverdroten uw inspanningen verderzet om de reconversie in Limburg tot een goed einde te brengen.

Wat Philips-Hasselt betreft, vragen wij dat de Vlaamse regering de nodige initiatieven zou nemen ten einde de tewerkstelling maximaal te vrijwaren.

In het kader van de tewerkstellingsconferentie zou de Vlaamse regering steun kunnen verlenen aan de werknemers die ertoe bereid zijn deeltijds te werken.

Graag had ik vernomen in welke mate de steun, die meer dan 100 miljoen frank bedraagt, is gebruikt voor zijn oorspronkelijke doelstellingen. Kan de Vlaamse regering sanctionerend optreden ingeval deze steun oneigenlijk werd gebruikt? Kan deze steun eventueel worden teruggevorderd?

Naar aanleiding van dit korte debat over de afslanking bij Philips-Hasselt, stel ik voor dat er een motie van aanbeveling wordt ingediend.

De voorzitter: Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank collega Schuermans voor zijn interpellatie en ook de anderen die hebben gesproken. U hebt allemaal de zorg geuit in verband met, en hier moet ik mijn woorden wegen, de dramatische beslissing waarmee weer honderden werkplaatsen verloren gaan.

De werkgelegenheidsconferentie die wij gisteren hebben afgesloten, kwam duidelijk net op tijd als ik de vragen van de heren Geysels, De Mol, Olaerts en Vermassen hoor. Wij hebben evenwel nooit beweerd dat alles nu is opgelost. Het echte werk begint nu pas. Wij moeten selectief, via een aantal maatregelen die wij propageren, en met de middelen die daarvoor ter beschikking worden gesteld, namelijk 8,5 miljard frank gespreid over drie jaar, een toekomstperspectief proberen te bieden aan de nieuwe werklozen en hun gezinnen.

Van den Brande

Collega Geysels, de punten die u aanhaalde in verband met het expansiedecreet, zullen nog uitvoerig aan bod kunnen komen tijdens de besprekingen rond het nieuwe ontwerp van decreet.

Collega De Mol, u had het over het probleem van de impulsgebieden. Dit werd al uitvoerig besproken bij een vorige interpellatie. Vanzelfsprekend zal in de toekomst de streekontwikkeling op de eerste plaats komen. Bovendien worden de dossiers binnenkort goedgekeurd, maar wij lieten er een zekere periode over heen gaan om, meer dan in het verleden het geval was, er zeker van te zijn dat het om zinvolle projecten gaat.

Collega Olaerts, u hebt terecht de zorg laten blijken rond het algemene probleem waar Limburg mee kampt. U haalde terloops ook het probleem aan van de KS dat daar deel van uitmaakt. U pleit in dit geval voor duidelijkheid en ik hoop dat die er uiteindelijk zal komen.

Collega Vermassen, u stelde dit in een ruimere context. Wij zijn voldoende op de hoogte van de hoge werkloosheidscijfers, vooral dan van ongeschoolden en vrouwen. Zoals wij evenwel tijdens de werkgelegenheidsconferentie hebben gezegd, moeten wij de bijzondere middelen voor Limburg zo adequaat mogelijk aanwenden.

Mijnheer Schuermans, alvorens in te gaan op uw vragen wil ik even nadere gegevens verstrekken over de verschillende vormen van overheidssteun waarvan de vestigingen van Philips in het verleden konden genieten. Deze steun was tweërlei. Expansiesteun en steun voor onderzoek en ontwikkeling. De dossiers voor expansiesteun betreffen acht beslissingen van de periode 1985-1986 voor kapitaalpremies aan de NV Philips Lighting en Philips Industrial Activities. De laatste schijf van deze steun werd in juli 1990 betaald.

In 1988 verleende de Vlaamse regering een renteloos voorschot van 152 miljoen frank. Dat is in overeenstem-

ming met de contractuele bepalingen nagenoeg volledig terugbetaald. In 1991 werd een renteloos voorschot van 198,175 miljoen frank verleend voor onderzoek en ontwikkeling van de interactieve cd. De laatste schijf hiervan werd uitbetaald in januari 1993

De terugbetaling is sowieso gepland, meer bepaald vijf schijven van 31 december 1995 tot 31 december 1999, bij effectieve omzet van het ontwikkeld produkt.

In verband met de concrete vragen wil ik het volgende antwoorden. Van de beslissing tot afvloeiing werd ik nagenoeg op het ogenblik van de informatieverlening aan de werknemers in kennis gesteld. Mijn kabinet heeft onmiddellijk contacten gezocht met verantwoordelijken van de Philipsgroep in België. Het bleek dat de beslissing om bij Philips-Hasselt het equivalent van 800 voltijdse jobs te schrappen, als onherroepelijk moest worden beschouwd. De verantwoordelijken van de groep in België stelden dat op hun aandringen het aantal te schrappen arbeidsplaatsen reeds gevoelig werd teruggebracht in vergelijking met het oorspronkelijk reorganisatieplan dat door Philips-Eindhoven was opgesteld. Dat is natuurlijk een magere troost. Vanuit verschillende hoeken werd mij bevestigd dat oorspronkelijk nog meer banen zouden zijn gesneuveld. Het is niet de overheid die bepaalt of er wordt aangeworven of wordt ontslagen.

Wat de expansiedossiers betreft, dient een onderscheid te worden gemaakt tussen dossiers die werden ingediend voor en na de oprichting van het coördinatiecentrum door de groep Philips medio 1986. In de dossiers van voor medio 1986 werden geen specifieke tewerkstellingscriteria opgelegd. In die periode evolueerde de werkgelegenheid bij Philips-Hasselt trouwens vrij gunstig. Na de oprichting van het coördinatiecentrum konden de Philips-vestigingen enkel nog beroep doen op een vrijstelling van onroerende voorheffing, in functie van het percentage van de investering die met eigen middelen werd gefinancierd.

De toenmalige richtlijnen voor expansiesteun bevatten in zo'n geval geen tewerkstellingsvereisten. Vanaf 1 mei 1990 werd het toekenningscriterium van de vrijstelling van onroerende voorheffing gewijzigd. De vrijstelling werd gekoppeld aan de eis tot een procentuele aangroei van de werkgelegenheid met minimaal 10 percent. Gelet op de negatieve evolutie van de tewerkstelling diende Philips-Hasselt echter sindsdien geen aanvragen voor expansiesteun meer in. Er werden dus destijds, in overeenstemming met de op dat ogenblik geldende richtlijnen, geen voorwaarden naar tewerkstelling gesteld in de acht genoemde dossiers.

Er werden evenmin door de Vlaamse regering nauwkeurige, kwantitatieve tewerkstellingsvoorwaarden gesteld aan de onderzoekssteun die in 1991 is verleend. In het contract dat mijn voorganger heeft ondertekend, is enkel bepaald dat de industriële en commerciële valorisatie van de onderzoeksresultaten in het Vlaamse Gewest moet gebeuren, en dat het onderzoek en de ontwikkeling van de cdi volledig in Hasselt gelokaliseerd moeten zijn. Het bedrijf heeft naar aanleiding daarvan — maar niet begrepen in dit contract — bij de bevoegde minister ongeveer 720 jobs in het cdi-project in het vooruitzicht gesteld voor eind 1993.

Op dit punt moet ik gewoon de dingen zakelijk en klaar zeggen, zonder enige beschouwing over hoe deze voorwaarden zijn bepaald. Volgens mij kunnen we beter open en klaar zeggen wat de mogelijkheden tot zogenaamde mogelijke terugvordering zijn. Deze mogelijkheden zouden moeten zijn ingebed in de voorwaarden. Het is echter vanzelfsprekend dat wij niet kunnen refereren naar de dwangmatige verplichting desbetreffend.

Mijnheer de voorzitter, collega's, uit de toespraken die vandaag werden gehouden, blijkt dat de onzekerheid over het behoud van jobs, een essentieel punt wordt. Ik meen dan ook dat wij ons vanuit de overheid niet in de plaats kunnen stellen van het bedrijfsleven. Niet enkel de maatregelen vanuit de werkgelegenheidscon-

Van den Brande

ferentie maar ook alles wat te maken heeft met de economische infrastructuur en met het beleid in samenspraak met het bedrijfsleven, moeten erop gericht zijn om een aantal dingen in stand te houden en de grootst mogelijke zekerheid te bieden. Daarom hecht ik dermate groot belang — dit blijkt ook uit de begrotingscijfers — aan het beleid inzake onderzoek en ontwikkeling. Het is mijn zorg dat, langs een verankering van wat er in Vlaanderen op technologisch vlak en onderzoeksgebied plaats vindt, wij in staat zouden zijn om duurzame werkgelegenheid in stand te houden.

Op het gebied van de toegevoegde waarde, de ontwikkeling en het onderzoek moeten wij de nodige kansen benutten door een aantal instrumenten op te zetten en nieuwe middelen hiervoor uit te trekken. U weet dat de begroting tussen 1992 en 1993 aanzienlijk gestegen is. De zorg voor de toekomst, in casu de tewerkstelling en het onderzoek naar en de productie van geavanceerde consumentenproducten, blijft bijzonder belangrijk. De Vlaamse regering zal niet nalaten alle mogelijkheden te onderzoeken om deze zekerheden voor de toekomst in te bouwen. Wij hebben het initiatief genomen de heer Timmer bij ons te ontbieden om de nodige toelichting te geven over de verdere evolutie. Dit contact zal waarschijnlijk begin volgende week plaats hebben. Ik wil aan diegenen die de eerste verantwoordelijkheid dragen in het moederbedrijf, niet alleen de zorg van de Vlaamse regering overmaken maar ook duidelijk aantonen dat wij zekerheid vragen. Niettegenstaande ik in dit dossier een bemiddelende en begeleidende rol wil spelen, kan de overheid geen beslissingen nemen die uitdrukkelijk behoren tot de verantwoordelijkheid van de ondernemingswereld.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Ik dank de minister-president voor zijn openhartig antwoord. Het perspectief voor de werknemers en hun bedrijf is nog niet

duidelijk. Ik betreur dat er in het verleden een aantal onnauwkeurigheden gebeurd zijn en weinig garanties werden ingebouwd. Wij blijven hoopvol uitzien naar de contacten van volgende week en de hieraan verbonden toekomst van het bedrijf.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Ook ik wens de minister-president te bedanken voor zijn duidelijk antwoord op twee vragen, ten eerste of er voorwaarden bepaald zijn en ten tweede, over welke mogelijkheden men beschikt om tot terugvordering over te gaan bij niet-naleving. De minister-president heeft de moeilijkheden verduidelijkt om de procedure van de terugvordering zoals bepaald in de expansiewet, stricto sensu op dit dossier toe te passen,

Mijnheer de voorzitter, ik begrijp nu waarom een collega van de minister-president een onderzoek vraagt.

Ik wil verwijzen naar het antwoord van minister De Batselier toen ik de cumulatie van de voordelen van coördinatiecentra en de voordelen van expansiesteun heb aangehaald. Ik heb toen duidelijk negen bedrijven geciteerd. Eén van die negen was Philips. Inderdaad, ook Philips heeft na 1982 — want dan werd het koninklijk besluit uitgevaardigd waarbij de coördinatiecentra werden opgericht — nog gebruik gemaakt van een cumulatie, dit in tegenstelling tot de richtlijnen van de voorzitter van de executieve, de heer Geens. Hij zei dat deze cumulatie niet mogelijk was. Ondanks de richtlijnen van de voorzitter werden aan Philips toch cumulatieve voordelen toegekend, grotendeels zonder beperkende clausule.

Wat het dossier van 1991 betreft zijn er verschillende uitspraken van de vorige minister die zegt dat er geen cumulatie meer mogelijk is. Hij liet enkel een uitzondering toe wanneer nieuwe tewerkstelling werd gecreëerd.

Mijnheer de minister-president, uw antwoord wat de terugvordering betreft, illustreert de noodzaak voor

verder onderzoek van dit dossier. Ik ben gesterkt in mijn overtuiging dat tijdens de vorige regering en de regering daarvoor, er in dit dossier oneigenlijke zaken zijn gebeurd.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, het is logisch wat mevrouw Detiège heeft gezegd in verband met een onderzoek in dit dossier. Zij zegt dat de administratie en de minister van Economie dit dossier moeten behandelen.

Ik heb getracht in alle openheid een antwoord te geven. Het verleden is natuurlijk belangrijk, maar ik meen dat wij ons op de toekomst moeten richten en hiervoor de grootste mogelijke zekerheid inbouwen. Dit punt wil ik in constructieve zin bekijken.

Motie van aanbeveling

De voorzitter : Door de heer Vermassen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (**Instemming**)

Voorzitter

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 18.39 uur.
-

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Cultuur

Vergadering van dinsdag 16 maart 1993

Vaste verslaggever : de heer H. Lauwers, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer H. Van Dienderen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het Bloso Sportcentrum "Peerdsbos" in Brasschaat

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Op 18 september 1992 verschijnt in de Gazet van Antwerpen een bericht over de sluiting van het Bloso-sportcentrum Peerdsbos in Brasschaat. "De raad van bestuur besliste alle activiteiten in het Peerdsbos, vlakbij de Bredabaan, stop te zetten vanaf 1 januari 1993."

Niemand van de betrokkenen : de sportclubs, individuele gebruikers, personeelsleden van Bloso, de cafetaria-uitbater en de sportdiensten van Brasschaat werden hiervan op de hoogte gebracht.

Op 19 september 1992 stelt de uitbater van het cafetaria schriftelijk vragen aan het bestuur van Bloso over zijn lopend contract tot 30 juni 1993.

Tot op vandaag, 11 februari 1993, kreeg hij geen schriftelijk antwoord. Wel vernam hij later telefonisch dat het centrum zou geopend blijven tot 30 juni 1993 (de einddatum van zijn contract). De minister heeft de datum van 1 januari 1993 verschoven naar 30 juni 1993.

Op 6 december 1992 ontvangt het schepencollege van Brasschaat een schrijven van het actiecomité "Behoud Bloso-centrum Peerdsbos" waarin 13 clubs met 1409 handtekeningen en 772 individuele gebruikers (467 uit Brasschaat) erop aandringen het centrum te behouden.

Vorig jaar was er een volledige bezetting :

- De sporthal wordt gebruikt door :
 - een karate-club met \pm 200 leden,
 - Taekwondo, een Koreaanse gevechtssport met \pm 60 leden
 - Jazz-dans
 - Fitness-gym
 - Ronaco R. De Witte voor Ballet
 - 6 voetbalclubs maken gebruik van de zeer goede accommodaties voor voetbal :
 - FC Twinsfood
 - KWB Deuzeld Schoten
 - VTB-VAB-werknemers
 - FC Amali -FC nieuw Merkssem (4 à 5 jeugd ploegen)
 - FC Breugel Schoten.
 - Er zijn 7 tennisvelden waarvan 3 kunststofvelden met verlichting die nog maar 4 seizoenen zijn bespeeld. Individuele spelers presteren 8000 speeluren per jaar en de verenigingen 3000 speeluren per jaar. Vijf jaar geleden werden tennisvelden voor de prijs van 5 miljoen frank aangelegd.
 - Joggers maken gebruik van de douches.
 - Er wordt door 20 scholen een schoolsportdag ingericht en 800 tot 1000 kinderen volgen in het groot verlot een Bloso-sportkamp. Het centrum combineert watersport (Bloso EIO-plas) en omnisport.
 - De VVW, de Vlaamse Vereniging voor Watersporten geeft er nationale opleidingscursussen.
 - Op 10 februari 1993 kwamen 500 boeken (brochures) "Bloso Sportkampen 1993" aan op het Bloso Sportcentrum van Brasschaat, deze waren alle 500 nog dezelfde dag de deur uit. Daar Brasschaat hierin niet meer is opgenomen reageerden veel mensen verontwaardigd.
1. Is de beschreven handelwijze tegenover de uitbater en andere betrokkenen correct ?
 2. Bloso spreekt van gebrek aan rendabiliteit als reden voor de sluiting. Welk zijn de criteria om dat te bepalen ?

3. Het centrum zou een te exclusief lokale uitstraling hebben. Uit het voorgaande blijkt dat die er zeker is, maar ze is niet exclusief. Wat zijn de criteria van uitstraling ?
4. Worden de Bloso-criteria overal op dezelfde manier toegepast ?
5. Hoeveel heeft de gemeenschap jaarlijks geïnvesteerd in het centrum sinds de aankoop in 1978 ? Voor hoeveel wordt het centrum verkocht ? Aan wie ? Hoe ver staat de procedure ?
6. Hoe verlopen de contacten tussen Bloso en de Provincie Antwerpen over een eventuele overname ?

2. Antwoord van de heer Hugo Weckx, Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

1. De Raad van Bestuur van het Bloso besliste op 9 september 1992 de exploitatie van onder meer "Peerdsbos" Brasschaat per 1 januari 1993 stop te zetten.

In mijn brief dd. 15 december 1992 verzocht ik het Bloso de nodige bewarende maatregelen te treffen inzake het ter beschikking stellen van onder meer voormeld sportcentrum aan de huidige gebruikers, en het noodzakelijke onderhoud te verzekeren.

De bedoeling was de exploitatie verder te zetten tot het einde van de lopende gebruiksovereenkomst (eind juni 1993) doch geen sportkampen en sportlessen te organiseren.

De gebruikers (clubs) werden door mevrouw R. Beyens, beheerder, hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Op het schrijven van de heer Van Gestel, uitbater van het cafetaria, van 19 september 1992 werd door het Bloso niet schriftelijk gereageerd vermits nog geen beslissing werd genomen in verband met de overname van het centrum. Dit werd echter wel aan de uitbater telefonisch meegedeeld.

2. In zijn globaliteit heeft het BSC Brasschaat een beperkte bezetting. Nochtans is het permanent geopend gedurende 7 dagen op 7 en tot ongeveer 23 uur.

— Deelnemers aan eigen Bloso-organisaties 1991 :

* blijf-fit verblijven :	0
* sportdagen (scholen) :	0
* sportkampen :	671
* sportlessen :	356
* sportklassen :	0

— De huidige bezetting (clubs) : binnenaccommodaties

dag	sportzaal		leslokaal
maandag	karate :	18.45 — 21.00	vvw : 19.00 — 22.00
dinsdag	karate :	19.00 — 20.00	vvw : 19.00 — 22.00
	taekwon :	20.30 — 22.00	
woensdag	dansgym :	14.00 — 16.00	vvw : 19.00 — 22.00
	karate :	17.00 — 18.00	
	dansgym :	19.00 — 22.00	
donderdag	taekwon :	20.30 — 22.30	
vrijdag	SUYSgym :	9.15 — 11.15	
	karate :	18.45 — 21.15	
zaterdag	karate :	10.00 — 12.00	Omnipl. : 9.00 — 13.00
		(nationale ploeg)	vvw : 13.30 — 17.30

Theoriecursussen kustvaart
 — vanaf maandagavond 1.1.93
 — vanaf woensdagavond 6.1.93

Theoriecursussen 1993 zeevaart
 — vanaf zaterdag 9.1.93

Theoriecursussen 1993 astronavigatie
 — vanaf dinsdag 5.1.93

Examens zeevaart en kustvaart op 17 april en 15 mei 1993

— De huidige bezetting (clubs) : voetbalaccommodatie

januari

zondag	3 : FC Amalie	10.00 — 12.00
zaterdag	9 : Nieuw Merksem	9.30 — 13.00
	FC Breughel	15.00 — 17.00
zondag	10 : FC Twins	11.30 — 13.30
woensdag	13 : NSVO	13.30 — 15.30
zaterdag	10 : Nieuw Merksem	9.30 — 13.00
	VTB-VAB	15.30 — 17.30
zondag	17 : Amalie	10.00 — 12.00
	Nieuw Merksem	12.30 — 16.30
woensdag	20 : FFGO	14.00 — 16.00
zaterdag	23 : FC Deuzeld	13.00 — 15.00
	FC Breughel	15.30 — 17.30
zondag	24 : FC Twins	11.30 — 13.30
woensdag	27 : NSVO	13.30 — 15.30
zaterdag	30 : Nieuw Merksem	9.30 — 13.00
	VTB-VAB	15.30 — 17.30
zondag	31 : FC Amalie	10.00 — 12.00
	Nieuw Merksem	13.00 — 17.00

februari

zaterdag	6 : Nieuw Merksem	9.30 — 13.00
	VTB-VAB	15.30 — 17.30
zondag	7 : Nieuw Merksem	13.00 — 17.00
woensdag	10 : FFGO	14.00 — 16.00
zaterdag	13 : Nieuw Merksem	9.30 — 13.00
	FC Breughel	15.30 — 17.30
zondag	14 : FC Amalie	9.30 — 11.30
	FC Twins	11.30 — 13.30
woensdag	17 : NSVO	13.30 — 15.30
zondag	21 : FC Amalie	10.00 — 12.00
	Nieuw Merksem	12.30 — 17.00
woensdag	24 : FFGO	14.00 — 16.00
zaterdag	27 : FC Deuzeld	13.00 — 15.00
zondag	28 : FC Amalie	10.00 — 12.00

maart

woensdag	3 : NSVO	13.30 — 15.30
zaterdag	6 : FC Deuzeld	13.00 — 15.00
	VTB-VAB	15.30 — 17.30
zondag	7 : Nieuw Merksem	13.00 — 17.00
woensdag	10 : FFGO	14.00 — 16.00
zaterdag	13 : Nieuw Merksem	9.30 — 13.00
	FC Breughel	15.30 — 17.30
zondag	14 : FC Amalie	9.30 — 11.30
	FC Twins	11.30 — 13.30
zaterdag	20 : FC Deuzeld	13.00 — 15.00
	VTB-VAB	15.30 — 17.30
zondag	21 : FC Amalie	9.30 — 11.30
	FC Twins	11.30 — 13.30
woensdag	24 : FFGO	14.00 — 16.00

april

zondag	4 : FC Amalie	10.00 — 12.00
zondag	11 : FC Amalie	10.00 — 12.00
vrijdag	16 : FC Amalie	19.00 — 21.00
zaterdag	17 : FC Deuzeld	13.00 — 15.00
zaterdag	24 : FC Deuzeld	13.00 — 15.00

mei		
zaterdag	1 : Tornooi Nieuw	9.00 — 18.00
zondag	2 : Merksem	9.00 — 18.00
zondag	9 : FC Amalie	10.00 — 12.00
zondag	16 : FC Amalie	10.00 — 12.00
zaterdag	22 : FC Deuzeld	15.00 — 17.00
zondag	23 : Nieuw Merksem	11.00 — 13.00

juni		
zondag	6 : FC Breughel	15.00 — 17.00

— De huidige bezetting : tennisaccommodatie

De tennisvelden worden hoofdzakelijk gebruikt door individuen, voor 1992 bedroeg dit aantal 1922.

In 1991 bedroegen de inkomsten : 4.289.739
en de uitgaven : 5.067.880
saldo : — 778.141

Het personeel en de investeringen zijn hierin niet inbegrepen. De relatief hoge inkomsten zijn vooral te danken aan het relatief hoog bezettingscijfer voor het gebruik van de tennisvelden. Voor 1992 bedroegen de ontvangsten voor tennis 550.000 frank. Bij de evaluatie gelden de exploitatiecijfers slechts in beperkte mate als criterium. De rendabiliteit is dus geen reden tot sluiting.

— E-10 plas Brasschaat

Ter informatie : De E-10 plas te Brasschaat werd met ingang van 1 juni 1977 gehuurd van het Ministerie van Financiën, Kantoor der Domeinen. De pachttermijn is bepaald op 3 — 6 — 9 jaar. De huurprijs bedraagt 415.000 frank per jaar, geïndexeerd, en is nog verschuldigd tot 1 juni 1994.

Het aantal gebruikers voor 1991 bedroeg :

* blij-fit verblijven :	0
* sportdagen :	620
* sportkampen :	281
* sportlessen :	56
* sportklassen :	0

3. De opdracht van Bloso :

— sensibilisatie en initiatie onder de vorm van sportkampen (internaat, half-internaat en externaat), sportklassen in internaat en sportlessen ;

— training, kaderopleiding, stages van topatleten en beloftevolle jongeren ;

— regionale, landelijke, nationale en internationale sportevenementen ;

— de ABO-cursussen LCK zijn succesvol.

In zijn rol van promotor van de sport-voor-allen heeft het Bloso vooral een bovenlokale opdracht waarbij de organisatie van sportkampen in internaat en sportklassen de belangrijkste activiteiten zijn. Het succes van deze organisatievormen is afdoende bewezen. Het centrum Brasschaat is hiertoe absoluut niet geschikt tenzij de infrastructuur uitgebreid wordt (keuken, refter, logiesgebouw). Dit laatste is noch ruimtelijk noch budgettair haalbaar. Bovendien bieden de sportaccommodaties slechts beperkte mogelijkheden, zowel indoor als outdoor, dit geldt uiteraard voor landelijke, nationale of internationale sportevenementen.

Vermits het centrum niet beschikt over een eigen internaat werden in de zomerperiode de gemeentelijke installaties van Brasschaat ingehuurd. Anderzijds besliste de raad van bestuur op 09.09.1992 in principe geen centra meer in te huren. Aldus werden de activiteiten in Wervik, Ieper, De Panne, Vleteren, Obertaern (Oostenrijk) en Menaggio (Italië) stopgezet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat dit centrum de uitvoering van het totaal Bloso-programma niet in afdoende mate toelaat.

4. Rekening houdende met verouderde infrastructuur en onvoldoende investeringskredieten de laatste jaren dienden keuzes te worden gemaakt.

De raad van bestuur besliste dat hiervoor volgende criteria bepalend zijn :

- bovenlokale functie : centra met een eerder lokale functie of een slechte geografische spreiding zijn voor het Bloso minder nuttig ;
- de opdracht van het centrum : welke centra komen in aanmerking voor topsport en/of sport voor allen ;
- stand van zaken van het patrimonium : hoe zien de centra er momenteel uit ? Zijn investeringen nodig ? Loont het nog de moeite ?
- economische criteria : exploitatiecijfers samen met de personeelsomkadering.

5. Het centrum Peerdsbos werd op 25.03.1976 aangekocht voor 32.500.000 fr. door de toenmalige minister Rika De Backer. Het centrum was eigendom van de v.z.w. Koninklijke Katholieke Sportfederatie van België, Provincie Antwerpen, afdeling voetbal.

Op heden bedraagt de totale investeringwaarde 57.700.000 fr., werkingskosten niet meegerekend. Voor de EIO-plas bedraagt dit 3.600.000 fr.

6. Op 16 februari jongstleden kwam op het kabinet van de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden een ambtelijke werkgroep samen, bestaande uit ambtenaren van het Bloso en van de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap, teneinde de toekomstige bestemming voor te bereiden van een aantal sportcentra die niet langer door het Bloso worden beheerd.

Bij deze gelegenheid werd ook het dossier van het sportcentrum "Peerdsbos" Brasschaat besproken. Voor dit centrum heeft de Provincie Antwerpen mij medegedeeld geïnteresseerd te zijn in de overname.

Aanvankelijk was het de bedoeling om voor deze overname een erfpachtformule voor 30 jaar uit te werken.

Na een eerste onderzoek door de dienst Vermogensbeheer van de Administratie Financiën en Begroting lijkt dit evenwel niet mogelijk om de volgende redenen :

1. De gronden (2ha 12a 95ca) zijn eigendom van het OCMW te Antwerpen.
2. Het OCMW heeft die gronden in erfpacht gegeven aan de stad Antwerpen voor een periode van 99 jaar (einde : 30 juni **2034**).
3. In het kader van die erfpacht heeft de stad vergunningen verleend aan de Koninklijke Katholieke Sportfederatie België, Provincie Antwerpen, Afdeling voetbal, en aan de v.z.w. Peerdsbosclub. Deze laatste v.z.w. heeft krachtens die vergunning een sportpaviljoen opgericht, alsook werken uitgevoerd (onder meer egalisering terreinen, aanplantingen, parking).
4. Bij akte verleden door het Aankoopcomité te Antwerpen op 25 maart 1976 werden bovenvermelde vergunningen overgedragen en werden bovenvermelde gebouwen en werken verkocht aan de Belgische Staat, in naam en voor rekening van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse cultuur tegen de prijs van 32.500.000 fr. (cfr. vraag 5).
5. Bij K.B. van 7 juni 1991 (B.S. 3 december 1991, 27034) werd de eigendom van de gebouwen, met inbegrip van de roerende goederen die bestemd zijn voor het gebruik ervan, van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap (artikel 2, 3) overgedragen). (cfr . organogram als bijlage)

Dit betekent dus concreet dat enkel de gebouwen eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap. Dit eigendomsrecht is bovendien tijdelijk, aangezien in de verkoopakte uitdrukkelijk verwezen wordt naar de bijzonder clause in de erfpachtakte :

Deze akte voorziet uitdrukkelijk dat "bij het eindigen van de erfpacht of gebeurlijke verbreking ervan het OCMW terug in het genot zal treden van hare eigendommen, in de staat waarin ze zich zullen bevinden, met inbegrip van de gebouwen, zonder dat de stad Antwerpen hiervoor van het OCMW enige vergoeding zal kunnen eisen".

Wat de vergunningen betreft kan op grond van artikel 61 van de financieringswet aangenomen worden dat ze aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen zijn.

Aangezien een erfpachtovereenkomst dus uitgesloten lijkt, zal er nagegaan worden welke andere mogelijkheden er zijn voor een eventuele overname van Peerdsbos door de provincie Antwerpen.

3. Replieken

De vraagsteller stelt vast dat er blijkbaar toch pogingen worden ondernomen om de installaties over te dragen. Hierdoor zal het sportcentrum dus kunnen blijven voortbestaan. Hij pleit er voor dat het centrum in een nieuwe beheersstructuur optimaal zou worden gebruikt.

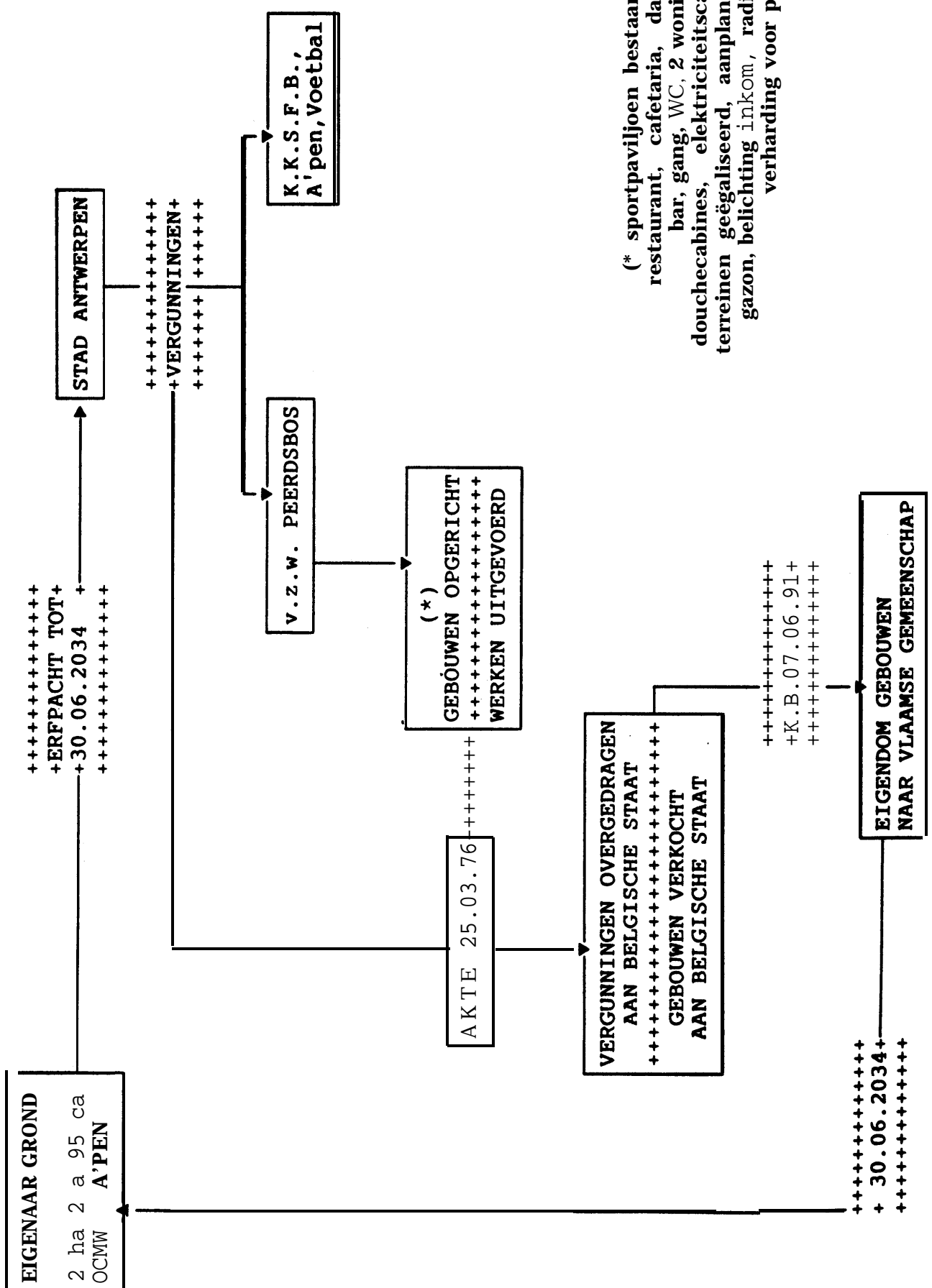
Hij vraagt zich echter wel af of het wel een goede politiek van Bloso is om kleinschalige centra af te bouwen. Deze zouden toch een rol kunnen spelen in de campagne die er wordt gevoerd om de jeugd aan te zetten tot sportbeoefening. Ook volwassenen moeten de mogelijkheid krijgen om dicht bij huis aan sport te kunnen doen.

Moet de oplossing niet eerder gezocht worden in een rendabilisering van de installaties in plaats van in het afbouwen ervan. Dat het centrum onderbezet is kan wellicht worden opgelost door een rendabeler beheer.

Het is belangrijk dat de sportbeoefening wordt gedemocratiseerd. De overheid heeft daarbij een belangrijke rol te spelen. Als het oprichten en uitbaten van sportinfrastructuur louter aan de privé-sector wordt overgelaten, dan komt dat de democratisering niet ten goede. De privé-infrastructuur is meestal zeer duur, wat leidt naar een toename van de elitaire sportbeoefening.

De minister herhaalt dat Bloso prioriteiten moet stellen binnen het budgettaire keurslijf waarin de parastatale moet werken. De opdracht van Bloso is bovenlokaal en gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap. Publieke sportinfrastructuur van plaatselijk of gemeenteoverschrijdend belang moet onder de verantwoordelijkheid van gemeenten en provincies worden gesitueerd. Daarom moet er gestreefd worden naar een synergie tussen de verschillende bestuursniveaus (overheid — provincie — gemeente) voor wat de oprichting en de uitbating van infrastructuur betreft. Dit geldt volgens de minister overigens voor de gehele culturele sector. Daarom moet er gestreefd worden naar goede samenwerking en onderlinge afspraken over de taakverdeling. De minister stelt daarbij vast dat er bij de verschillende bestuursniveaus een grote vraag naar zulke samenwerking is.

In dit kader is het overdragen van de infrastructuur van Brasschaat aan de provincie waarschijnlijk de beste oplossing.

(* sportpaviljoen bestaande uit restaurant, cafetaria, danszaal, bar, gang, WC, 2 woningen, douche cabines, elektriciteitscabine, terreinen geëgaliseerd, aanplantingen, gazon, belichting inkom, radiomast, verharding voor parking)